

லக்ஸ் டாய்லட்
சோப்பினால்
கண்ணாம்பா
தினந்தோறும்
அழகுபடுத்திக்கொள்ளும்
முறை இதுவே

★ சினிமா
நட்சத்திரங்கள்
விருப்பம்
அழகையளிக்கும்
சோப் ★

கண்ணாம்பாவிறது. அவருடைய அருமை
யான சருமத்தை குளுமைவாகவும்,
அப்பழுக்கற்றதாகவும் செய்துகொள்ள
முடியுமான பாதுகாப்பு அவசியம் என்பது
தெரியும். சிலரும் உங்கள் சருமத்தை
சீபடுத்துவதில் ஓரத்தைப்பெடுத்துக்
கொள்ளுகிறார்கள். இந்த உபயோக
அழகுபடுத்திக் கொள்ளும் முறையை 30
சாட்டிகள் கையாளுங்கள். இவ்வெண்மை
யான, மெத்த சோப்பின் குவிர்த்த
பரிமாணத்தை சில்கள் விரும்புவீர்கள்.
மேலும், இதன் தாராளமாயுண்டாகும்
தூர உங்கள் சருமத்தை சுத்தமாகவே
பளபளப்பை யளிக்கும். உங்கள் சருமத்
திற்கு அதற்கு வேண்டிய பாதுகாப்பை
யளிப்புகள், உண்மையான அழகையளித்
தும் வகை டாய்லட் சோப்பைப் பயன்
படுத்துங்கள்.

லக்ஸ்
டாய்லட் சோப்பின்
துகளைய தூராமமாக
சருமத்திள்மேல்
தடவுகிறேன்..

சுத்தமான,
குளிர்ந்த ஐலத்தில்
கழுவுகிறேன்..

பின்பு உலர்ந்த
மிடுதுவான
துணடினால்
முகத்தை
துடைக்கிறேன்

அழகிய கைவசியொழுதுகிடைக்கும்!
மிருதுவாக எழுதும்

EVERSHARP

எவர்ஷார்ப்
வெகுக்காலும் வெல்லிக்காலும்

உங்கள் எழுத்தின் வேகத்தை அதிகரிக்க எவர்ஷார்ப் பிளம்பும்
"தூக்கிட்டது... உங்கள் எழுத்து எத்தனை துரிதப்படுத்தும்.
தங்கள். எழுத்துவளைவிட்டிருக்க உருவம்... துரிதப்படுத்தும்.
தங்கள். மகப்பே. பிளம்பும். மாதிரி விறல். தங்கள் திரை.
மாதிரி வேண்டுமாதல் கிளம்புதல் தடுத்திருந்து... மூலத்தின்
தங்கள் வேலை. அதிக வரம்புதல் எழுதினது. மூலத்தின்
திரைவாழ்கை மிருதுவாகவெழுதுவதற்குப்படுத்திருந்து
அடுத்திருந்து வேண்டு. கிட்டி. வேலைகள் வேலை. தங்கள்.
மகப்பே. துரிதப்படுத்தும் விறல் வேண்டுமாதல் தடுத்திருந்து.

**எவர்ஷார்ப்
பரிசு எழுதுவே.**
10 Ever's present
விலை ரூ. 45
விலை ரூ. 24

**எவர்ஷார்ப்
எக்சுலுசீவ் வே.**
விலை ரூ. 24 விலை ரூ. 18.
**எவர்ஷார்ப்
சூ. பரிசு எழுதுவே.**
விலை ரூ. 18 விலை ரூ. 9.

எவர்ஷார்பின் கீழ்க்கண்ட சேத்திரை அம்சங்கள் இதுவெனவன எவ்வளவுதான் கவனிப்புகள்!

இது ஒன்று... உங்கள் எழுத்தின்
துரிதப்படுத்தும்... விறல் துரித
வெகுக்காலும் எழுதுவதற்கு
வெகுக்காலும்.

இது விறல்... தங்கள் வேண்டுமாதல்
வெகுக்காலும் தடுத்திருந்து...
மூலத்தின் தங்கள் வேலை தங்கள்
வெகுக்காலும் எழுதினது.

இது தங்கள் கிட்டி... தங்கள்
வெகுக்காலும் தடுத்திருந்து...
மூலத்தின் தங்கள் வேலை தங்கள்
வெகுக்காலும் எழுதினது.

வெகுக்காலும் தடுத்திருந்து...
மூலத்தின் தங்கள் வேலை தங்கள்
வெகுக்காலும் எழுதினது.

எவர்ஷார்ப் வாங்குங்கள்-குடிமகத்திற்கு!

உங்கள் கைவசியின் வேலை-தங்கள் கைவசியின் வேலை... தங்கள் வேலை...
எவர்ஷார்ப் குடிமகத்திற்கு-தங்கள் கைவசியின் வேலை... தங்கள் வேலை...
தங்கள் வேலை... தங்கள் வேலை... தங்கள் வேலை... தங்கள் வேலை...
தங்கள் வேலை... தங்கள் வேலை... தங்கள் வேலை... தங்கள் வேலை...

புரோப்பிரைட்டர்கள் :

பி. டி. நொனொனொ, சன் & கம்பெனி

சென்னை மாகாணத்திற்கும் சமஸ்தானங்களுக்கும் ஸ்டாக்கிஸ்ட்டுகள் :

ஹி கி ன் பா த ம் ஸ், சேவ்னையும், பிராஞ்சுக்கும்

கல்கி

பொருளடக்கம்

மலர் 6
இதழ் 39 }

1947 ஏப்ரல் 27

{ சிவந்தி
தந்தை 14

என்ன சேதி?	...	...	5
காந்தி-ஜின்னா வேண்டுகோள்	சாஸ்திரி	...	7
குமரியும் குன்றமும்	...	...	9
அபகையின் கண்ணீர்	கல்வி	...	12
காந்தி மகன் தலைமை (படம்)	...	...	17
பேனு மன்னர்கள்	ரா. கி.	...	20
பிச்சைக்காரன்	சரோஜா ராமமூர்த்தி	...	25
புத்திசாலிகள், ஜாக்கிரதை!	எஸ். வி. எஸ்	...	29
அபாயச் சங்கிலி	எஸ். விஜயராகவன்	...	33
பாப்பா மலர்	ராஜி	...	38
சந்திர ஹாரம்	பிரேம்சந்த்	...	41
காளகேபம்	...	...	46
மறக்காத நெஞ்சம்	கி. ரங்கராஜன்	...	48
படித்துப் பார்!	...	...	52

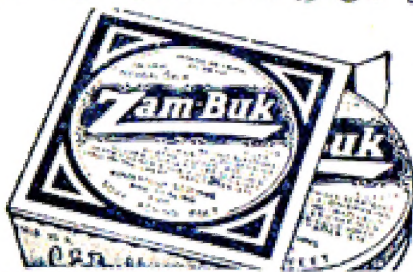
"கல்வி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும் கற்பனை.

சரும, ரோம வியாதிகளை

விரைவில் அகற்றி

கத்தமாக்கி, சொஸ்தப்படுத்துகிறது

உலகப் பிரசித்தி பெற்ற இரும்பு நாகன அஞ்சனமான ஜாம்பக்கை உபயோகியுங்கள். அதிலுள்ள சுத்தமான மூலிகைத் தைலம், வலி-வேக்காடுகளுக்கு லிதமனித்து, குழப்பங்களைப் போக்கி, கசிவு ஏற்படாமல் தடுத்து, ஜாக்கிரதையாக சொஸ்தப்படுத்துகிறது. சருமத்தில் ஏற்படும் வியாதி, காயம், படை, எக்ஸிமா, சிராய்ப்பு வலி, பரு, முதலியவைகளுக்கும் ஜாம்பக் மிகவும் சிறந்தது.

Zam-Buk

உலகப் பிரசித்தி பெற்ற ருசிகைக் களிம்பு
மிகுக் கொழுப்பின்மைக்கு உத்தரவாதம்

ஜெய் ஹிந்த்

தமிழ் மக்களை விறுகொண்டெழுச் செய்த பத்திரிகை

"தமிழ் நாடு"

நாமிருகோறும் வெளிவரும்

(ஸ்தாபிதம்: 1919)

மே மாதம் இரண்டாவது வாரத்தில் வெளிவருகிறது!

- ★ உலகமெங்கும் விசேஷ நிருபர்கள்
- ★ சிறந்த அறிஞர்களின் உயர்ந்த கட்டுரைகள்
- ★ பெயர் பெற்ற இலக்கிய கர்த்தாக்களின் எழுத்தோவியங்கள்
- ★ கருத்து பொதிந்த கார்ட்டூன்கள்
- ★ ஜீவன் துடிதுடிக்கும் சித்திரங்கள்
- ★ அற்புதமான புகைப் படங்கள்
- ★ பிரபல தலைவர்களின் பேட்டிகள்
- ★ மாணவ விவசாய தொழிலாளர் பிரச்சனைகள் பற்றிய விசேஷ செய்திகள்
- ★ இலக்கியம், பொருளாதாரம் பற்றிய பிரத்தியேகமான கட்டுரைகள்
- ★ இன்னும் தமிழ் நாட்டுக்கே புத்தம் புதியதான அம்சங்கள்

★

உரிமையாளர்: சூசிரியர்: ஸ்தாபகர்:

தமிழ் நாடு பிரஸ் மீட்டெட் "மாஜிவி" டாக்டர் பி. வரதராஜுலு நாயுடு

தனிப்பிரதி விலை அனா 4

சீக்கிரமே தமிழ் நாடு தினப்பதிப்பும் வெளிவருகிறது.

ஏஜென்ஸி, வினம்பர விபரங்களுக்கு எழுதவும்:

"தமிழ் நாடு" காரியாலயம்

மகாளிப்பட்டி ரஸ்தா

P. B. No. 107

மதுரை

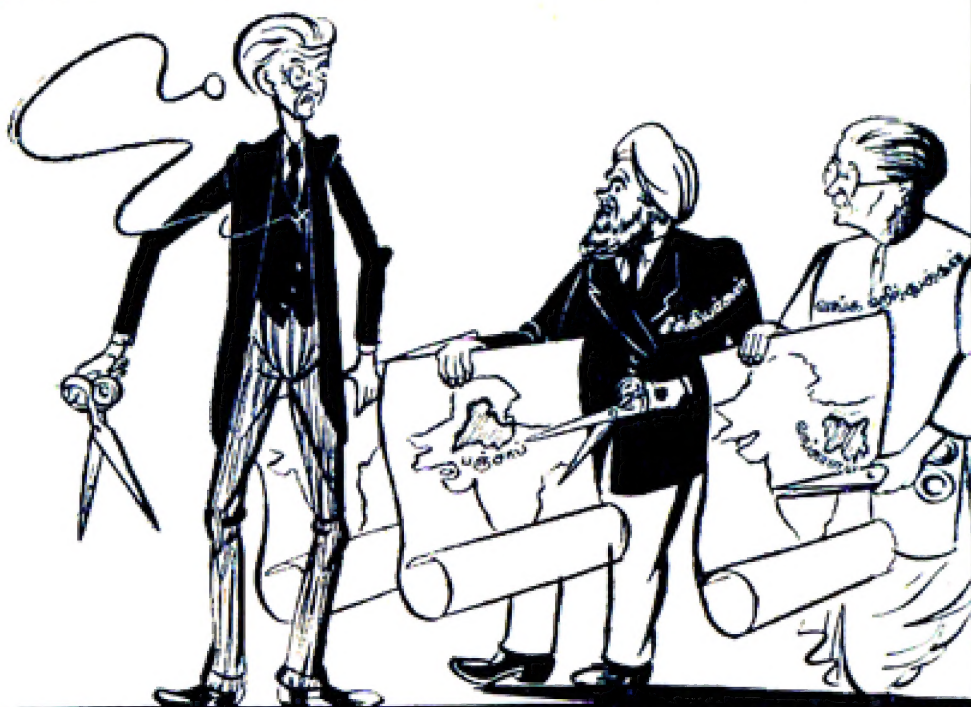
1940

1940-ல் ஜூன் 18-இல் இந்தியா சேலத்தை மூன்று மண்டலாகக்
கத்தடிக்க வேண்டும் என்ற கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்தார்.
அதன் பலனாக.....

1947

... 1947-ல் பஞ்சாப் மாகாணத்தையும் வங்காள மாகாணத்தையும்
இரண்டாகக் குண்டிக்க வேண்டும் என்னும் கிளர்ச்சி எழுந்திருக்கிறது.

என்ன சேதி?

சிரிப்பு எதற்கு?

பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ ஒமந்தூர் ரெட்டி யார் கேள்விகளுக்குத் தாமே ஏன் பதில் சொல்லக் கூடாது என்று சில அங்கத்தினர் கேட்டார்கள். அவர்களுடைய விருப் பத்துக் கிணங்கப் பிரதம மந்திரி தாமே பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தார். சில கேள்வி களுக்குத் தமிழிலே பதில் சொன்னார். பிரதம மந்திரியின் தமிழ்ப் பதில்களைக் கேட்டுவிட்டுத் திரும்பி அங்கத்தினர் தாமும் தமிழி லேயே உபகேள்விகேட்டார்கள். இது சட்ட சபையில் சிரிப்பை உண்டாக்கிற்றும்.

சிரிப்பு என்னத்திற்காக என்பது அவ் வளவு தெளிவாக விளங்கவில்லை.

எத்தனையோ காலமாகக் கேள்விகளுக்கு ஆங்கிலத்தில் பதில் சொல்லப்பட்டு வந்தது. ஆங்கிலத் தெரியாத அங்கத்தினர்கள் எல்லாரும் வாயைப் பிளந்து கொண்டு சும்மா இருந்தார்கள். அப்போதெல்லாம் யாரும் சிரிக்கவில்லை; தமிழில் மொழி பெயர்க்கும்படியும் கேட்கவில்லை.

ஆனால் தமிழிலே சொல்லும் பதில் களுக்கு ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு வேண் டும் என்கிறார்கள். தமிழைக் கேட்டே சிலர் சிரிக்கவும் சிரிக்கிறார்கள்.

ஆனால், கூடிய சீக்கிரம் ஒருகாலம் வரும். சட்டசபை முதலிய பொது ஸ்தாபனங் களில் தமிழில் பேசுவதே இயற்கையா யிருக்கும். இங்கிலாந்தில் யாராவது பேசி னால் அதைக் கேட்டுச் சிரிக்கும் சிலைமை ஏற்படும்! அந்த சிலைமை ஏற்படுவதற்கு அடிகோலும் ஸ்ரீ ஒமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியாரை வாழ்த்துகிறோம்.

பொய்யாக்கிறார்!

ஏறக்குறைய இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்னால் தொழிற்கட்சி சர்க்கார் பதவிக்கு வந்து, லார்ட் பெதிக் லாரென்ஸ் இந்தியா மந்திரியானபோது, இந்திய மக்களுக்கு அவர்மீது அப்படி ஒன்றும் பிரமாதமான

அபிப்பிராயம் ஏற்படவில்லை. “ஏதோ ஒரு சிறுவர் வந்திருக்கிறார். இவரும் மற்ற இந்தியா மந்திரிகளைப் போல இந்திய சுதந்தரத்துக்கு என்னென்ன முட்டுக் கட்டைகள் போட வேண்டுமென்று கிணக் கிறாரோ, அதையெல்லாம் போட்டு விட்டுப் போகட்டும், புண்ணியவாளன்!” என்ற தான் கருதினார்கள்.

ஆனால், என்ன அதிசயம்! அந்தச் சிறுவர் எல்லோரையுமே ஏமாற்றி விட்டார்! இரண்டு வருஷத்துக்குள்ளாக எத்த னையோ பெரிய அரசியல் மாறுதல்களை யெல்லாம் செய்து விட்டு இப்போது பதவியிலிருந்து விலகி யிருக்கிறார். இந்தியா இன்று ஏறக்குறைய சுதந்திர காலம். 1948ம் வருஷம் ஜூன் மாதம் பரிபூரண சுதந்திர காலம் வரும். இதற்குக் காரணம் பெதிக் லாரென்ஸேயாகும். சொன்னதைச் சொன்னபடியே செய்து காட்டிய தீர புருஷர் இந்தியா மந்திரிகளுக்குள்ளே அவர் ஒருடரே என்று சொல்லலாம்.

லார்ட் பெதிக் லாரென்ஸ், தம்முடைய முதுமைப் பருவத்தின் காரணமாக ஒய்வு எடுத்துக் கொள்ள விரும்பிப் பதவியை ராஜினாமாச் செய்திருக்கிறார்.

பெதிக் லாரென்ஸ் தாம் செய்ய வேண் டிய காரியத்தை — எந்த வட்சியத்துடன் அவர் பதவிக்கு வந்தாரோ அந்த வட்சி யத்தை — சாதித்த விட்டார். சென்ற துற் றைம்பது வருஷகாலமாக பிரிட்டிஷ்கா ர்கள் சாதிக்க முடியாத ஒரு பிரம்மாண்ட மான காரியத்தைச் சாதித்த பிறகு, அவர் ஒய்வு எடுத்துக்கொள்ளத்தானேவேண்டும்? லார்ட் பெதிக் லாரென்ஸ் என்றாக ஒய்வு எடுத்துக் கொள்ளட்டும்! இந்திய மக்களின் புகழுக்கும் கன்மதிப்புக்கும் பாத்திரமான அவர் தீர்க்காயுசாக வாழ்த்த தம்முடைய ஒய்வை என்றாக அனுபவிக்கட்டும்!

புதிய இந்தியா மந்திரி லார்டு வில்ல்டோ வெல் துரையும் கூடிய சீக்கிரத்தில் ஒய்வு பெறும் முறையில் காரியத்தை நடத்துவார் என்ற எதிர்பார்க்கிறோம்.

நேருவின் எச்சரிக்கை

மீனத்தில் ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு வெளியில் ஒன்றைப் பேசும் வழக்கம் கம் முடைய பண்டித ஜவாஹர்லால்ஜி அவர்களிடம் கொஞ்சமும் கிடையாது என்பது எல்லோருக்கும் அன்றாகத் தெரியும். ஒரு முறை பண்டித நேருவைக் கடுமையாகத் தாக்கி ஒரு ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் ஒரு கட்டுரை வந்தது. அது பண்டித நேருவே "புனை பெயர்"ரில் எழுதியது என்பதைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு வெகு காலமாயிற்றாம்! தேசத்துக்குப் பாதகமான காரியங்களை யார் செய்த போதிலும் படார் படார் என்று மனம் விட்டுச் சொல்லி விடுவது பண்டித ஜவாஹர்லால்ஜியின் வழக்கம்.

சமீபத்தில் ருவாயியரில் நடந்த சமஸ்தான மக்கள் மகாாட்டிலே, தேசத்துக்குப் பாதகம் விளைவிக்கும் சமஸ்தானாதிபதி களுக்குப் பண்டித நேரு விடுத்திருக்கும் ஓர் எச்சரிக்கை, நேருயின் மேற்படி கள் எங்கடற்ற மனப்பான்மைக்கும் திராத்தும் ஓர் உதாரணமாகும். சில சமஸ்தானங்கள் மதின்மேல் பூனையாக இருந்து "அரசியல் சிர்ணய சபையில் சேரலாமா வேண்டாமா? எப்போது சேர்ந்தால் எவ்வளவு வரபம் கிடைக்கும்?" என்று சதியாலோசனை செய்துகொண்டிருக்கின்றன

அல்லவா? அந்த சமஸ்தானங்கள் இப்போதே அரசியல் சிர்ணய சபையில் சேரலிட்டால் பின்பு அவை இந்தியாவின் விரோதி நாடுகளாகக் கருதப்படும் என்ற நேருஜி மேற்படி மகாாட்டிலே பட்ட வர்த்தனமாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்.

நேருஜி சொல்லுவதிலே தவறு என்ன இருக்கிறது? இந்தனை கருஷ காலம் காம் பிரிட்டிஷ்காரர்களுக்குக் கீழே அடிமைகளாக இருத்தோம். இப்போது, பல போராட்டங்களுக்கும் எண்ணற்ற தியாகங்களுக்கும் பிறகு விடுதலையடைக் கூடிய சிலைமையில் இருக்கிறோம். இந்தச் சமயத்திலே எல்லோரும் அரசியல் சபையிலே சேர்ந்து சுதந்திர அரசியலை வகுப்பதற்குப் பதிலாக முட்டுக்கட்டை போடும் சமஸ்தானங்களை விரோதி நாடுகள் என்று சொல்லாமல் வேறு என்ன வென்று சொல்வது?

அவை இந்தியா தேசத்துக்கு விரோதி என்பது மட்டும்ல்ல; தங்களுக்கே விரோதி என்ற சொல்வதும் மிகையாகாது. அகில இந்தியாகோடு சேராமல் தனிச் சுதந்திரமாக வாழ சினைக்கும் சுதேச சமஸ்தானங்கள் 1948-ஆண்டு மாதத்துக்குப் பிறகு மூன்றே முக்கால் காலிகைகூடத் தங்கள் தனிச் சுதந்திரத்தை சிலைாட்டிக்கொள்ள முடியாது என்று சிச்சயமாய்ச் சொல்லலாம்.

11த்தே நிமிஷத்திற்குள்

10 Saridon ANALGESIC TABLETS

ஸாரிடோன்

எல்லா வலியையும் நிறுத்துகிறது

குமரியும் குன்றமும்

ஓர் ஊரில் குறி நவருமல் அம்பு எய்வதில் மகா நிபுணான ஒருவன் இருந்தான். ஒருவருடைய உச்சத் தலையில் ஓர் எலுமிச்சம் பழத்தை வைத்து, அவன் வெகு துரத்தி விடுத்து அம்பு எய்வானாயின், எலுமிச்சம் பழம் இரண்டாகத் துணிக்கப் பட்டு அப்பால் போய் விழும். அதை உச்சத் தலையில் வைத்துக் கொண்டிருந்தவருக்கு எவ்வித ஆபத்தும் ஏற்படாது.

அவன், இதுபோல் மயிர்க் கூச்ச எடுக்கும் மற்றும் பல அற்புத சாகஸங்களையும் ஒரு முறைகூடத் நவருமல் வெற்றிகரமாகச் செய்வதில் கை தேர்ந்தவன்.

ஒரு நாள் ராஜ சபையில் அவன் தனது சாகஸ வேலைகளைக் காட்டிக் கொண்டு வந்தபோது, எலுமிச்சம் பழத்தைத் துணிக்கும் கட்டம் வந்தது.

சபையிலிருந்த பிரமுகர்களில் ஒருவர், அங்கிருந்த அந்த நிபுணனின் மகனையே அழைத்து வந்து, அவன் தலையில் எலுமிச்சம் பழத்தை வைத்து, அதைத் துணிக்கும்படி, நிபுணனிடம் கூற்றார்.

நிபுணன் அப்படியே சென்று நேரம் பிரமித்து நின்று விட்டான்.

அவனுக்கு அதுவரை அத்தகைய அனுபவம் ஏற்பட்டதில்லை.

யாராவது முகம் தெரியாத ஒருவர் தலையில் பழத்தை வைத்தே அவன் துணிப்பது 'வழக்கம்'. எனவே, அதற்கு மாறாக, அவன் தன் சொந்த மகனின் தலை மீதுள்ள பழத்தைத் துணிக்க வேண்டுமென்று கட்டளை யிடப் பட்டதும் தயங்கித் தடுமாறி விட்டான்.

மகன் மீதுள்ள பாசமானது அவனுடைய தைரியத்தையும் நிதானத்தையும் நிலை குலைத்து விட்டது. அவனது கைகள் தடுங்கின. குறியும் தவறியது.

மகன் பிழைத்து விடு வந்ததே பிரம்மப் பிரயத்தனமாகி விட்டது!

குறிப்பிட்ட நபர், அல்லது வஸ்துவின் மீதுள்ள பாசமானது, மனிதனை அவ்வாறு நிலைகுலைத்து நிதான புத்தியை இழக்கும்படி செய்து விடுகிறது.

இப்போது நமது ஆந்திர சகோதரர்களில் சில பிரமுகர்களைப் பாருங்கள்.

ஆந்திரப் பிரதேசத்தைத் தவிர மாகாணமாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் வற்புறுத்துகிறார்கள்.

அது ரொம்ப சரி.

அவ்வாறு பிரிப்பது ஆந்திரர்களுக்கு நல்லதுதான். அவ்விதம் பிரிப்பதால் தமிழர்களுக்கு இரண்டு மடங்கு அதிக நன்மை யாதலால், ஆந்திரா பிரிவினையை எதிர்த்தும் தமிழர் ஒருவர்கூட இருக்க மாட்டார் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

ஆனால் ஆந்திர மாகாணத்திலுள்ள பாசமானது, சில ஆந்திரப் பிரமுகர்களை நிதான புத்தியை இழக்கும்படி செய்யும்போதுதான், நகராறுகளுக்கும் ஆட்சேபணைகளுக்கும் இடமேற்படுகிறது.

சமீபத்தில் நடந்த ஆந்திர மகா சபையின் விசேஷ மகாநாட்டில், ஆந்திரா பிரிவினை விஷயமாக வேத காரகாரமாக ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி யிருக்கிறார்கள்.

பாஷாவாரியாக மாகாணங்களைப் பிரிக்க வேண்டும் என்பது ஏற்கெனவே காங்கிரஸால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விஷயமாகும்.

எனவே, அதை யாரோ எதிர்ப்பது போல் ஆந்திரர்கள், ஆவேசங் கொண்டு பேச வேண்டிய அவசியமேயில்லை.

ஆந்திரா பிரிவினை சிறிது கால நாமதமானாலும், இடைக்கால ஏற்பாடாகத் தனி மந்திரி சபையும் பட்

ஜெட்டும் வேண்டுமென்று சில ஆந்திரப் பிரமுகர்கள் துடிக்கின்றார்கள்.

இதையும் தமிழ்நாட்டார் வரவேற்பார்களே யன்றி, ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள்.

ஏனெனில், அவ்வாறு ஏற்படுவதால் தமிழ்நாட்டுக்கு லாபமே ஓழிய நஷ்டம் எதுவுமில்லை.

தன் அபிவிருத்திக்காக ஆந்திரா கலீட்டிருந்து வருமானத்தை எதிர்பார்க்கக் கூடிய துர்ப்பாக்கிய நிலைமையில் தமிழ்நாடு இல்லை என்பதை, நிதான புத்தியை இழக்காத ஆந்திரர்கள் அங்கீகரிப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

நிதர்காலத்தில் ஏற்பட விரும்பும் கங்கள் மாகாணத்தின் மீதுள்ள பாசத்தினால் ஆந்திரப் பிரமுகர்கள் தங்கள் மாகாண எல்லையைக் குறித்தும் விசித்திரமான யோசனைகளைக் கிளப்பும்போதுதான், அவர்களுடைய கூற்றைத் தமிழ் நாட்டார் கண்டிக்காமலிருக்க முடியவில்லை.

இவ் விஷயத்தில் பிரகாசம்காரு போன்றவர்கள் கூட விநோதமான முறையிலேயே பேசுகின்றனர்.

பழைய சரித்திரத்தைப் புரட்டிப் பாப்பவர்கள் சென்னைமாநகர் ஆந்திரர்களின் பிதுராஜித் சொத்து என்பதை அறிந்து கொள்வார்கள் என்றும், ஆந்திர தேசத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பேரிய ராஜா சென்னையை பிரிட்டிஷாருக்குத் தானாம் செய்தார் என்றும் ஆந்திர கேசரி பிரகாசம்காரு கூறுகிறார்.

சென்னை நகரமும், மற்றும் சில பாகங்களும் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பிரிக்கப்பட வேண்டுமென சர் பி. என். ரான் ஒரு அரிய பேரிய அபூர்வ 'இட்டம்' போட்டிருக்கிறாராம்.

மேற்படி அர்த்தமற்ற, ஆதாரமற்ற கூற்றுக்களை யெல்லாம் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி கண்டித்திருப்பதைக் குறித்து சந்தோஷமடைகிறோம்.

பெட்டே திருவேங்கடம், தெற்கே கன்னியா குமரி:

இதுதான் தமிழ்நாட்டின் எல்லை. சரித்திர ரீதியாகவும், சம்பிரதாய ரீதியாகவும், கண்ண பரம்பரை ரீதியாகவும் இதற்கு எத்தனையோ ஆதாரங்கள் எடுத்துக் காட்ட முடியும்.

அப்படி யிருக்க, தமிழருக்குச் சொந்தமான சென்னையை ஆந்திர கேசரிகள் பாக்கிஸ்தான் செய்ய முயற்சிப்பதைத் தமிழ் மகா ஜனங்கள் எக்காலத்தும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள்.

இவ் விஷயமாக ஆந்திரப் பிரமுகர்கள் புதிய பிரச்சினை எதையும் கிளப்பி அதிகக் குழப்பத்தை உண்டு பண்ணாமல் இருப்பதே புத்திசாலித் தனமாகும்.

அதை யோட்டி ஸ்ரீ காலா வெங்கடராவ் கூறியுள்ள யோசனை மிகவும் போற்றத் தக்கது.

அதாவது ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம் முதலிய பாஷாவாரி மாகாணங்களுக்கு எல்லைகள் வகுக்கும் விஷயத்தை, அரசியல் நிர்ணய மகா சபையால் நியமிக்கப்படும் எல்லை நிர்ணய கமிஷனின் முடிவுக்கு விட்டு விடுவதே நெந்ததென்று அவர் கூறுவதையாகும் ஆட்சேபிப்பதற்கில்லை.

அவ்வாறு செய்வதால் அனுவசியமான மனக் கொதிப்புக்கும், வாதப் பிரதி வாதங்களுக்கும், தகராறுகளுக்கும் இடமிராது.

சென்னையைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று கூறுவது நியாயமல்லவென்று சில மாதங்களுக்கு முன் விஜயநகரம் சர் விஜயா ஆந்திரர்களுக்குக் கூறியுள்ள புத்திமதியையும் இச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபக மூட்டுகிறோம்.

எது எப்படியாயினும் கன்னியா குமரியும் வேங்கடகிரியும் தமிழ் நாட்டின் இயற்கையான எல்லைகள் என்பதை இனிப் பிரம்மதேவனாலும் அசைக்க முடியாது.

“போலீஸ் இலாகா எதற்காக? அதை எடுத்து விட வேண்டும். மகாத்மா காந்தியின் சாத்துவீகக் கொள்கைக்கு அது முற்றிலும் முரணானது. ஆகையால், போலீஸ் இலாகாவை இன்னும் எடுக்காமல் வைத்துக் கொண்டிருப்பது மகா பாவம். இதை சந்தர்ப்பட்டேனும் இந்திய சர்க்காரும் நன்கு உணர்ந்து உடனே அந்த இலாகாவை ரத்து செய்வதற்குரிய முறைகளைக் கைக் கொள்ள வேண்டும். இன்றேல் தான் உயிர் துறக்கும் வரையில் உண்ணாவிரதம் ஆரம்பிக்கப் போகிறேன் என்பதை

உனகம் அநியப் பறை சாற்று
கின்றேன்."

இவ்வாறாக ஒரு பிரகஸ்பதி தன்
டோரா போடுகிறார் என்று வைத்துக்
கொள்ளுவோம்.

அவரைப் பற்றி என்ன நினைப்பது?

அவருடைய தோஷத்தையும் மூளையின்
ஒட்டமும் கட்டுக்கு அடங்காமல்
கரை கடந்து விட்டன என்றுதான்
நினைக்க வேண்டியிருக்கும்!

* * *

இடைசியம் உயர்ந்ததாக இருக்க
லாம். ஆனால், அதில் உடனே சித்தி
பெறுவது அனுபவ சாத்தியமா என்
பதை யோசிக்க வேண்டும்.

அனுபவ சாத்தியமா என்பதுபற்றிச்
சிறிதும் யோசியாமல், யாரானும்
செய்ய முடியாத காரியத்தைத் தாம்
செய்து 'சர்டிபிகேட்' பெறவேண்டும்
என்று நினைப்பவர்களால் உருப்பட்ட
முறையில் எதையும் சாதிக்க
முடியாது.

அத்தகையோரால் அனுகூலம் ஏற்
படாதது ஒருபுறமிருக்க, பிரதிகூலம்
களும் அதிகமாகி விடும்.

அவ்வாறு சென்னை மாகாணத்துக்கு
ஏற்பட்டிருந்த ஒரு மகத்தான பிரதி
கூலம், சென்னை சட்டசபை காங்கிரஸ்
கட்சி இவ்வாரம் நிறைவேற்றியுள்ள
ஒரு தீர்மானத்தின் பலனாகத் தவிர்க்
கப்பட்டிருக்கிறது.

அதாவது, சென்னை மாகாணத்
துக்கு என்று இந்திய சர்க்காரால்
ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த மில் கடற்
களை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன்
என்றும், அவ் விஷயமாக இந்திய
சர்க்கார் வற்புறுத்தினால் அவர்களை
எதிர்த்து நின்ற போராடவும் தயார்
என்றும் பிரகாசம்காரு தடபுடல்
செய்து வந்தார்.

மாகாண சர்க்கார் உரிமையில்
இந்திய சர்க்கார் அவ்வாறு தலையிடு
வது சுதந்திர தர்மத்துக்கே முரணு
வது என்றும் கூறினர்.

மற்றும் அவ்வாறு செய்வதால்
கதர் அபிவிருத்திக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டு
விடும் என்றும் பயமுறுத்தினார்.

போறுப்பற்ற மத்திரிகள் அடங்கிய
பழைய இந்திய சர்க்கார் காலத்தில்,
மாகாண சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்ப

தற்காகப் பிரகாசம்காரு அவ்வாறு
ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதாயின், அதற்கு
அர்த்தம் உண்டு.

ஆனால், அதிலே இந்தியாவின் சுதந்
திரத்துக்காக அல்லும் பகலும்
உழைத்து வரும் கர்மயோகிகளான
நேருஜி, சர்தார், ஆஸாத், ராஜாஜி,
ராஜேந்திர பாபு முதலியவர்கள்
அடங்கிய இந்திய சர்க்கார், மாகாண
சுதந்திரத்தில் தலையிடாமல் பாது
காக்க வேண்டும் என்று பிரகாசம்
காரு இன்னும் கூடக் கூறிவருவதை
என்ன வென்று வர்ணிப்பது?

கதர் அபிவிருத்தியில் அவர்களைக்
காட்டிலும் தமக்குத்தான் அதிக
சிரத்தை உண்டென்று பிரகாசம்
அவர்கள் கூறுவாராயின், அதை அவ
ரது மனச் சாட்சிகூட ஒப்புக்
கொள்ளா தென்பது நிண்ணம்!

பிரகாசத்தின் அர்த்தமற்ற மில்
ஒழிப்புக் கொள்கைக்கு முற்றுப்
புள்ளி வைத்ததுடன் கதர் அபிவிருத்தி
திட்டத்தைத் தீவிரமாகக் கைக்
கொள்ளுவ தென்றும் புதிய மத்திரி
சபை முடிவு செய்திருக்கிறது.
எனவே, அவ்விஷயத்தில் புதிய மத்
திரிகளுக்கு உள்ள சிரத்தை, பிரகாசம்
காருவுக்கு உள்ள சிரத்தைக்கு என்
ளளவும் குறைந்த தல்ல வென்பது
வியத்தமாகின்றது.

தமது மில் ஒழிப்புக் கொள்கைக்கு
மகாத்மா காந்தியின் ஆசீர்வாதம்
இருப்பதாக முன்பு பிரகாசம்காரு
கூறினர்.

ஆனால், அதற்கு முதலில் பொது
ஜன ஆதரவைப் பெற்றுத்தான் தீர
வேண்டும் என்பது காந்தியின் நிபந்
தனை என்பதை பிரகாசம்காரு கூறாமல்
மறைத்து விட்டா ரென்பதையும் இச்
சந்தர்ப்பத்தில் வாசக நேயர்களுக்கு
குரபக மூட்ட விரும்புகிறோம்.

போதிய உடையின்றி ஏழை மக்கள்
அவஸ்தைப்பட்டு வரும் சமயத்தில்,
ராஜி பிரதம மத்திரி மில் ஒழிப்புக்
கொள்கையை நிறைவேற்ற முற்
பட்டதைக் காட்டிலும் சந்தர்ப்பப்
பொருத்த மற்ற காரியம் வேறெதுவும்
இருக்க முடியாது.

இவ்வாறாக, புதிய மத்திரிகள் புதிய
ஆக்க வேலைகளில் சடுபடு முன்
பழைய ஆட்சியில் நிகழ்ந்த ஊழல்
வேலைகளுக்கு ஒவ்வொன்றாக முற்றுப்
புள்ளி வைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

அபலைவின் கண்ணீர்

கஸ்கி

இரண்டாம் பாகம்

போலீஸ் குண்டர்த்திகளும், மற்ற பலவிதப் போலீஸ் தண்டனைகளும், பொதுக் கூட்டத்தில் விழுந்த மலைப் பிஞ்சுகளும் செய்ய முடியாத காரியத்தை ஒரு அபலைப் பெண்ணின் கண்ணீர் செய்துவிட்டது. சிவராஜ் பதறிப் போய்விட்டான். கார் காலியிலிருந்து பாபாப்பூடன் எழுந்த சின்னான். சிறிது கோரம் பேச முடியாமல் தத்தளித்தான். பிறகு, தட்டுக் தடுமாறி, "வா, அம்மா! என் வாசற்படியிலேயே சிந்திரும்? உன்னை வந்த உட்கார்! இந்தக் கடிதம் எழுதினது நீதானா?" என்றான்.

வந்தவன் பீதி சிறைத்த கண்களினால் அப்படியும் இப்படியும் பின்னால் தான் வந்த மச்சப் படியிலும் பார்த்த விட்டு, "ஆம், ஐயா! எந்தான்!" என்ற கிம்மலுடன் கலந்த வார்த்தைகளைக் கூறினான்.

"எதற்காக இப்படிப் பயப்படுகிறாய்? யார் உன்னை என்ன செய்து விட முடியும்? என் இருக்கிறேன்; நீ பயப்பட வேண்டாம்!" என்ற சிவராஜ் அவளுக்குத் தைரியம் கூறினான்.

"தக்களுடைய கையில் என் கடிதத்தைப் பார்த்தவுடனேயே பாதி பயம் எனக்குப் போய்விட்டது! இனிமேல் எனக்கு என்ன கஷ்டம்?" என்று வந்தவன் கொஞ்சம் தைரியத்தை வருவித்துக் கொண்டு சொன்னான்.

"அதுதான் சரி, தமிழ் காட்டு வீரப் பெண்ணைப் பற்றி நீ படித்ததில்லையா? மகாத்மா காந்திகுடப் பெண்கள் பயப்படவே கூடாது என்று சொல்கிறார்..."

"ஆ! மகாத்மா சொல்வதற்கென்ன? என்னுடைய சிலையில் அவர் இருந்த பார்த்தால் அல்லவா தெரியும்?"

இந்தப் பேச்சு சிவராஜுக்குப் பிடிக்கவில்லை. "அது போகட்டும்; உன் பெயர் என்ன?" என்று கேட்டான்.

"என் பெயர் பார்வதி!" என்ற சொன்னாள் அந்த அபலைப் பெண்.

சிவராஜுக்கு உடனே, "திக்கற்ற பார்வதி!" என்னும் கதை சினைவுக்கு வந்தது. அவளைப் போல் இவளும் ஒரு திக்கற்ற பெண்போலும். ஆனால் அந்தப் பார்வதிக்கு கோர்த்த கதி இவளுக்கு கோரிடாது; ஒரு காலும் கோரது. இவளைக் காப்பாற்றுவதற்குத்தான் காம் இருக்கிறோமே? கம்முடைய உடம்பில் உயிர் இருக்கும் வகையில் இவளை. காம் காப்பாற்றியே தீர வேண்டும். அப்படி கைக்கு ஏதாவது ஆபத்த வருவதா யிருந்தால்கூட இந்தப் பெண்ணைக் காப்பாற்றும்படியாக இன்ன பெக்டர் தனராஜிடம் வாக்குறுதி வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

"பார்வதி! நீ வந்த ஆபத்துக்காகப் பயப்படுகிறாய்? உன்னைத் தொத்தாவ செம்மறவன் யார்? தைரியமாய்ச் சொல்லு! அவன் யாரா யிருந்தாலும் எப்பேர்ப்பட்ட பெரிய மனிதனா யிருந்தாலும் கான் கம்மாயிடப் போவதில்லை. எப்பேர்ப்பட்ட மலையாள பகவதியா யிருந்தாலும் ஒரு கை பார்த்த விடுகிறேன்....."

பார்வதியின் கண்கள் அகன்ற விரிந்தன. அவளுடைய அழகிய செவ்விறகங்கள் சிறிது பிரித்த சின்று அளவில்லாத ஆச்சரியத்தைக் காட்டின.

"உங்களுக்குத்தான் கான் சொல்லாமலே தெரிந்திருக்கிறதே!" என்றான்.

"என்ன தெரிந்திருக்கிறது?"

"என்னைக் கொடுமைப் படுத்திற ஆசாயியின் பெயர்தான்!"

"என்ன? என்ன?"

"ஆம், ஐயா! பகவதி முதலியார்தான்! அவருடைய தூதாசைக்கு கான் இணங்கா விட்டால் என்னை இந்த கண்கா விட்டுத் தூத்தி விடுகிறேன் என்று அவர்தான் சபதம் கூறி யிருக்கிறார்."

அந்த விட்டின் மேற் கூரை இடிந்த திடீரென்ற சிவராஜின் தலையில்மேல்

விழுந்தது. அதாவது அப்படி அவனுக்குத் தோன்றியது. என்னையில் பகவதி முதலியாரைப் பற்றி அவ்வளவு கல்ல அபிப்பிராயம் அவன் வைத்திருந்தான். அந்த ஜில்லாவிலேயே கெடுத்தலான வழிக்குப் போகாத யோக்கியமான பெரிய மனிதர் அவர் ஒருவர்தான் என்று எண்ணியிருந்தான். அப்படிப்பட்டவர் உண்மையில் திக்கற்ற இளம் பெண்களைக் கெடுக்கும் பாலி என்று தெரிந்தபோது அவனுடைய கொஞ்ச விம்மியதில் வியப்பு ஒன்றில்லை யல்லவா?

“இப்படியும் உண்டா? என்னால் கம்பமுடியவில்லையே?” என்றான் சிவராஜன்.

“ஆம், ஐயா! ஏழை சொல் அம்பலம் ஏறமா? பெரிய மனிதர்கள் சொல்வதைத் தான் கம்புவார்கள். தாங்கள் ஒருவராவது இந்த அகாலையில் தயார்த்தைக் கேட்டு...” என்று சொல்லிக் கொண்டே திக்கற்ற பார்வதி கண்ணீர் பெருக்கினாள்.

அதைப் பார்த்ததும் சிவராஜனும் பொறுக்க முடியவில்லை.

“வருத்தப்படாதே, அம்மா! என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல். என்னுடைய உதவியைச் செய்யத் தயாராயிருக்கிறேன். இருந்தாலும் அவ்வளவு கல்ல மனிதரைப்போல் பாசாங்கு செய்கிறவர்.....”

“ஐயா! வெறும் பேச்சு என்னத்திற்கு? என் எவ்வளவு சொன்னாலும் கம்பிக்கைப் பட்டாதான். கேரிலே ரூபித்தால்தான் கம்புவீர்கள். அப்படி ரூபிக்க என் தயார். என் எப்போது கடிதம் அனுப்பினாலும் அவ்வது சொல்லி அனுப்பினாலும் தாங்கள் உடனே புறப்பட்டு வருவீர்களா?” என்று கேட்டான் திக்கற்ற பார்வதி.

“கட்டாயம் வருகிறேன். வந்து, 3 சொல்வது உண்மையா யிருந்தால், அந்த ஆவாட்டிதிக்குச் சரியான பாடம் கற்பிக்கிறேன்!” என்றான் சிவராஜன்.

“சரி, ஐயா! என் போய் வருகிறேன்!” என்று சொல்லிவிட்டுப் பார்வதி தன் கண்களில் ததும்பிய கண்ணீரைச் சேலைத் தலைப்பினால் துடைத்துக் கொண்டாள். உடனே மச்சப்படி இறங்கும் வாசல் வழியாகக் கீழே இறங்கத் தொடங்கினாள். இறங்குவதற்கு முன்னால் கடைசியாக அவன் பார்த்த பார்வை சிவராஜனுடைய இருதய அந்தாங்கம் வரையில் புகுந்து சென்று, வார்த்தைகளினால் வர்ணிக்க முடியாத வேதனையை அளித்தது.

அன்று இரவு சிவராஜன் சரியாகத் தங்கவில்லை. மறுநாள் முழுவதும் தாக்க

மின்றி விழித்திருக்க வேண்டி வரலாம் என்பதை எண்ணித் தங்குவதற்கு எவ்வளவோ பிரயத்தனம் செய்தான். பலிக்கவில்லை.

கண்களில் முத்தைப்போல் ஜொலித்த கண்ணீர்த் துளிகளுடன் கடைய திக்கற்ற பார்வதியின் கபடமற்ற பால் வடியும் முகம் அவன் அகக் கண் முன்னால் அடிக்கடி தோன்றிக் கொண்டே யிருந்ததுதான். அப் பெண்ணை ஒரு வேளை சரியாக டாத்த வில்லையோ, அகாலசியமாக அவன் சொன்னதில் சந்தேகப் பட்டோமோ, அதனால் அவன் மனக் கசந்து திரும்பிப் போய்விட்டானோ, மற்ற முட்டான் மனிதர்களைப் போலவே தன்னையும் எண்ணிக் கொண்டு விடுவானோ, தான் சரியாகப் பதில் சொல்லாதபடியால் வாழ்க்கையிலேயே வெறுப்படைத்த ஒரு வேளை ‘தற்கொலை’ ‘கிற்கொலை’ செய்து கொண்டு விடுவானோ என்று இப்படி எண்ணாத எண்ண மெல்லாம் எண்ணி உள்ளத்தைப் புண்ணாக்கிக் கொண்டான். அப்படி அவன் தற்கொலை செய்துகொண்டால் அந்தப் பழி தன் தலைமேலேதானே சுமரும் என்று எண்ணியபோது அவன் உள்ளம் வெறுப்பியது. படுக்கையிலே புரண்டு புரண்டு படுத்தும், அடிக்கடி எழுந்து அறைக்குள்ளேயே அங்குமிக்கும் உட்குறும் இரவை ஒருவாறு கழித்தான்.

பொழுது விடிந்ததும் ஓரளவு பிரமையும் தெளிந்தது. இந்தியா தேசத்தில் திக்கற்ற பார்வதியைப் போல் எத்தனையோ அபலைகள் கண்ணும் கண்ணீருமாய்க் காலம் கழிக்கிறார்கள்! அவர்களில் ஒருத்தியைப் பற்றி மட்டும் தன்னுடைய மனம் இவ்வளவு தூரம் கவலைப்படும்படி விட்டது பெரிய பிசகு. தேசத்தின் பொது கண்மைக்காகப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, பெரிய பெரிய காரியங்கள் எல்லாம் செய்ய வேண்டியதா யிருக்கும்போது, கேவலம் ஒரு பெண்ணின் கண்ணீரைக் கண்டு மனம் தளர்ந்து முக்கியமான காரியங்களை யெல்லாம் கைசேரா விட்டு விடுவதா? உடனே கூடாது. இவ்விதம் மனதை உறுதி செய்து கொண்டு சிவராஜ் வழக்கம் போலத் தன் காரியங்களில் ஈடுபட்டான். அந்த ஊரில் அஹனுடைய தலைமையின் கீழ் வேலை செய்த தேசத் தொண்டர்கள் பலர் வழக்கம்போல் அன்றும் வந்து தாங்கள் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை அடைந்தும் தெரிந்து கொண்டு போனார்கள்.

மத்தியானம் அவன் சாப்பிடுவதற்காகப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் இன்ஸ்பெக்டர் தனராஜ் வந்தார். "எனக்கு ஒன்றும் அவசரம் இல்லை, சுவாஜி! நீ போய்ச் சாப்பிட்டுவிட்டு வா! சற்று நேரம் காள் 'டெஸ்ட்' எடுத்துக் கொள்கிறேன்!" என்றார். "சரி" என்று சொல்லிவிட்டுச் சுவாஜி ஒட்டலுக்குச் சாப்பிடப் போனான்.

அவன் போன பிறகு மச்ச வசற்படியில் சின்று இன்ஸ்பெக்டர் தனராஜ் சந்தின் இருபதாமும் பார்த்தார். ஒருவரும் இல்லை என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அதைக் குச்சை மேஜை, அலமாரி முதலியவைகளைத் திறத்தும், பத்தகங்களைப் பிரித்தும் உதறியும் பரிசோதித்தார். கடைசியில் அவர் தேவய பொருள் கிடைத்தது. முதல் காள் சாயங்காலம் சுவாஜி தன் கையில் வைத்துக் கொண்டு திருப்பித் திருப்பிப் படித்த கடிதத்தான் அது. ஒரு தடவை அதைத் தனராஜ் அவசரமாகப் படித்து விட்டுத் தம்முடைய உள் சட்டைப் பைக்குள் போட்டுக் கொண்டார். பிறகு காற்காலியில் சாகுதானமாய்ச் சாய்ந்து கொண்டு மேஜையின் மேல் இரண்டு காணாமும் ஊக்கிப் போட்டுக் கொண்டு கெரெட் குடிக்க ஆரம்பித்தார்!

சாப்பிட்டுவிட்டுத் திரும்பி வந்த சுவாஜி மேற்படி சிலையில் இன்ஸ்பெக்டர் தனராஜைப் பார்த்தான். எதிர்ச் சுவரில் மகாத்மா காந்தி படம் மாட்டி யிருக்கும் போது, தனராஜ் அப்படிக்காலை நீட்டி மேஜைமேல் போட்டுக் கொண்டு சுருட்டுப் பிடித்த காரியம் அவனுக்குக் கட்டோடே பிடிக்கவில்லை.

"என்ன, மிஸ்டர் தனராஜ்! ஏதாவது பேசவேண்டிய விஷயம் இருக்கிறதா?" என்று சற்றுக் கடுகடுப்பான குரலில் அவன் கேட்டான்.

"வேறு ஒன்றும் இல்லை. இன்று இராத் திரி விஷயத்தான்!" என்றார் தனராஜ்.

"அததான் பேசித் தீர்ந்த விஷயம் ஆயிற்றே? அதைப் பற்றி இன்னும் என்ன பேசுவதற்கு இருக்கிறது?"

"ஒன்றுமில்லை. ஆனால் இராத் திரி நீ கட்டாயம் வந்த விடுவாயல்லவா? அது இது என்று காரணம் சொல்லி என்னை 'டிராட்டிவ்' விட்டு விடாதே!"

"அவ்வித மெல்லாம் விரும்புமற்றது. அப்படியே காள் வராமற் போனால்தான் என்ன? உங்களுடும் உங்கள் போலீஸ் படைகளும் முடியாத காரியமா? வந்தால் வரவிலே

வைத்தக் கொள்ளுங்கள். வரலிட்டால் உங்களுடைய வேலையை நீங்கள் பாருங்கள்!"

தொண்டன் சிவராஜுக்கும் இன்ஸ்பெக்டர் தனராஜுக்கும் சிகேதம் ஆகி ஏறக்குறைய ஆறுமாத காலம் ஆயிற்று. இவ்வளவு காலமும் இன்று போல் ஒரு தடவைவரவது அவர்கள் இவ்வளவு கடுமையாகப் பேசிக் கொண்டதில்லை.

இன்ஸ்பெக்டர் தனராஜ் கொஞ்சம் சீதானித்து, "சிவராஜ்! சேற்ற முதல் ஏன் ஒருமாதிரி சிடு சிடுப்பா யிருக்கிறது? இன்று காம்பலை விரிக்கப்போகிற ஆசாயி எப்போப்பட்டவன் என்று உனக்குத் தெரியாதா? என்ன வேலைத்தனம் செய்வானோ, எப்படி டிமிக்கி கொள்கைப் பார்ப்பானோ சொல்ல முடியாத. ஒருவருக்கு இரண்டு போய் இருந்து யோசனை செய்து காரியத்தைத் தந்திரமாய் முடிக்கவேண்டும். இவ்வாவிட்டால் ஒன்று கிடக்க ஒன்று கடந்து விடலாம். தெரிமிறதா? ஒருவேளை உனக்கு வர முடியாத என்ற தோன்றினால் இப்போதே சொல்லியிடு. இன்றைக்கு சிறத்தி வைத்தவிட்டு இன்னொரு காள் பார்த்தக் கொள்வோம்" என்றார்.

இதற்குள் சிவராஜின் படபடப்பும் அடங்கி விட்டது. "அதெல்லாம் ஒன்று மில்லை, ஸார்! கட்டாயம் இன்று இராதிரி போட்ட திட்டத்தை சிறைவேற்றி விடுவோம். பத்தரைக்கு வரலிட்டால் பதினொரு மண்க்குள்வரவது அவசியம் வந்து விடுகிறேன். இன்று வரையில் காம்போட்ட புரோசிரானை மாற்றியது கிடையாத. இன்றைக்கு ஏன் மாற்ற வேண்டும்? — உண்மையைக் கேட்டிருக்கானால் சொல்லி விடுகிறேன். காத்தி மகாத்மாவின் படம் எதிரில் இருக்கும்போது நீங்கள் காலை கீட்டிப் போட்டுக் கொண்டு சருட்டுப் பிடித்தது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனுல்தான் ஒரு மாதிரி கோபமாகப் பேசினேன்!" என்றான்.

"ஓஹோ! இதுதானா? மன்னிக்க வேண்டும்; காள் செய்தது பிசகு தான். மகாத்மா படம் இருக்கிற கெப்பையே காள் கவனிக்கவில்லை. பெரியோர்களின் படத்தை இப்படிக்கண்ட இடத்தில் மாட்டக் கூடாது. என்னுடைய வீட்டில் பூவறு அறையில் வைத்திருக்கிறேன்" என்றார் தனராஜ்.

பிறகு விடை பெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டார். இவ்வளவு கோரம் அவர்

ஏதேதோ பேசிக்கொண்டிருந்த போதிலும், சிவராஜின் மடங்கிய இடது கையினால் ஒரு கடிதம் இருக்கிறதென்பதை அவருடைய கண்கள் கவனித்துக் கொண்டிருந்தன. மச்சப்படி இறங்கிப் போலீஸ் ஸ்டேஷன் போய்ச் சேரும்வரை "அந்தக் கடிதத்தில் என்ன செய்தி அடங்கி யிருக்கும்?" என்று அவர் மனம் சித்தித்திக்கொண்டிருந்தது. "இவ்வளவு கெட்டிக்காரப் பிள்ளை கடைசியில் ஏதோ முட்டாள் தனத்தில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறான். மொத்தத்தில் இன்றைக்குச் சரூனம் சரியாயில்லை. காரியம் சர்வர முடியப் போக தில்லை!" என்று அவருடைய உள் மனம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது.

இன்ஸ்பெக்டர் தனராஜ் கவலைப்பட்டதற்குத் தகுந்தாற்போல் அன்று மாலை அவர் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலிருந்து வெளியுக்குச் சென்ற வழக்கம்போல் இரவு எட்டு மணி வரையில் சீட்டாடி விட்டு வீடு சென்றபோது, அங்கே ஒரு விசேஷம் காத்திருந்தது. அதாவது வீட்டின் முன்னாலில் இருந்த மேஜையின் மீது ஒரு கடிதம் கிடந்தது. கடிதத்தை இன்ஸ்பெக்டர் அலட்சியமாக எடுத்துப்படித்தார். இரண்டு வரி படித்ததும் அவட்சியம் மாறி ஆவனம்

பாபர்ப்பும் ஏற்பட்டன. அந்தக் கடிதத்தில்
எழுதி யிருந்தது பின்வருமாறு:—

“ஐயா, தங்களுடைய சிநேகிதரான நேசத்
தொண்டர் சிவராஜ் ஒரு பெரிய இக்கட்டில்
கிவிடக் கொண்டிருக்கிறார். இவ்வு இரவு
அவருக்கு ஒரு பெரிய ஆபத்து வரக் காத்
திருக்கிறது. அவருடைய உயிரைக் காப்
பாற்றுவதில் தங்களுக்குச் சிறந்த திருக்கும்
பட்சத்தில் இம் நிரவு அவர் தமது அறையை
விட்டு வெளியேறாமல் பாச்த்துக்கொள்ளவும்.

இப்படிக்கு.

ஒரு அபகூ ஸ்திரீ.

குறிப்பு:—ஒரு வேளை அவர் வெளியே செல்
வதைத் தடுக்க முடியா விட்டால் இரவு
பத்தரை மணி கமாருக்கு மாசிக் கோனார்
விதிவிலாண் இரட்டை மாடி வீட்டுக்குச்
சென்று பார்க்கவும். அங்கே உயிருடன்
அவரைக் கண்டு பிடித்தால் உங்களுடைய
அதிர்வுடந்தான்.”

மேற்படி கடிதத்தை இரண்டு மூன்று
தடவை இன்ஸ்பெக்டர் தனராஜ் கவன
மாகப் படித்தார். ஒவ்வொரு தடவை
படிக்கும்போதும் அவருடைய புருவங்கள்
சொற்றிப்பில் இன்னும் சிறிது மேலே ஏறின.

பின்னர் தம்முடைய உன் சட்டைப்
பைக்குள் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருந்த
கடிதத்தை எடுத்துப் பார்த்தார். சிவ
ராஜுக்குத் தன்னைக் காப்பாற்றும்படி
அபயக் கடிதம் எழுதிய அபிலா ஸ்திரீயும்,
இப்போது தமக்கு அபாய ஏச்சரிக்கை
செய்து எழுதியுள்ள அபிலா ஸ்திரீயும் ஒருத்
தியேதான் என்று தெரிந்தது. இரண்டு
கையெழுத்தும் ஒன்றாகவே இருந்தது!

ஏச்சரிக்கைக் கடிதம் கொண்டு வந்தது
யார் என்று வீட்டில் விசாரித்துப் பார்த்
தார். யாரோ ஒரு சிறு பெண், — சுமார்
பத்து வயதுள்ள பெண், — சாயங்காலம்
கொண்டு வந்து கொடுத்த விட்டுப் போன
தாக வேலைக்காரன் சொன்னான். வேறு
தகவல் ஒன்றும் தெரியவில்லை.

தினராஜ் அவசரமாகச் சாப்பிட்டு விட்டு
மோட்டார் சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு
புறப்பட்டார். முதலில் சிவராஜின் அறைக்
குச் சென்றார். அறை பூட்டிக் கிடந்தது.
அதைப் பார்த்ததும் சட்டென்று ஒரு சர்
தேகம் தனராஜின் மனதில் உதித்தது.
தமக்கு வந்த கடிதம் ஒரு பெரிய சூழ்ச்சி
யில் சேர்ந்ததாகவே இருக்க வேண்டும்.
சிவராஜ் இரத்தின ரோம் பிராரி கோலி
னுக்குப் போயிருப்பான். தம்மை அங்கு
போகாமல் தடுப்பதற்காகவே அந்தக் கடி
தம் வந்திருக்கிறது. கடைசியில் ஏமாந்தது
சிவராஜ் அல்ல; தாம்தான்!

இந்த எண்ணம் மனதில் உதித்ததும்
தனராஜ் மோட்டார் சைக்கிளைத் தட்டித்
வென்று விட்டுக்கொண்டு அதி விரைவாகச்
சென்றார். ஸார் எல்லைக்கு ஐந்து மைல்

தூரத்திலிருந்த பிராரி கோலினுக்குப்
போய்ச் சேர்ந்தார். அங்கே மற்றவர்கள்
எல்லாரும் தயாராய்க் காத்திருந்தார்கள்.
ஆனால் சிவராஜை மட்டும் காணவில்லை.

மறுபடியும் தனராஜின் மனதில் சர்
தேகம் தோன்றித் தேனைப் போல் கொட்
டியது. அந்த ஏச்சரிக்கைக் கடிதத்தில்
எழுதி யிருந்தது ஒரு வேளை உண்மை
தானோ என்று எண்ணினார்.

சிவராஜிடம் அவருக்கு ஏற்பட்டிருந்த
அபிமானம் மோட்டார் சைக்கிளின்
வேகத்தை ஒன்றுக்கு மூன்று மடங்கு
ஆக்கியது. ஆனால் மாசிக்கோனார் வீதியை
கொருங்கியதும் சைக்கிளின் வேகத்தையும்
சத்தத்தையும் குறைத்துக் கொண்டார்.
குறிப்பிட்ட வீட்டை அடைந்த பார்த்த
போது சூழ் வீடு பூட்டிக் கிடந்தது. மேல்
மாடியில் முணுக்கு முணுக்கு என்று
விளக்கு வெளிச்சம் தெரிந்தது. மச்சப்படி
வீட்டின் வெளித் தாழ்வாரத்திலேயே
இருந்தபடியால் சத்தம் செய்யாமல் ஏறிச்
சென்றார். மேல் மாடியின் தாழ்வாரத்தை
அடைந்ததும் அங்கிருந்த ஜன்னல் வழி
யாக அவர் பார்த்தபோது ஒரு விந்தை
யான காட்சி காணப்பட்டது. எத்தனையோ
அபாயகரமான சிலைமைகளைப் பார்த்துச்
சமாளித்தவரான இன்ஸ்பெக்டர் தன
ராஜுக்கே அந்தக் காட்சி பீதியையும்
குலாடுக்கத்தையும் உண்டாக்கியது.

மேலே கட்டித் தொங்கிய ஹரிகேன்
லார்தருக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பெஞ்சியில்
சிவராஜ் உட்கார்ந்த அங்கே கிடந்த புத்த
கண்களைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தான்.
காலடிச் சத்தம் கேட்டு சிமிர்ந்த எதிரோ
பார்த்தான். முதல் கான் மாலை சந்தின்
முடிக்கில் அவர் பார்த்த பெண் சிவரா
ஜுக்கு, எதிரில் சின்று கொண்டிருந்தான்.
அவன் முகத்திலோ பீதி குடிகொண்டிருந்
தது. சிவராஜ் சிமிர்ந்த அவனை கோக்கிய
அதே கணத்தில் அவனுக்குப் பின்னால்
ஒரு கதவு சத்த மில்லாமல் திறந்தது.
திறந்த கதவின் வழியாக ஒரு பெரிய
மூட்டு மனிதன் தோன்றினான். அவன்
கையில் பிடித்திருந்த தடியை ஒங்கிச்
சிவராஜைப் பிராரியில் அடித்தான்.

அதே சமயத்தில் ‘வீல்’ என்று பெண்
னின் அவதம் குரல் கேட்டது. ஹரிகேன்
லார்தர் சீமே லிருந்து சுக்கலாயிற்று.
விளக்கும் அணைந்தது. வீட்டின் உட்புற
மெல்லாம் இருள் சூழ்ந்தது.

தடதட வென்று மனிதர்கள் விரைந்து
எடக்கும் சத்தமும் காற்காலிகளும் மேஜை
களும் உருண்டு தரையில் விழும் சத்தமும்
ஒரே குழப்பமாகக் கேட்டன. (தொடரும்)

காந்தி மகன் தலைமை

சென்னைவில் ஏப்ரல் 18-ம் முதல் 20-ம் வரையில் நடந்த அனைத்து இந்தியப் பத்திரிகாளியர் மகாநாட்டில் தலைவர் ஸ்ரீ 7-வது நாள் காந்தி ஆகாச விமானத்தில் வந்து இறங்கினார்.

★

விமான நிலையத்திலிருந்து சென்னைப் பத்திரிகாளியர்கள் வரவேற்கப்பட்டனர்.

★

மகாநாட்டில் காசிபதரி அவர் கூட்டி "திருநெல்வேலிகள்" ஆரம்பித்தன. ஸ்ரீ 7-வது நாள் மகாநாட்டில் 7-வது நாள் பதரி தலைமை.

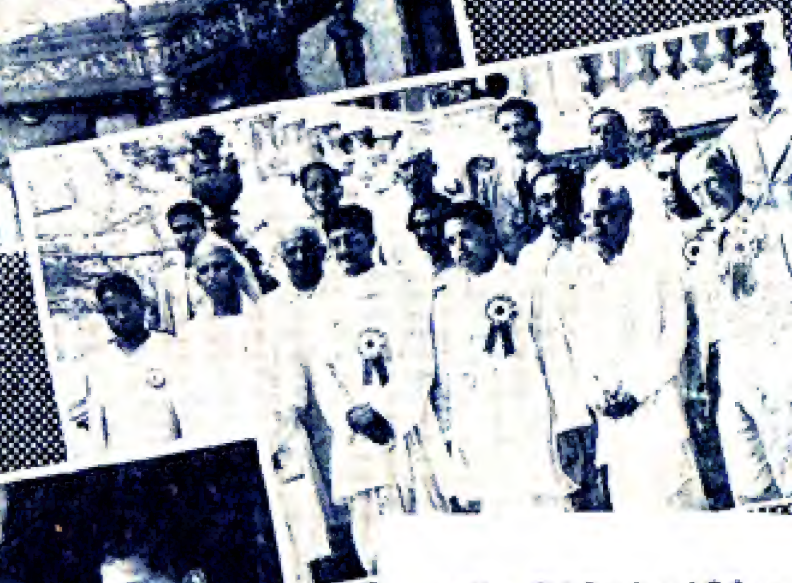
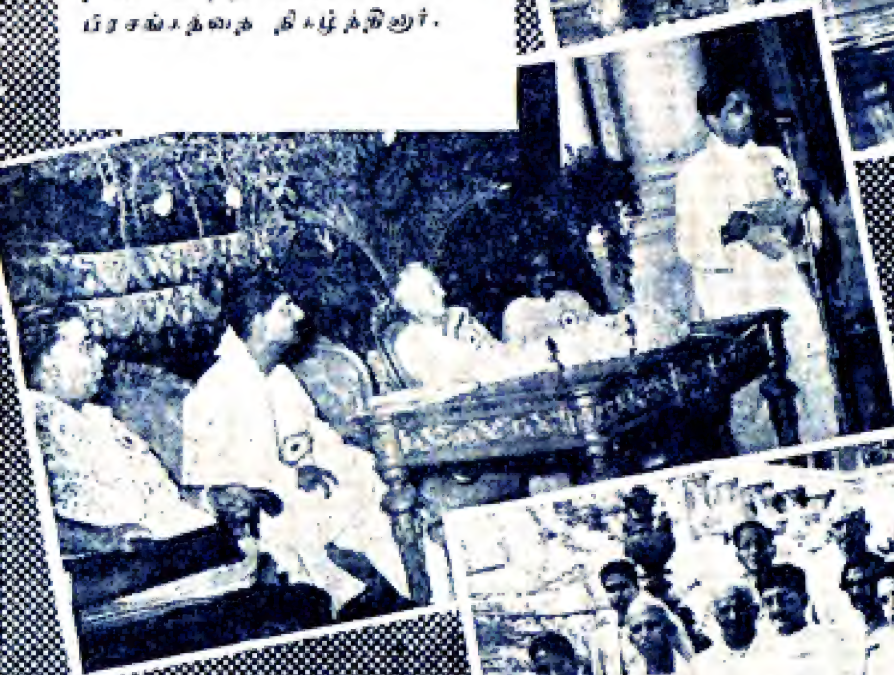

சென்னை அரசாங்க மாளிகை
யிலுள்ள பிரதான சபா மண்ட
பத்தில் மகாநாடு நடந்தது.

★

அழகாக அளங்கீர்த்திருந்த
போவையின் நின்று ஸ்ரீ தேவ
நான் காந்தி நமது தலைமைப்
பிரசங்கத்தை நிபந்திதிறுர்.

அகில இந்தியப் பத்திரிகா
சிரியர்களுக்குச் சென்னை அரசாங்கத்தின் மத்திரிகள் சிறப்பாக விருத்தவரித்தார்கள்.

★

விருத்தின் போது பிரதம
பத்திரியின் ஒரு புறத்தில் ஸ்ரீ
தேவநாஸ் காந்தியும் இன்
னொரு புறத்தில் சென்றவரு
வுத்து மகாநாட்டுத் தலைவர்
ஸ்ரீ அனாரகாந்தி கோஷும்
விற்திருத்தார்கள்.

சென்னைப் பத்திரிகைகளிலிருந்து ஜி. 1. 7 நிவாரணம்.
ஜி. 2. ஆர். 7 நிவாரணம் ஆகியவற்றையும், மகா
நாட்டின் கார்ப்பரேஷன் மார்வார் பத்திரிகைகளிலிருந்து
ஜி. 'ஸ்டாபிள்' 7 நிவாரணம் அடிக்கடி கைப்பற்றியுள்ளது.

* * *

"கல்வி" கார்ப்பரேஷனில் ஜி. 7 நிவாரணம் கைப்பற்றி
அளிக்கப்பட்டிருக்கும் போதிலும் ஜி. 7 நிவாரணம்
சென்னைக்கு மத்தியப் போது அனைத்து இந்தியப் பத்திரிகைகளிலிருந்து
கைப்பற்றியுள்ளது.

சுரேந்திர மகன் ஸ்ரீ தேவதாஸ் கார்தியை முதன் முதலாக 1933-ம் வருஷ ஆரம்பத்தில் கான் சாதித்தேன். மூக்கியமாகத் தீண்டாமை விலக்குப் பிரசாரம் செய்யும் போக்கத்தான் ஸ்ரீ தேவதாஸ் தமிழ் காட்டுக்கு விஜயம் செய்திருந்தார். அச் சமயம் சிறையில் இருந்த மகாத்மா கார்தி, "தீண்டாமை ஒழிப்பு வேலை தீவிரமாக ஈடைபெறு விட்டால் உன்னுடைய ரதம் இருந்து உயிரை விடுவேன்!" என்று செய்தி அனுப்பி யிருந்தார். இந்தச் செய்தி தேசத்தை யெல்லாம் கலக்கி யிருந்தது. ஸ்ரீ தேவதாவின் மனதை அந்தச் செய்தி என்ன பாடு படுத்தி யிருக்கும் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. எனவே மகாத்மாவின் உயிரைக் காப்பாற்றும் பொருட்டுத் தம்மாலான திருப்பணியைச் செய்வதற்காக ஸ்ரீ தேவதாஸ் தமிழ்காட்டுக்கு வந்தார். சமீபத்திலேதான் சிறையிலிருந்து விடுதலையாகி யிருந்த ராஜாஜியும் ஸ்ரீ தேவதாவின் சுற்றுப் பிரயாணத்தில் சேர்ந்து கொண்டார். கார்தி குமாரரின் பிரசங்கங்களைக் கூட்டங்களில் மொழி பெயர்ப்பதற்காக மேற்படி பிரயாணத்தில் சேர்ந்து கொள்ளும்படி எனக்குக் கட்டளை வந்தது.

காஞ்சிபுரத்தில் யாத்திரை ஆரம்பமாகித் திருவனந்தபுரத்தில் முடிவடைந்தது. தமிழ் காட்டில் பல முக்கியமான பட்டணங்களில் தலைவர்களுக்கு வசவெற்புக்களும் பொதுக் கூட்டங்களும் நடந்தன.

தீண்டாமையை ஒழிக்க வேண்டும், ஆலயங்களை எல்லாருக்கும் திறந்துவிட வேண்டும் என்னும் விஷயத்தையே ராஜாஜியும் தேவதாஸும் முக்கியமாகப் பேசினார்கள். பேசிய இடத்திலெல்லாம் தீண்டாமை ஒழிப்புக்குச் சாதகமாகப் பொது மக்கள் கைதூக்கி ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

திருவனந்தபுரத்தில் பிரயாணம் முடிந்ததும், எனக்கு இதற்குள் ஏன் முடிந்தது என்று தோன்றியது. ராஜாஜியிடம் கான் "இதே மாதிரி மேலும் பிரயாணம் செய்து கொண்டு இவர்களைத் தீவுக்கும் அப்பால் அந்தமான்-நிக்கோபார் தீவுகளுக்கும் போகலாமே?" என்று சொல்வேன்.

"அக்கே யெல்லாம் ஆலயங்கள் இல்லை திறப்பதற்கு! தீண்டாமையும் கிடையாது. ஆகையால் பிரசாரத்துக்கும் அவசியம் இல்லை!" என்று ராஜாஜி சொல்லிவிட்டார்.

அப்படி கான் ராஜாஜியிடம் யோசனை கூறியதற்குக் காரணம் ஸ்ரீ தேவதாஸ் கார்தியைப் பிரிப்பவேண்டி யிருக்கிறதே என்ற காரணத்தினால்தான்.

காஞ்சிபுரத்தில் முதன் முதலாக கான் தேவதாஸ் அவர்களைச் சந்தித்தபோது, அவரை அணுகுவதற்கும் பேசுவதற்கும் கொஞ்சம் பயமா யிருந்தது. மன்னாதி மன்னர்களை யெல்லாம் விட மகத்தான சாம் ராஜ்யத்துக்கு உரியவராய், முப்பத்தைந்து கோடி மக்களின் இதய சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருப்பவராய், இமயமலையிலிருந்து குமரிமூளை வரையில் பார்த்த இந்தியா தேசத்தின் ஏக சக்கராதிபதிபோல் விளங்கிய மகாத்மா கார்தியின் செல்வப் புதல்வர் அவ்வளவு அவர்? அத்தகையவரிடம் அவ்வளவு இலகுவாக நெருக்க முடியுமா? பழக முடியுமா? பேசத்தான் முடியுமா? ஏதாவது நாம் கேட்டால் அவர் கம்மைமதித்துப் பதில் சொல்லுவாரா?

இந்தச் சந்தேகங்கள் எல்லாம் முதல் காளே தீர்த்து போய்விட்டன. பெரிய மகாத்மாவின் புதல்வர் நாம் என்சிற எண்ணம் ஸ்ரீ தேவதாவின் மனதில் இருந்ததோ, என்னமோ தெரியாது. பேசுவதிலும் பழகுவதிலும் கொஞ்சம்கூட அதைக் காட்டிக்கொள்ள வில்லை. அவருடைய பேச்சின் இனிமை காலஞ் சென்ற புஷ்ப வனம் ஐயரின் சந்தேத்தின் இனிமையை ஒத்திருந்தது. அவருடைய இளம் முகத்தில் இயற்கையாகக் குடி கொண்டிருந்த சாந்தமும் புன்னகையும் கை தேர்ந்த தமிழ் காட்டுச் சிற்பி அமைத்த எடராஜ விக்ரிகத்தின் திருமுகத்தில் பொலியும் சாந்தத்தையும் புன்னகையையும் ஒத்திருந்தன. சுமார் இரண்டு வார காலத்தில் அவருடைய முகத்தின் அமைதி ஒரு நடவையாகவது

ஞானத்து என் பார்க்கவில்லை. கோபம் அல்லது வெறப்பின் தறிஞரியையே அவருடைய முகத்தில் காணவில்லை.

இரண்டு மூன்று நாளைக்குள்ளே காக்கன் ஆபத்த கணபங்காவி விட்டோம்! அதாவது அத்தகைய சிங்க சமத்துவ உணர்ச்சி என் மனதில் உண்டாகி வளரும்படியாக ஸ்ரீ தேவதாஸ் காந்தி தமது இனிய சபாவத்தினால் செய்த விட்டார்.

சுதர்ப் பிரயாணம் முடிந்த திரும்பியதும் "காந்தி மகன் காந்தி" என்ற ஒரு கட்டுரை எழுதினேன். அவ்வளவு உன்னம் சிறைத்த உணர்ச்சியோடும், உண்மையான ஆர்வத்தோடும் வேறு எந்தக் கட்டுரையும் என் எழுதியதில்லை யென்று சொல்லலாம்.

சில மாத காலத்துக்குப் பிறகு, காந்தி மகன் காந்தி தமிழகத்துக்கு மருமகனாகப் போயிருர் என்ற செய்தி கிடைத்தபோது என் உன்னம் பூரித்தது. மகாத்மா காந்தி உண்ணாவிரதம் இருந்த பமணுவின் வாசற்படி வகையில் சென்று, திரும்பி வந்திருந்தார்! பூனாவில் வேடி தாக்கர்வரி மொட்டியின் 'பண்ணகுடி'யில் தங்கி யிருந்தார். வீட்டின் பெயர் 'பண்ணகுடி' — அதாவது இளைகளால் ஆன குடிசை. ஆனால் உண்மையில் ஒரு மூலக்கு ஒரு மூல கால் மைல் கீனம் கொண்ட அரண்மனையை யொத்த மானிகை அது. அதிலேதான் ஸ்ரீ தேவதாஸின் கலியாணம் கடைபெற்றது. அவ்வளவு பெரிய அரண்மனையில் கடத்தாலும், மிக்க ஏழைக் குடும்பத்துக் கலியாணத்தைப்போல் எளிய முறையில் கடத்தது. கல்யாணத்துக்காக வென்று யாரையும் அழைக்கக் கூடாது என்று மகாத்மா திட்டம் செய்திருந்த போதிலும், ஸ்ரீ ஜம்னாவால் பஜார், ஸ்ரீமதி சரோஜினி தேவி, ஸ்ரீ ஆனே, ஸ்ரீ கேல்கர், மகாகனம் சாஸ்திரி யார் முதலியோர் தாக்கனாகவே வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்களுடனே மேற்படி கலியாண வைபவத்தை உடனிருந்து காணும் பாக்கியம் என்ருக்கும் கிடைத்தது. தம்முடைய புதல்வி ஸ்ரீமதி கவுயிக்கு ஸ்ரீ தேவதாஸ் தருத்த கணவர்தான் என்ற சமயிக்கையுடன் திரும்பி வந்தேன். அது மட்டுமல்ல; இவ்வாழ்க்கை கடத்தும் விஷயத்தில் ஸ்ரீ தேவதாஸ் காந்தி தமது தந்தையைக் காட்டிலும் சிறந்த வினங்குவார் என்றும் உறுதி கொண்டேன்.

காந்தி மகாத்மா காந்தி மகாத்மாதான்; என்ருளும், தம் வாழ்க்கைத்துணையிலை

கூடத்தும் விதத்தில் மகாத்மா அவ்வளவாகச் சிறந்த வினங்கினார் என்று சொல்ல முடியாது. அன்னை கன்னடரிபாயத் தெய்வத்தை மகாத்மா சில சமயங்களில் படாத பாடெல்லாம் படுத்தி வைத்தார் என்பதை அவருடைய சுயசரிதத்தில் ("சத்திய சோதனை"யில்) படித்திருக்கிறேன். மல்லவா?

எனவே இந்த ஒரு துறையில் ஸ்ரீ தேவதாஸ் தமது மாபெருக் தந்தையைக் காட்டிலும் சிச்சயம் சிறந்த வினங்குவார் என்ற உறுதி எனக்கு ஏற்பட்டிருந்தது.

ஆனால் என்ன அதிகசயத்தைச் சொல்ல? தமிழ் காட்டின் புதல்வியை மணந்து கொண்ட சில வருஷங்களுக்குக் கெல்லாம் ஸ்ரீ தேவதாஸ் மறு மணம் செய்துகொள்ளப் போகிறார் என்ற செய்தியைக் கேட்டுத் திகைத்துப் போனேன்! சிக்கிரத்திலேயே அது உண்மையாகவும் வந்து விட்டது. ஸ்ரீ தேவதாஸ் புது டில்லி நகரில், "ஷித்துஸ்தான் டைம்ஸ்" என்னும் தினப் பத்திரிகையை மணம் புரித்து கொண்டார்! என்னே? என்னே? இந்த உலக இயல்புதான் என்னே?

எனினும், பிற்பாடு புது டில்லிக்கு என் போக வேர்த்த சமயங்களில் மேற்படி சம்பவத்தைப் பற்றி ஸ்ரீமதி கவுயி தேவதாஸ் அதிகமாகக் கவலைப்படவில்லை யென்றும், குதகலமே அடைந்திருக்கிறார் என்றும் தெரிந்த கொண்டேன். பின்னர், சமக் கேன்ன வந்தது என்று கவலைப்படுவதை விட்டு விட்டேன். அதுமட்டுமல்லாமல் "சம்மூடைய தொழிலுக்கு ஸ்ரீ தேவதாஸ் வந்து விட்டாரல்லவா?" என்று மகிழ்ச்சியும் அடைந்தேன். அந்தத் தொழிலில் அவர் மேலும் மேலும் அடைந்து வந்த வெற்றியைப் பற்றி அறிந்தபோது என்னுடைய மகிழ்ச்சியும் அதிகமாகி வந்தது.

பத்திரிகையைக் "கலியாணம் செய்து கொண்டார்" என்று மேலே குறிப்பிட்டேன். மல்லவா? அதில் என்ன பொருத்தம் இருக்கிறது என்று கேயர்கள் சிலர் கருதக் கூடும். பொருத்தம் ஓரளவு இருக்கத்தான் இருக்கிறது. ஒரு குடும்பத்தை நடத்துவதற்கு வேண்டிய பொதுமையைப் போல் பத்து மடங்கு பொதுமை ஒரு பத்திரிகையை நடத்துவதற்கு வேண்டும். கோபம் வரும்போது சார்தமா யிருப்பதாக கடிக்கவும், சார்தமா யிருக்கும்போது கோபம் வந்தது போல் பாசாங்கு செய்யவும் தெரிய வேண்டும். கஷ்டம் வரும்

போது ஊன்பர்கள் எல்லாராலும் கைவிடப் படுவதற்குச் சித்தமா யிருக்க வேண்டும். குடும்பத்துக்குள்ளே எத்தனையோ சண்டை சச்சரவுகளைத் தீர்க்கத் தெரிய வேண்டும்; அவசியமான சமயங்களில் தனிக் குடித் தனம் அனுப்பவும் தெரிய வேண்டும்!

இந்தக் காலகாலில் எல்லாம் ஸ்ரீ தேவதாஸ் மிகத் தேர்ந்தவராகி, பத்திரிகை உலகத்தில் மேலும் மேலும் புகழும் முக்கியத்துவமும் அடைந்து வந்தது எனக்கு எவ்வளவோ ஆனந்தத்தை அளித்து வந்தது.

கடைசியாக, தானது வருஷத்தில் அகில இந்தியப் பத்திரிகாளியர் மகாநாட்டுக்கு ஸ்ரீ தேவதாஸ் காந்தி அக்ஷிராசனாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போது ஏன் ஆனந்தம் பரிபூரணம் ஆயிற்று.

* * *
அகில இந்தியப் பத்திரிகாளியர் மகாநாட்டின் ஆளுவது வருஷக் கூட்டம் சென்ற வாரத்தில் சென்னையில் கூடப் பெற்றது. மூன்று தினங்கள் நிற்பதாக வந்தது. இந்த மகாநாட்டுக்காக இந்தியா நேசத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் பேரூர் மன்னர்கள் பலர் சென்னைக்கு விஜயம் செய்திருந்தார்கள். சுமார் 80 பேர் வந்திருந்தார்கள். வந்திருந்த பேரூர் மன்னர்களுக் கெல்லாம் மணன் மன்னராக ஸ்ரீ தேவதாஸ் அக்ஷிராசன சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்து மகாநாட்டைச் சிறப்பாகவும் சுருகமாகவும் நடத்தி வைத்தார்.

அகில இந்தியப் பத்திரிகாளியர் மகாநாடு முதன் முதலில் 1940-ல் பிறந்தது. சாதாரணமாக ஒற்றைமை ஏற்படக்கூடாத வர்க்கங்களைக் குறிப்பிடுமபோது பத்திரிகாளியர்கள் தலைப்பிகேயே வரக்கூடியவர்கள். பத்திரிகைகளுக்குள் அபிப்பிராய பேதங்களும் கொள்கை வித்தியாசங்களும் இருப்பது இயற்கை. எல்லாப் பத்திரிகைகளும் ஒரே கொள்கை அல்லது அபிப்பிராயத்தையே ஏற்றுவதா யிருந்தால் பல பத்திரிகைகளுக்கு அவசியமே இல்லையல்லவா? அதோடு தொழில் முறையில் ஒவ்வொரு பத்திரிகையும் தன்னுடைய செல்வாக்கையும் விற்பனையையும் அதிகமாக்கிக் கொள்ள முயல்வதிலும் ஆர்ச்சியம் ஒன்றுமில்லை. இந்த முயற்சியில் போட்டி ஏற்படுவதும் இயற்கையே. அபிப்பிராய வேற்றுமைகளும் தொழில் போட்டிகளும் இருந்த போதிலும் சொந்த முறையில் சுருகமாகவும் சிடுகை தர்மம் கொடாமலும் நடந்து கொள்

வது எனிய காரியமல்ல. எனவே, பத்திரிகாளியர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒற்றைமையாகக் காரியக்களை நடத்துவது என்பதும் கஷ்டமான காரியத்தான்.

ஆனால் மேற்படி கஷ்டமான காரியத்தைச் சாதிப்பதற்கு ஒரு பெரிய அவசியம் 1940-ல் ஏற்பட்டது. யுத்தம் காரணமாக இந்தியப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் "இருப்பதா? இறப்பதா?" என்ற கொருக்கடியான சிலைமைக்கு வந்திருந்தன. இருப்பது என்றால், பிரிட்டிஷ் அதிகார வர்க்கத்துக்கு எல்லா உரிமைகளையும் பறிகொடுத்து விட்டுச் சுதந்திரத்தையும் கொள்கைத்தையும் இழந்து வாழ வேண்டியதாயிற்று. எனவே, பத்திரிகைக்காரர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளையும் உண்மையைச் சொல்லும் சுதந்திரத்தையும் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக ஒன்று சேர்ந்து போராட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

ஆகவே, 1940-ம் வருஷக் கடைசியில் அகில இந்தியப் பத்திரிகாளியர் மகாநாடு முதன் முதலாகக் கூடியது. பின்னர், ஆறு வருஷம் பிழைத்திருந்த ஊர்ச்சியடைந்த தானது 1947-ம் ஆண்டு ஏப்ரலில் ஆளுவது கூட்டம் கூடப்பெற்றது.

இந்த மகாநாட்டைக் குறித்துத் தமிழ் நாட்டிலுள்ள நாம் பலவிதத்திலும் பெருமை கொள்ள இடம் உண்டு அ. இ. ப. மகாநாட்டின் முதல் அக்ஷிராசனர் சுமது "ஹிந்த" பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ஸ்ரீ கே. ஜெனியாசன் அவர்கள். மூன்று வருஷம் அவரே தொடர்ந்து அக்ஷிராசனராக இருந்து வந்தார். யுத்த ஆரம்ப நாட்களில், இந்தியப் பத்திரிகைகளை எத்தனையோ ஆபத்துகள் குழித்திருந்த காலத்தில், பத்திரிகாளியர் மகாநாட்டைத் தோற்றுவித்ததிலும் ஊர்ச்சித்திலும் பெரும் பங்குக்கு உரியவர் ஸ்ரீ கே. ஜெனியாசன் அவர்கள். அதிகார வர்க்கத்தோடு போராட வேண்டிய சமயத்தில் போராடி, சமரசம் தேசவேண்டிய சமயத்தில் சமரசம் பேசி, கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டிய சமயத்தில் கண்டிப்பாக இருந்து, விட்டுக் கொடுக்கவேண்டிய சிலைமையில் விட்டுக் கொடுத்தது, யுத்தகால கொருக்கடியில் இந்தியப் பத்திரிகைகளையும் இந்தியப் பத்திரிகைகளின் உரிமையையும் காப்பாற்றிக் கொடுத்தவர் ஸ்ரீ கே. ஜெனியாசன் அவர்கள்தான். வட நாட்டிலிருந்து இந்த வருஷத்து மகாநாட்டுக்கு வந்திருந்த

பத்திரிகாசிரியர்கள் பலரிடம் நான் பேசினேன். அவர்கள் எல்லாரும் ஒருமுகமாகவும் உற்சாகமாகவும் மேற் கூறிய விஷயத்தை ஆமோதித்தார்கள். அதுமட்டுமல்ல; இந்தியா தேசத்திலேயே தரத்தில் உயர்ந்த சிறந்த பத்திரிகை "தமித்து" பத்திரிகைதான் என்பதையும் தயக்கமின்றி ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

"தமித்து" ஆசிரியரின் தொண்டு ஒரு பறம் இருக்க, பொதுவாகப் பத்திரிகைத் தொழிலில் சென்னித்தியர்களின் திறமை பரவிக் இரகசியமாகும். சென்னியிலிருந்து லாகூர் கணையில் எந்த முக்கியமான ஆக்கெல்ப் பத்திரிகைக் காரியாகவும் துக்குப் போனாலும் மதராஸி உதவி ஆசிரியர்களைப் பார்க்கலாம். அத்தத்தப் பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்களும் சொத்தக்காரர்களும் வடாட்டாரா விருத்தாலும் சரி, ஐரோப்பியரா விருத்தாலும் சரி, சென்னித்திய உதவி ஆசிரியர்களைப் பற்றி சல்ல வார்த்தை சொல்லிப் பாராட்டாதவர்கள் இல்லை. மேலும் வடாட்டில் டுக்கும் பல பத்திரிகைகளுக்குத் தென்னித்தியர்கள் தலைமை ஆசிரியர்களாகவும்

கிர்வாக ஆசிரியர்களாகவும் பொறுப்பு வகித்த டுத்தி வருகிறார்கள்.

இத்தியப் பத்திரிகைத் தொழிலில் இவ்விதம் தென்னித்தியா வகிக்கும் முதன்மைத்தானத்தை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, ஆறு வருஷத்திற்குள் இரண்டாவது தடவையாகச் சென்னியில் அகில இந்தியப் பத்திரிகாசிரியர் மகாாடு கூடியது மிகப் பொருத்தமான காரியமே யல்லவா?

எண்ணிப் பொறுத்த வரையில், ஸ்ரீ தேவதாஸ் காத்திதானது வருஷத்து மகாாட்டுக்குத் தலைமை வகித்த படியால், அது மிகவும் முக்கியம் பொருத்தியதாயிற்று. எனவே, அக்கிராசனரை வரவேற்பதற்காக அகாச விமான நிலையத்துக்கே போய்ச் சேர்ந்த சிட்டேன். இன்னும், 'தமித்து' ஆசிரியர் ஸ்ரீ கே. சீனிவாசன், பம்பாயிலிருந்து முன்னதாகவே மகாாட்டுக் காரியங்களைக் கவனிப்பதற்காக வந்திருந்த 'ஸ்டாலின்' சீனிவாசன், ஸ்ரீ ராமராத் கோயக்காவின் புதல்வர் ஸ்ரீ பகவான் தாஸ், 'டீரீயாஸ்' ஆசிரியர் ஸ்ரீ எஸ். வி. ஸ்வாமி ஆகியவர்களும் வந்திருந்தார்கள்.

(தொடரும்)

அழைப்பு

கல்யாணமா!

ஆண்டு நிறைவா!

ஆயிரம் டிசைன்களில் அழகிய பட்டாடைகள்

✱

மலித்த விலையில் நவீன பாட்டர்கள், அழகிய முத்திகளுடன் கண் கவர் கலர்களில் உயர்தர கொள்ளைகாலம், மைஞர், பெங்களூர், காஞ்சிபுரம், ஆரணி, ரும்புகோணம், கராச்சி, பரோஸ், பெங்கால் முதலிய இடங்களிலிருந்து ஆயிரம் டிசைன்களில் அருமையான பட்டுச் சேலைகள், டிஷ்யூ, டார்பான் ஜரிகைச் சேலைகள், பட்டுப் பாலாடைகள், தாவணி, தோவத்துகள், வேஷ்டிகள், ஷர்ட்டிங்குகள் அங்க வந்திரங்கள் புதிதாக வந்து குயித்திருக்கின்றன. இன்றே வந்து பார்க்கையிடுங்கள்.

தங்க வரவை அன்புடன் எதிர்பார்க்கும்:

கஸ்தூரிபாய் கம்பெனி

உயர்தர பட்டு, நூல் ஜவுளி வியாபாரிகள்
மேல விதி :: சிதம்பரம்

K. S. E.

கல்யாண காலங்களுக்கு அசல் கொள்ளே
காலம் ஸ்பெஷல் டிசைன் பட்டுப்
புடவைகள் கிடைக்குமீடம்

காத்தாயி ஸில்க் எம்போரியம்

கிழ மாட வீதி

::

மயிலாப்பூர்

N. B.—அடையார் பார்டர் பட்டுப் புடவைகள்
ஓர் ஸ்பெஷல் ரகம்.

சுருக்குகளுக்கு

பாதிக்கப்பட்ட இடத்
தல் சீதது ஒத்தடம்
கொடுத்து தனார் மும்
முறை 10, 15 நிமிஷம்
அங்கு மீட்டில் ஒரீ
யண்டல் பா தரத்
தேயுங்கள். விரிவும்
தேரவும் விரைவில்
தங்கக் காண்பீர்கள்.

மத்தான
கியாதி வாய்த்த
தெய்ய புட்டி.

விரைவில் நிச்சயமான நிவாரணம்

பிச்சைக்காரன்

சுரேஷா ராமமூர்த்தி

குறகுற வென்று மாடு சிலவு ஊர் முழுதும் படர்ந்த வீசிக்கொண்டிருந்தது. எங்கள் வீட்டுக்கு எதிரில் இருந்த பூட்டப் பட்ட பச்சளாவின் தென்னை மரங்கள் காற்றில் 'உய்ய' என்ற ஆடி அசைந்தன. தெருவில் போயோர் வருவோருடைய இரண்டொரு வார்த்தைகளின் சத்தம் இடைவீடையே சேட்டது. அத்தடன் இராய் பிச்சைக்காரன் ஒருவன், "தாயே! ஒரு பிடி அன்னம் போடு, அம்மா!" என்ற தெருக்கோடியில் கத்திக் கொண்டு சின்னான்.

சுவிசேரில் சாய்ந்திருந்த ஏன் கணவர் ஏதோ சித்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தார். அவருடைய சித்தனையைப் பிச்சைக்காரனின் தினக் குரல் கலைக்கவில்லை. கானும் அதை ஒரு வினாடிதான் கேட்டேன். மேற்கொண்டு அர்த்தமற்ற சித்தனையில் — எண்ணச் சுழலில் ஏன் மனமும் அகப் பட்டுத் திண்டாடிக் கொண்டிருந்தது.

மணி ஏழுக்கு மேல் இருக்கலாம். சிகவில விளையாடிக் கொண்டிருந்த எங்கள் பெண் கிரிஜா, பாதி விளையாட்டில் திடுக்கிட்டு சின்னான். வெளிசேட்'டின அருகில் போய் சின்று பயம் சிறைத்த கண்களால் தெருக் கோடியை இரண்டுநாடும் உற்றுக் கவனித்தான். பிறகு, பயம் கலந்த மிரண்ட பார்வையுடன் ஏன் அருகில் வந்து உட்கார்த்து கொண்டான்.

"ஏன் வந்துட்டே, அம்மா? விளையாடினது போதமா?" என்று கேட்டேன்.

"பூச்சாண்டி, அம்மா! கோடியிலே கத்தறான்!" என்று சாக் குழறப் பதிலளித்தான் அவன்.

"வெறமனே பிச்சைக்காரனுக்குப் பயப் பட்டாயாலும் அவனிடம் உன்னைப் பிடித்துக் கொடுத்த விடுவேன்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே, இதுவரையில் சித்தனையில் ஆழ்ந்திருந்த ஏன் கணவர் கிரிஜாவைத் திரும்பிப் பார்த்தார்.

அவருடைய மிரட்டல் அவ்வளவாக எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. காரணம் அவரோ

அடிக்கடி என்னிடம் குழந்தைகளை 'பூச்சாண்டி' மிரட்டல் ஒன்றும் மிரட்டல் உடாது என்று சொல்லி யிருந்ததுதான்.

"பிச்சைக்காரன்னு பூச்சாண்டியா, அம்மா?" என்று தொடர்ந்த கேட்டான் குழந்தை.

"பிச்சைக்காரன்னு பூச்சாண்டி இல்லை. பிச்சைக்காரன்னு....." என்று மேலே சொல்வதற்கு நான் தயக்கினேன்.

பிச்சைக்காரன் என்றால் என்ன என்று இத்து வயதுக் குழந்தைக்கு எப்படி விளக்கியானம் செய்ய முடியும்? ஒரு சிகிலும் ஏழுத்து சின்று பிச்சைக்காரன் எவ்விடத்தில் இருக்கிறான் என்று அறித்து கொள்வதற்காகத் தெருக் கோடியைப் பார்த்தேன். பரட்டைத் தலையும், அழுக் கேறிய துணியும், கையில் ஒடும் வந்தி அந்த மெலித்த உருவம் ஒவ்வொரு வீட்டு வாசலிலும் மணிக் கணக்கில் சின்று மொத்தி கசர்த்து வந்துகொண்டிருந்தது. ஏழு மணிக்கு முதலில் கேட்ட குரல் எக்கன் வீட்டருகில் வரும்போது மணி எட்டு ஆகிவிட்டது.

"தாயே! அம்மணி! ஒரு கவனம் அன்னம் அம்மா!" என்று கத்திக் கொண்டே அவன் எங்கள் வீட்டருகில் வந்து விட்டான்.

கிரிஜாவின் உடப்பு ஒரு சிகிலும் கடுங்கி ஒய்த்தது. குழந்தையை அணைத்தப் பிடித்துக் கொண்டேன்.

"இதென்ன, இப்படிப் பயப்படுகிறானே?" என்றேன், ஏன் கணவரைப் பார்த்து.

"அதுதான் குழந்தை வளர்த்த வடிவம்! 'பூச்சாண்டி' கதை சொல்லிப் பயமுறுத்தி யிருப்பாய்!" என்றார் அவர்.

எனக்குக் கோபம் வந்தது. "சரி, நான்தான் குழந்தையைப் பயந்தால் கொள்ளியாக்கி விட்டேன். அப்படியே இருக்கட்டும்! இப்போது 'பிச்சைக்காரன்' என்றால் பூச்சாண்டியா?" என்று கேட்

சொல். அதற்குப் பதில் சொல்லுங்கள்" என்றேன்.

"பிச்சைக்காரனான பூச்சாண்டி இல்லை, அம்மா! மனுஷன்தான்!" என்ற அவன் அப்பா வியாக்கியானம் செய்தார்.

-ராகவன்-

"பின்னே, அவன் ஏன் அப்பா கம்மைப் போல் இல்லை?" என்றான் குழந்தை.

"இந்தக் கேள்விக்கு என்ன பதில் சொல்வது?" என்ற காக்கன் விழித்துக் கொண்டிருந்த போது, "அம்மா! தர்ம வக்ரி, கொஞ்சம் எதாவது போடுங்க!" என்றான் அந்தப் பிச்சைக்காரன் மீண்டும்.

"அவன் என்ன கேட்கிறான், அம்மா?" என்றான் சிரிஜா என்னைப் பார்த்து.

"சாதம் கேட்கிறான், போடவாமா?" என்ற கேட்டுக்கொண்டே எழுந்தேன் என்றே போவதற்கு. 'கேட்' டருவில் சிந்திருந்த அந்தப் பாட்டைத் தலை உருவத்தினிடம் போவதற்கு எனக்கும் சிறிது பயமாகத்தான் இருந்தது. சிறு வயதில் என் கேட்ட பேய் பிசாசுகளின் கதைகள்கூட சிறிதாய்க்கு வந்தன. ஒரு கையில் விளக்கையும் எடுத்தக் கொண்டு போய்ச் சாதத்தை அவன் கலயத்தில் கொட்டினேன்.

"மகராஜி! கல்யா இருப்பீங்க!" என்ற வாடித்திக் கொண்டே, "இந்தக் குழந்தை என்னு பேச்சு பேசுதம்மா!" என்ற சொல்லி விட்டுக் சிரிஜாவைப் பார்த்தான் அவன்.

குழந்தையின் பயம் என்ருகத் தெளித்த விட்டது.

"ஏன் நீ சொக்காய் போட்டுக்கலை?" என்ற கேட்டான் அவனைப் பார்த்து.

"எனக்குச் சொக்கா யார் கொடுப்பாங்க?" என்றான் பிச்சைக்காரன்.

அவன் முகத்தையும் என் முகத்தையும் மாறி மாறிப் பார்த்தான் சிரிஜா. அவன் பார்வையில், "அவனுக்குச் சொக்காய் கொடுக்கலாமா?" என்ற கேள்வி தென்பட்டது.

"வா, போகலாம்" என்ற குழந்தையின் கையைப் பற்றி அழைத்தேன்.

"போகலாம் இரு, அம்மா! அப்பா டெட்டே சொல்லி அவனுக்கு ஒரு சொக்காய் வாங்கிண்டு உரோன்!" என்ற உறியென ஒடினான். அவன் என்னைப் பவிக்க வில்லை. சொக்காய் கேசில் கிடைத்த விடுமா? அதையும் இந்தக் காலத்தில்? பிச்சைக்காரன் தூவல் சிறைத்த கண்களுடன் உறியே பார்த்தக் கொண்டு கின்றான்.

"போ, அப்பா! குழந்தை ஏதோ நெறையனே சொல்வது. இராக்காலத்தில் சொக்

காய் யார் தரப் போகிறார்கள், உனக்கு?"
என்றேன் நான்.

பிச்சைக்காரன் கரையில்லை. குழந்தை
யின் வாயை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு
கின்றான்.

குழந்தை வெறிக் கையுடன் திரும்பி
வந்தான். அவன் முகத்தில் தோல்வியின்
சின்னம் காணப்பட்டது.

"போ, அப்பா! குழந்தை பேச்சைக்
கேட்டுக்கொண்டு வினாவுக் காத்திருக்
காதே!" என்று நான் பிச்சைக்காரனை
அனுப்பப் பார்த்தேன்.

"எதாச்செய்யும் பழக பார்த்துக் குடுங்க,
அம்மா!" என்றான்.

எனக்கு, கிரிஜாவின் மேல் கோபம்
வந்தது. "போடி கழுதை! இவ்வாறதை
யெவ்வாறும் கிளப்பி விட்டு விட்டு, என்ன
பாடு படுத்தே, நீ?" என்றேன்.

பிச்சைக்காரன் முன்னு முன்னுத் துக்
கொண்டே 'கேட்' அருகி் விருத்த பல்
தரையில் உட்கார்ந்து, கவயத்தில் இருந்த
சோற்றைப் பிசைந்து சாப்பிட ஆரம்பித்
தான். அவன் மனதிலிருந்து சொக்காய்
கிடைக்கும் என்ற கம்பிக்கை போக
வில்லை. சாப்பாடு முடிந்ததும் கவயத்தைக்
கந்தையில் சுற்றித் தலைக்கடியில் வைத்துக்
கொண்டு தரையில் படுத்து விட்டான்.
சிச்சிந்தையான அவன் உன்சத்தைக் கண்டு
எனக்கும் சிறிது பொருமை ஏற்பட்டது.

"இன்னும் உன்சே வர மனசில்லைவா,
உனக்கு?" என்று என் கணவர் கூப்பிட்டு
என் சித்தனையைக் கலைத்தார்.

"சொக்காய் குடுப்பா, அவனுக்கு!
குளிரப் போறது!" என்றான் கிரிஜா.

"ஆமாம், ஆமாம், நீ உன்சே வா!"
என்று அவனைக் கூப்பிட்டார் அவர். 'கேட்'
டைச் சாத்திக் கொண்டு உன்சே வரும்
போது பிச்சைக்காரன் கண்கள் டரிதாப
மாக எக்கனாப் பார்த்தன.

உன்சே துழைந்தபோது, நான் பாத்
திரக்காணுக்குப் போட்டு வாங்குவதற்காக
வைத்திருந்த பழைய தணி மூட்டை
பிரோலின் மேலிருந்து பறிச்சென்று என்
கண்ணில் பட்டது. ஒரு சீயிதம் தயக்
கிணேன். மறு வினாடி விதவிதவென்று
மூட்டை யைப் பிரித்தேன். இரண்டு மூன்று

'ஷர்ட்டு'கள் இருந்தன. அதைப் பழக
அவை. இரண்டு வேஷ்டிகள் வேறு.
"அந்தச் சொக்காயை வேண்டுமானால்
அவனுக்குக் கொடேன்!" என்றார் என்
கணவர்.

"குடும்மா!" என்றான் குழந்தையும்.

"ஆமாம், கவ்வாட்டமா இருக்கிற சொக்
காயை இவனுக்குக் கொடுக்கிறே! பாத்நிரக்
காணுக்குப் போட்டாலும் கவ்வ பாத்நிர
மாகக் கிடைக்கும்" என்று சொல்லிக்
கொண்டே மூட்டைக்குள் மறபடி அந்தச்
சொக்காயைத் திணித்துவிட்டேன் நான்.

எவ்வாறு துணிகளையும் போட்டு ஒரு
'டிபன் டைட்' வாங்க வேண்டு மென்பது

என் விருப்பம். இது செடு காணாய ஆசை. இந்த ஆசையை இப்போது அடக்க முடியுமா?

விடியற்காலம். தெருவில் சாணம் தெளிக்க வந்த வேலைக்காரி, உரத்த குரலில் யாரையோ அடட்டுவது கேட்டு விழித்துக் கொண்டேன்.

"எழுந்திருய்யா! கல்லா தூக்கமேதே!" என்று சொல்லிக் கொண்டே, சாண நீர் கிடைத்த 'பக்'கெட்டை 'சக்'கென்று 'கேட்'டருகில் வைத்தான் அவன்.

"பாவம்! அகலான எழுப்பாதே!" என்மேன் தான் வெளியே வந்து.

"கல்லா இருக்குது. அம்மா! எழுந்திருச்சி எக்காவது போகட்டுமே. விடிஞ்சு எழுந்திருக்கச்சே, வாசவ்வே கல்லா இருக்குது இது!" என்றான் அவன். என்ன கத்தியும் அவன் எழுந்திருக்காமற் போகவே, மூகத்தருகில் குனிந்து, "ஐயா, ஐயா!" என்று கூப்பிட்டான். பிறகு, சிமிர்ந்த ஒரு கணம் யோசித்தான்; திரும்பவும் குனிந்து பார்த்தான்.

அடுத்த கணம், "கல்லா இருக்குது" இது! ஐயாவை எழுப்பி மொதல்வே இந்தப் பொணத்தைக் கெட்ப்ப வழி பண்ணுக்கோ! கண்டவன்களுக் கெல்லாம் இடம் விட்டா இப்படித்தான் ஈடக்கும்!" என்றான் என்னைப் பார்த்து.

என் வாயடைத்துப் போய்விட்டது.

குழந்தை சொன்ன மாதிரி அவன் குனியில் தான் விதைத்து இறந்து விட்டானோ? ஆம், அதில் என்ன சந்தேகம்?

அதற்குள் தூக்கம் கலைந்து அங்கே வந்த குழந்தை, அந்தப் பிச்சைக்காரனின் உடலை முனிசிபாலிட்யார் அப்புறப்படுத்துவதைப் பார்த்துவிட்டு, "அவனை என் அப்படித் தூக்கிண்டு போனா, அம்மா?" என்று என்னைக் கேட்டான்.

"அவன் செத்துப் போய் விட்டான்! அதனால்தான் அப்படித் தூக்கிண்டு போனா!" என்றேன் தான்.

"என் செத்துப் போனான்?" என்று கேட்டான் குழந்தை.

அவளுக்கு என்ன பதில் சொல்வது?

ராதா ஸில்க் எம்போரியம்

(பட்டு ஜவுளி வியாபாரம்)

மயிலாப்பூர்

போன் : 84188

★

பிராஞ்சு:

கும்பகோணம்

N. B.—தற்கால நிலவரப்படி விலை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது

புத்திசாலிகள், ஜாக்கிரதை!

எஸ்.வி.எஸ்.

ஒரு காள் ஒரு கதை படித்துக் கொண் டிருந்தேன். அது பின்வருமாறு:—

“அப்பா! எனக்கு சீரம்பனம் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென் றிருக்கிறது. அதற்கு என்ன செய்யலாம், அப்பா!” என்று வயது வந்த பையன் தன் தந்தை யைக் கேட்டான்.

தந்தை, “எதாவதும் ஒரு தொழிலிலோ வியாபாரத்திலோ ஈடுபட்டு யோக்கியமாக கடத்து வந்தாயானால், பணம் உன்னைத் தானே காடி வரும்” என்றார்.

“அதற்கு ரொம்ப காள் பிடிக்குமே அப்பா! உடனே பணம் கம் கைக்கு வரும் படி ஏதாவது உபாயம் சொல், அப்பா!” என்றான் தனயன்.

அதற்குத் தகப்பனார், “அப்படியானால் அயோக்கியனாகவும் கன்னனாகவும் கபட னாகவும் மிருத்தாயானால் பணம் பாபா வென்று வந்தவிரும்!” என்றார்.

புத்திரனுக்கு இந்த உபாயமும் இடைஞ் சலாகப் பட்டது. “அவ்வளவுக்கு கைக்குத் துணர்ச்சலும் தைரியமும் போதாது, அப்பா! வேற ஏதாவதும் வழி சொல், அப்பா!” என்றான்.

அப்பா ஒரு கணம் யோசித்த விட்டு, “முட்டாளாக இருக்க முயற்சி செய்!” என்றார்.

இந்தக் கதையைப் படித்ததும் என்னைத் துக்கிவாசிப் போட்டது. கதை பிரமாத மாக இருக்கிறதே என்று எண்ணினேன்.

எத்தனையோ தனவந்தர்கள் தங்களுக்கு உன்ன செல்வத்தைத் தங்கள் அனுபவிப்ப தில்லை. பிரயுக்கும் கொடுக்காமல் பணம் காக்கும் புத்திசாலிகளாக இருந்து காலத் தைக் கடத்திவிடுகிறார்கள். இதைப் பார்த் துத்தான், அந்தக் கதாசிரியர் அப்படிச் சொல்லி யிருக்க வேண்டும் என்று எண்ணி கிறேன்.

பண விஷயம் வரும்போது என் படிப்பு விஷயமும் ஞாபகம் வருகிறது.

நான் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்த போது என் கணக்கு வாதியார் எங்களை யெல்லாம், “டேய், முட்டான்!” என்று கூப் பிடுவார். காசடைலில் காங்களும் எங்கள்

இயற்கைப் பெயரை மறந்து, “சர்வ முட் டான், முழு முட்டான்!” என்று எங்களுக் குள்ளேயே ஒருவரை யொருவர் கூப்பிட்டுக் கொள்ள ஆரம்பித்த விட்டோம்.

அந்த வருஷக் கடைசியில், பள்ளி ஆண்டு விழா வந்தபோது, ஒரு கணவான் பரிசளிப்ப வைபவத்துக்கு வந்திருந்தார். அவர் முதலில் தேறிய மாணவர்களுக்கும் ஆட்டம் பந்தயங்களில் முதற் பரிசு பெற்ற மாணவர் களுக்கும் பரிசுகளை அளித்து விட்டு, அரிய சோற்பொழிவு ஒன்று சிகழ்த்தினார்.

“என் அன்பார்க்கு மாணவர்களே! இன்று உங்களில் ஒரு சிலரே பரிசு யாகவி யிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களாகிய நீங்கள் எல்லாம் அவர்களைப் பார்த்து என்னையோ சந்தோசமோ மனசுக்குள் பட்டுக் கொண் டிருப்பீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இது போன்ற அந்த மற்ற காரியம் கிடையாது.

“உங்களுக்காக ஒரு ரகசியத்தைச் சொல்லி வைக்கிறேன்.

“காணும் உங்களைப் போல் பள்ளிக்கூடத் தில் படித்துக் கொண்டிருந்த போது, வருப்பில் கடைசி மாணவனாகத்தான் இருத் தேன். ஆனால் தன் முதல் மாணவனாக விளங்கியவரை அதோ பாருங்கள்!” என்று ஒரு மூலையைச் சுட்டிக் காட்டினார். அங்கு தாலுக்கா ஆயில் தர்மபுத்தியாயர் இருந்தார், உடல் ஒட்டி! “ஆனால் காள் இன்று எந்தப் பதவியி் விருக்கிறேன் பார்த்தீர் களா? ஆகவே நீங்கள் எல்லாரும் பரிசு யாக்காததே கல்லதாகப் போச்சு அல்லவா? உங்களில் யாராவது என்னைப் போல் வருங் காலத்தில் கணவானாக வரலாம் அல்லவா?” என்று எங்களை உற்சாகப்படுத்தினார். அப் போது காள் என்னை ‘முட்டான்’ என்று எல்லாரும் அழைத்ததில் சந்தோஷப் பட் டேன். ‘அந்த அரிய பதவிக்கு என்னைவிட நெருக்கியவர்கள் யார் உண்டு!’ என்று சந்தோஷப் பட்டேன். அத்துடன் “புத்தி சாலிகளே, ஜாக்கிரதை!” என்றும் என் சகாக்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்கேன்.

இலக்கிய உலகிலும் இரகப் புத்திசாலி விஷயம் வருகிறது. இலக்கியத்தில் அறி

"என்னடா இது? தயும் தாவும் கெள்
எழுத ஆரம்பிச்சுட்டயா, என்ன?"

"இம்மீட்டா, இங்க! என்னுடைய கதை
களைப் போடாத பத்திரிகாசிரியர்களுக்குக்
கார சார்மாய்க் கடிதம் எழுதிக்கொண்
டிருக்கிறேன்!"

வாளி என்று கருதப்பட்ட பார்த்திரத்தை
முட்டாளாக்க முடிவதில்லை. முட்டாளான
அறிவாளியாக்க முடிவதில்லை. ராமனை
ராவணனாகவும், ராவணனை ராமனாகவும்
செய்ய முடிவதில்லை.

இந்த உண்மையை எடுத்துச் சொல்லும்
ஒரு ராமான கதை யொன்று இருக்கிறது.

குரங்கையும் கோழியையும், மாட்டையும்
ஆட்டையும், கரிகையும் பரியையும் பாத்
திரங்களாக வைத்துக் கொண்டு, மனித
இயல்புகளை ஏற்றி, எத்தனையோ ராமான
கதைகள் புனைந்தார் கிரேக்க அறிஞர்
சலாப். அவரைப் பற்றிய கதை ஒன்று.

சலாப்பிடம் ஒரு நாள் கழுதை யொன்று
சென்று, "ஐயா! நீங்கள் உங்களுடைய
கதைகளில் என்னைப் பற்றிச் சொல்லும்
போதெல்லாம், என்னை ஒரு முட்டாளாகவே
சித்திரித்திருக்கிறீர்கள். பைத்தியக்காரத்
தனமாக நான் பேசியதாகவே எழுதி
யிருக்கிறீர்கள். ஏதாவதும் ஒரு கதையி
லாவது, நான் ஒரு தடவையாவது புத்தி
சாலித்தனமாகப் பேசியதாக எழுதுங்கள்"
என்று கேட்டுக் கொண்டதாம்.

அதற்கு சலாப், "கர்த்தபமே, கர்த்தபமே!
என்ன காரியம் செய்யச் சொன்னாய்?
நீ புத்திசாலியாகப் பேசினாய் என்று நான்
ஒரு கதை எழுதிவிட்டால் உடனே உலகத்
தார் எல்லாரும் சலாப்புக்குப் புத்திக்

கோளாறு ஏற்பட்டுவிட்டது என்று முடிவு
கட்டி விடுவார்கள்" என்று சொன்னாராம்.

ஆனால், கம் காட்டில் பைத்தியக்
காரர்களே கிடையாதோ என்று எண்ணி
விட வேண்டாம்.

இகோ பாருங்கள், சிவபெருமானைப்
பார்த்து பாஞ்சோதி மூலிகைச் சொல்வதை!

"அப்பனே! காஞ்சு கல்லி கேள்வி
யில்லாத ஒரு கடையன். என்னையும் நீ
ஆட்கொண்டாயே! உன்னைப்பற்றி நான்
என்னவென்று சொல்ல!"

"அத்தாவோ! கடிவாக்

கடையேன் ஆட்கொண்ட

பித்தாவோ!"

என்கிறார்.

மறுரை சுத்தரேசுவரரைப் பார்த்து
"பித்தாவோ!" (பைத்தியமே) என்கிறார்.

கல்லாக் கடையர்களை ஆட்கொள்ளும்
தெய்வம்—இல்லை, இல்லை—பைத்தியம்
எம்மை ஆட்கொள்ளவில்லை. இது ஒன்றே
போதாதா நாம் எவ்வளவு கல்லி கற்ற
வர்கள், எவ்வளவு புத்திசாலிகள் என்ப
தற்கு அத்தாட்சி!

உண்மையிலேயே என் சண்பர் ஒருவர்
ரொம்ப புத்திசாலி, கெட்டிக்காரர் என்
தெல்லாம் பெயர் வாக்கிறார். அவர்
ஒரு நாள் இரண்டு தங்க வளையங்கள்
வாங்கிக் கொண்டு போய்த் தம் மனைவி
பிடம் கொடுத்து, "நீ என்னைக் கல்யாணம்
பண்ணிக் கொண்ட போது நான் ஏழை
யாக இருந்தேன். என்னிடம் பணமே
கிடையாது. பணமிருந்தால் ஏதாவது அப்
போது வாங்கித் தந்திருப்பேன்" என்றார்.

அதற்கு மனைவி, "அதனால் என்ன!
நீங்கள் தான் அப்போதே புத்திசாலியாகவும்
கெட்டிக்காரராகவு யிருந்தீர்களே!....."
என்றார்.

"நான் புத்திசாலியாக இருந்து என்ன
பயன்! அதைத்தான் என்னால் உனக்குக்
கொடுக்க முடியவில்லையே!" என்று வினை
யாட்டுப் போக்கில் சொல்லி விட்டார்.
உடனே அந்த அம்மான் காப்பி, டிபன்
எல்லாவற்றிற்கும் தடை யுத்தரவு போட்டு
விட்டான். வெறும் கிணரு ரசமும் கூட்ட
அப்பளமுந்தான் அந்த இரண்டு நாட்
களும் அவருக்குக் கிடைத்ததாம்.

புத்திசாலித்தனத்தின் விபரீத பலனைப்
பார்த்தீர்கள் அல்லவா? ஆகவே, புத்தி
சாலிகள் ஜாக்கிரதை!

ரம்மியமான
நறுமணங்கமழும்
கூந்தலுக்கும்.

மிருதுவான
குளுமைவாய்ந்த
மேனிக்கும்

அட்கின்ஸன்ஸ்
ஹேர் ஆயில்

தங்கள் பிரியப்படும்
வாசனையுடன் கிடைக்கும்

ATKINSONS HAIR OIL

அபாயச் சங்கிலி

எஸ். விஜயராகவன்

பூனாவிலிருந்து பம்பாய்க்குச் செல்லும் 'டெக்கான் குவீன்' என்ற ரயில் வண்டி ஸ்டேஷனை விட்டுக் கிண்புவதற்கு ஐந்தே கிமிவுந்தா னிருத்தது. சற்று முன்னதாகவே வந்து உட்கார்ந்திருந்த என்னைத் தவிர வேறு ஒருவருமில்லை, என் ஏறி யிருந்த இரண்டாவது வகுப்பு வண்டியில்.

'பேசுவதற்குக் கூடத் துணை யாரு மில்லையே!' என்று யோசித்தவாறு வெளியே பார்த்தவண்ண மிருத்தேன். எல்ல வேளையாக, ஒரு பெரியவர் வேகமாக கணிருக்க வண்டியை கோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார். இன்னும் சற்றுத் தாமசித்திருந்தாரானால் அவருக்கு வண்டி கிடைத்திருக்காது. ஏனெனில், அவர் வண்டியில் கால் வைக்கத்தற்கும் வண்டி பதங்குவதற்கும் சரியா யிருத்தது.

ஆரம்பத்திலேயே தனக்கே உரியதான அபார வேகத்தில் ஓடலானான், 'தக்காண சாணி.' ரயில் போய்க் கொண்டிருக்கும் போதே உன்னை டுடத்தவண்ணம் எனக்கு எதிரே காலியா யிருந்த இடத்தை கோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார், அப் பேரியவர். சற்றுப் பெரும் சரீரத்தைப் பெற்றிருந்த அவரை, மிகவும் வேகமாய் ஓடுகிற ரயில் டுடக்கும்போது சற்றுத் தன்னிவிட்டது. எனினும் சட்டென்று மேலே காணப்பட்ட ஓர் பலகை விசிற்பைப் பிடித்துக் கொண்டு தப்பித்துக் கொண்டார்.

"எல்ல வேளை! இன்னும் கொஞ்சம் மேலே பிடித்திருந்தீர்களே யானால், அபாயச் சங்கிலியையே இழுத்திருப்பீர்கள்!" என்றேன்.

"இழுத்தால் என்ன, ஸார்? அகேச சம யங்களில் அப்படி இழுத்தாலும் வண்டிகள் திற்பதே யில்லை!" என்று சொல்லியவாறே அவர் என் எதிரே உட்கார்ந்தார்.

"அதென்ன அப்படிச் சொல்பீர்கள்? விசம்பரம் கூடப் போட்டிருக்கிறீர்களே, 'வண்டியை சிறுத்தக் கைப்பிடியை இழு' என்று!"

"அதென்னவோ ஸார்! உங்களுக்கு இழுத்துப் பார்த்து அனுபவமில்லை போலிருக்கிறது. அது எப்படி யிருந்தாலும், சங்கிலியை இழுத்தாலும் வண்டி சிர்காமலிருப்பது சிலருக்குச் செனகரியம் தான்!" என்றார்.

"அதெப்படி?" என்று ஆச்சரியத்துடன் வினவினேன், என்.

"ஒன்றில்லை; ஒரு சம்பவம் சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள். எம்க்கும் பொழுது போகும்" என்று ஆரம்பித்தார் அவர்.

1

மிணக்குடி கிராமத்திலேயே மருதையைத் தெரியாதவர்கள் இருக்க முடியாது. அவன் இருக்கும் குடியானவத் தெருவிலும் சரி, மற்ற வேளாளர், செட்டிமார் தெருக்களிலும் சரி, யாவருக்கும் அவனிடம் எம் பிக்கையும் பிரியமும் உண்டு.

மருதை எல்ல இளங் காளை. தனியில் எப்பொழுதும் ஒரு முண்டாக, உடம்பில் மெல்லிய கதப்புத் துணியாலான முண்டா பனியன், கொற்றியில் சத்தனப் பொட்டு, இடையில் ஒரு கைவி வேஷ்டி, அதில் மேலாகச் செருகி யிருக்கும் ஓர் அரிவாள்— இவற்றுடன் காட்சியளிப்பான் எப்போதும்.

தவிர மருதை ஒரு குவிற்ப் பேர்வழி. காடோடிப் பாட்டுகள் பாடுவதிலும் சமர்த்தன். தெருவில் யாரோனும் இளம் பெண்களைப் பார்த்தால் அவரவர்களுக்கேற்ற படி ஒரு பாட்டுப்பாட ஆரம்பித்துவிடுவான். இதனால் இவன் எதிரில் வர எந்தக் குடியானவப் பெண்ணும் வெட்கப்படுவான்.

அன்று தெருக் கோடியி் லிருந்த அரச மரத்தடியில் உட்கார்ந்த கொண்டு, தனது அரிவாளைத் திட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

மருதை. அப்போது தலையில் புல்லுக் கட்டு
டன் கடைக்காரர் காளிமுத்துவின் மகள்
மங்களம் ஏதிரோ வந்து கொண்டிருந்ததை
அவன் பார்த்து விட்டான். அவ்வளவுதான்;
உடனே கத்தி தீட்டுவதை சிறுத்திவிட்டு,

"பார்வைப் புல்லுக் கடைக்காரி,
பல ஈக்குக் கடைக்காரி!
பார்த்து உள்ளே எங்குறேனே
தங்கம் திண்ணா மே!"

என்று பாட ஆரம்பித்து விட்டான்!

சாதாரணமாகவே மங்களம் சற்றத்
துடுக்குக்காரி; ஒருவருக்கும் பயப்பட
மாட்டான்! ஆகவே, அவன் இன்னும்
தேரியமாகவே கோபம் கொண்டவனாய்த்
தலையில்லுந்த புல்லுக் கட்டைக் கீழே
போட்டுவிட்டு, கிமிர்ந்த கோக்கினுள்
மருதையை.

ஆனால் மறகனம் அவளுடைய ஆத்திர
மெல்லாம் எங்கேயோ பறந்து போய்விட்
டது. அதற்குப் பதிலாக, ஏது போன்ற
கடையுடன் இடுப்பில் கத்தியைச் செருகிக்
கொண்டே சிரித்த வண்ணம் அவளை
கோக்கிவந்த மருதையைக் கண்டதும்,
ஏனோ வெட்கம் வந்து அவளைக் கவ்வுக்
கொண்டது.

"ஏ, மங்களம்! என்ன ஏம்பேருவே
கோபமா? கொஞ்சம் கோவப்பளம் தின்
னியோ?" என்று கேட்டான் மருதை.

உடனே இடி, இடி யென்று சிரித்த
விட்டதான், அவளை ஒரு மாயப் பார்வையு
யும் பார்த்தான் மங்களம். இதுவரை எவ்
வளவோ பெண்களிடம் இதுபோல் தமாஷ்
செய்து விட்டுப் பேசாமல் கடையைக்
கட்டி விடுக்கிறான் மருதை. ஆனால் இன்று
மங்களத்தின் மையல் ஊட்டும் பார்வை
அவளை உலுக்கிவிட்டது. சொல்லொணாத
இன்பவேதனையால் துடித்தான் கண்களும்.

பிறகு ஏதேதோ அவளிடம் பேசிப் பரி
காசம் செய்து கொண்டிருந்தான் மருதை.
கடைசியில் அந்தப் புல்லுக் கட்டைத்
தானே துக்கி அவன் தலையில் வைத்து
அணுப்பிழை.

இவ்வீதம் ஏதிர்பாராத விதமாக இவ்விரு
வர்களிடையே ஏற்பட்ட புது கட்டி தாய்
மெய்யன்பில் முடிந்தது.

கடைக்காரர் காளிமுத்து பகல் சோற்
றுக்கு விட்டுக்குப் போகும் பொழுது மங்
களம்தான் கடைசியில் இருப்பான். அந்தச்
சமயத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு
அடிக்கடி மங்களத்தைச் சந்தித்துப் பேசி
வந்தான், மருதை.

காட்கள் கழிந்தன. கடைக்காரர் காளி
முத்து மங்களத்தின் கல்யாணத்தைப் பற்
றித் தீவிரமாக யோசித்துக் கொண்டிருந்
தான். இதற்குள் "மருதை—மங்களம்"
இவர்களின் கட்டைப் பற்றி அறிந்திருந்த
சிலர், காளிமுத்துவிடம் மருதைக்கே அவ
ளைக் கல்யாணம் செய்து கொடுத்துவிடும்
படி ஐரடையாகச் சொன்னார்கள்.

காளிமுத்துவுக்கும் அதில் இஷ்டம்
தான். ஆனால் மங்களத்திற்குக் குமான்
என்று ஒரு மாமன் இருந்தான். எனவே
அவனுடைய குல வழக்கப்படி அவனுக்குக்
கட்டிக் கொடுக்காமல் எப்படி அன்னிய
னுக்குக் கொடுப்பது என்று தயக்கினுள்
காளிமுத்து.

இதே சமயத்தில், "என் மருதைக்
காரன் இருக்கும்போது, அவன் மட்டும்
பெண்ணை வெளியே கொடுக்கட்டும், சொல்
கிறேன்!" என்ற குமானின் கிட்டிப்
பேச்சும் காளிமுத்துவின் காதில் விழத்
தது. ஆகவே, குமானுக்கே அவனைச் சமீ
பத்தில் கட்டிக் கொடுக்கப் போவதாக
எல்லோரிடமும் சொன்னான் காளிமுத்து.

இதையறிந்த மருதையின் மனம் இடிந்த
விட்டது. அவனது பரிகாசப் பேச்சும்,
விளையாட்டும் அன்றே எங்கோ மறைந்து
விட்டன. ஓய்ந்த கடையுடன் அவன்
தெரு சுற்றுவதும் கின்றுவிட்டது. அழர்வ
மாக ஜனங்களின் கண்களில் பட்டான்
அவன்.

மற்றும் சின்னாட்கள் கழிந்தன. ஒரு
நாள் திடீரென்று மருதையை ஊரிலேயே
காணவில்லை. அவன் பட்டாளத்தில்
சேர்ந்தவிட்டதாகச் சிலர் சொல்லிக்
கொண்டனர். சிலோனுக்குத் தேவிலைத்
தோட்டத்தில் வேலை செய்யப் போய்
விட்டதாகச் சொல்லிக் கொண்டனர்
சிலர். ஆனால் உண்மை விவரம் தெரி
யவே யில்லை. இப்படியே மற்றும் பல
மாதங்கள் மறைந்தன.

2

இரவு பத்தமணி வரக்கும், இருவரு
பட்சமாதலால் எங்கும் கும்பிட்டு. ஆடு
தறை ஸ்டேஷனில், ஸ்டேஷன் மாஸ்ட
ரையும், கொடி காட்டும் போர்ட்டையும்
தவிர வேறு ஒருவருமில்லை. அப்போது
அக்கு வந்த திருச்சி பாஸஞ்சர், அந்த
சிறு ஸ்டேஷனிலும் சிறு வேண்டிய தன்
விதியை கொண்டு, கொள்வதுபோல் கீண்ட
பெருமூச்சுடன் கின்றது. ஆனால் ஒரு
வரும் இறங்கவும் இல்லை; ஏறவும் இல்லை!

உடனே போர்ட்டர் மணி அடிக்கவே வண்டியும் நகர்ந்தது. அக் காரிருளில் ஒரு கரிய உருவம் ஒடிவந்த ஒளியும் வண்டியில் ஏறிற்று.

அவ்வருவம் ஏறிய வண்டியின் ஒரு மூலையில் கிழவி ஒருத்தி தூக்கிக் கொண்டிருந்தாள். அவளுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு நடுத்தர வயதுள்ள மனிதன் படுத்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தான். அவனை ஒட்டியவாறு ஒரு இளம் பெண் முகத்தைப் புடவைத் தலைப்பால் மூடியபடியே சித்திரையில் ஆழ்ந்திருந்தாள். மந்தபடி அவ்வண்டி மூழுவதும் சிசுத்தமாக யிருந்தது.

அவ்வண்டியில் ஏறிய உருவம் மெதுவாக முதலில் படுத்திருந்த பெண்ணைச் சென்றது. அப்போது அவன் கழுத்தில் அணிந்திருந்த ஒரு பொன்னுலான மணிவடம் வெளியே தெரிந்தது. மறு கணம் அதை மெதுவாக அறுத்து இழுக்க முயன்றது அந்த உருவம்.

திடீரென்ற விழித்துக் கொண்ட அப் பெண் 'ஓ' வென்று கத்திய வண்ணம் எழுந்தாள். மறு கணம் தாவி ஒடிய திருடன், எதிரே யிருந்த அபாயச் சங்கிலியைப் பிடித்து இழுத்தான். வண்டி

சின்றதும் தப்பி ஒடிவிட வேண்டும் என்பது தான் அவனுடைய கோக்கம்.

ஆனால் வண்டி நிற்கவே யில்லை! அதற்குள் அத் திருடனை கன்னாகப் பார்த்து விட்ட அப் பெண், "மருதை!" என்றாள். தலைவிரிந்த துண்டை அகற்றி விட்டு, உடல் பதற, உள்ளம் நடுங்க, "மங்களமா?" என்ற வண்ணம் அருகில் வந்தான் அவன்.

"அதிருக்கட்டும்; எப்பொழுதிலிருந்து இந்தத் திருட்டுப் பிழைப்பு?"

"மங்களம்! உன்னைத்தான் என்னாலே அடைய முடியலே; அப்பறம் இந்த உலகத் திலே எனக்கு என்ன வேணும்? ஏதோ கால் போனபடி நிற்குச்சேன். அப்படியே யிருந்தா வயிற்றுப் பொன்புக்கு ஏதாச்சும் 'வேண்டாமா' அதனாலேதான் இது! இப்படியே அகப்பட்டிருக்கிட்டு ஜெயிலுக்குப் போனா சோத்துக் கவலையும் ஒளிஞ்சுறியில்லையா?" என்று பரிதாபகரமாகப் பேசி முடித்தான் மருதை.

மங்களத்தின் கண்கள் நீரைக் கக்கின. அசைவற்ற அவனையே உற்று கோக்கிய வண்ண யிருந்தான்.

அதற்கும், "இது கிடக்கட்டும்; நீ என்னுக்கு மங்களம் அளறே? உன்

ஏடிக்குப் போட்டி

* கல்கியின் கதைகளும் கட்டுகளும்

விலை ரூ. 4-8-0

தமிழ்ப்பண்ணை
தயாராய் நகர் சென்னை.

சா.சு.

புருஷன் சுகமா யிருக்கானா?" என்றுள் மருதை.

"எனக்கு இன்னும் கண்ணுலமே ஆகலியே!" என்றுள் மங்களம்.

"உங்களைக் குமானுக்குக் கட்டிக் கொடுப்பதாகச் சொன்னானே, உங்க அப்பன்?"

"அப்படித்தான் சொல்லிச்சு முதல்வே! ஆனால் மாயன் குமான் திடீர்னு பட்டாளத் தலே சேர்த்துச்சு. அதனாலே எங்கப்பன் அவனுக்குக் கொடுக்கவே!"

இதைக் கேட்ட மருதையின் முகத்தில் திடீரென ஒரு பிரகாசம். அதற்குள் இவர்கள் பேச்சுக் குரலைக் கேட்ட காளி முத்தையும் விழித்தெழுந்த, "யாரது?" என்று கேட்டான்.

"என்னதான் மருதை, மாமா!" என்று பதிலளித்தான், மருதை.

"மருதையா? எக்கே போய்ட்டே இம்புட்டு சாஸா? கல்ல வேணையாப் போச்சு. நாங்கள் எல்லாப் மங்களத்தக்கு ஒரு மாப்பிள்ளை பார்க்கிறதுக்குத்தான் திருச்சிக்குப் போனோம். நீதான் வந்தட்டியே! இனிமேலுக்குத் திரும்பிப் போக வேண்டியதுதான்!" என்றுள் காளிமுத்த.

"அபாயச் சங்கிலியை இழுத்த வன் மைப சிறத்தட்டுமா, இப்படியே திரும்பி விடலாம்!" என்றுள் மங்களம், மருதையைக் கடைக் கண்ணால் கோக்கிச் சிரித்தக் கொண்டே.

மருதை அந்த அபாயச் சங்கிலியை உன்ரியறிதலுடன் பார்த்தான். வனெனில், அவன் அதை இழுத்தபோது உண்டி சின் றிருந்தால், மங்களத்தை அறிந்த கொன்னாமலேயே இறங்கி இருளில் மறைந்திருப்பா னல்லவா?

இய்விதம் அவர் சொல்லிக் கொண் டிருக்கையிலேயே, 'தக்காண ராணியும் அவர் இறங்க வேண்டியதான 'லோன லாலா' ஸ்டேஷனை அடைந்த விட்டான். அவரும் கதையை அத்தடன் சிறத்திக் கொண்டு இறங்கிப் போய் விட்டார்.

வேறு என்னதான் இருக்கிறது, சொல்வ தற்கு? அபாயச் சங்கிலி வேலை செய்யாத தால் பிரிந்தவர் இருவரும் கூடி விட்டனர். இனி கல்யாணம்தானே?

எ தி ர் பாரா த வி ள ம் ப ர ம் !

தேங்காய் எண்ணெயைக் கள்ள மார்க் கேட்டிக் கிற்ற ராமஜி சேட் அவர்களை

போலீஸார் கோட்டிக் கிறத்தி கு. 2000 அபராதம் போட்ட செவ்வி

எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் பிர கடிக் கப் பட்ட தின் பனனாக,

ராமஜி சேட்டிக் கடை யில் கூட்டம் தாங்களிலே!

இடைக் கீல் வாதத்தினால் கிடத்தப்பட்டார்

வாரக் கணக்கில் அசையவே
முடியவில்லை

தங்க முடியாத அளவு வலியை
'க்ரூஷன்' தவிர்த்து விட்டது

“ஒரு கல்ல விஷயத்தை அறிந்திருக்கும்போது, அதைப்பற்றி கண்பர்களை வர்க்கும் கூற வேண்டும்” என்ற கொள்கையைக் கடைப் பிடிக்கும் ஒருவர் எழுதுகிறார்:—

“நான், மூதுகு வலியால் பெரிதும் அவஸ்தைப்பட்டு, வாரக் கணக்கில் படுக்கையை விட்டு அசைய முடியாது தவித்தேன். எத்தகைய வைத்தியமும் என் வலியைத் தவிர்க்கவில்லை.

“என யார் அவஸ்தைப்படுகிறீர்? க்ரூஷன் சாஸ்டை சாப்பிடுவதுதானே? ஒவ்வொரு காணியிலும் அருந்தி வந்தால் தொல்லியான வலி நீங்கி விடுவதைக் காண்பீர்கள்” என்று ஒரு கண்பர் யோசனை கூற்றார். அதை யேற்று ஒவ்வொரு காணியும் க்ரூஷன் அருந்தி வந்தேன். இரண்டு சீசா க்ரூஷனும் அருந்தி விட்டேன். இப்போது நான் திடமான விதிதிக்கு வந்து வேலை செய்யவும் சித்தமாகிவிட்டேன். இதைப்பற்றி என் கண்பர்களுடம் அவசியம் கூறுவேன்.—“C. B.”

இடை வாதம்ட்டுமென்ன, மூதுகு வலி, மூடக்கு வாதம் ஆகிய எதையும் க்ரூஷன் நிவர்த்தி செய்யும். இதினுள்ள ரகசியம் மிகவும் வெளிப்படையானதுதான். ஒரு பாட்டில் க்ரூஷனைப் பரிசீலனை செய்தால் அதில் ஆறு வகை உப்பு தாதுக்கள் அடங்கி யிருப்பது வெளியாயிற்று. ஒவ்வொரு தாதுவுக்கும் ஒரு பிரத்தியேக சக்தியுண்டு. ஒரு தாது வேலை செய்யா விட்டால் மற்றொரு தாது அதற்கு உடுகொடுத்து வேலை செய்கிறது. இப்படி ஒரே சிதான குணமுள்ள உப்பு தாதுக்கள் ஆறும் உடலிதுள்ள அவயவங்களுக்கு விருவிருப்பை யளித்து, இரத்தத்தைக் கெடுக்கும் விஷ அமிலங்களை அகற்றி விரைவில் ஆரோக்யத்தைத் தருகின்றன. க்ரூஷன் சாப்பிடுவதின் பயன்—வெகு சீக்கிரம் இடைவாதம் நிவர்த்தியாகி, உங்கள் தேக ஆரோக்யமும் அபிவிருத்தியாகும்.

க்ரூஷன் சாஸ்ட் எல்லா சிறந்த மருந்து வியாபாரிகளிடமும் ஸ்டோர்களிலும் கிடைக்கும்.

கைத்தறி ஆடைகளை ஆதரியங்கள்
மங்கையார், இன்றைய நாகரீகத்தில்

விரும்பும், சாயத்திற்கு

நியாரண டி.யு.ள்ள

எங்கள்

“போட்டோ மார்க்”

சேலைகளே

முதன்மை ஸ்தானம் பெற்றது

— தயாரிப்பவர்கள் —

ஸ்ரீ சாரதா அண் கோ.,

நடேசர் சன்னதி, பழனி

(எல்லாக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்)

ஒரு வீட்டில் ஒரு கோழி வளர்ந்து வந்தது. அது பார்வைக்கு மிகவும் அழகாக இருக்கும். அவ்வூரில் இருப்பவர்கள் அந்தக் கோழி வெளியில் உலாவும் பொழுதெல்லாம் அதைப் பார்த்து, “ஆகா! என்ன அழகான கோழி!” என்று சொல்லி ஆச்சரியப்படுவார்கள்.

கோழி வளர்ந்த வீட்டில் நான்கு பையன்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் கோழியின் மீது மிகவும் பிரியம் வைத்திருந்தார்கள். காடையில் எழுந்தவுடன் அந்தப் பையன்கள் கோழியைத் துரத்தி விளையாடுவார்கள்.

ஒரு நாள் பையன்களின் தகப்பனார் கோழியின் மீது மிகவும் கோபமாக இருந்தார். “இந்தக் கோழி நன்றாகத் தின்று வளருகிறதே தவிர, இதனால் ஒரு பிரயோஜனமில்லை. கொஞ்ச காலமாக இது முட்டை இடுவதே இல்லை. ஆகவே, நாம் முட்டைகளை விற்றுப் பணம் சம்பாதிக்கவும் முடிவதில்லை. தினசரி நம் கைக் காசைச் செலவழித்துத்தான் இதற்குத் தீவிரி போட வேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப் பட்ட கோழியை இன்னும் விணுக்கு வளர்த்துக் கொண்டிருப்பானேன்? நாளை தினம் ரிச்சயமாக இந்தக் கோழியை வேறு யாருக்காவது விற்று விட வேண்டியது தான்!” என்று சொன்னார்.

என்று சொன்னார்.

உடனே பையன்களின் தாயாரும், “ஆகா, இந்தக் கோழியினால் வர வர வர வர ஒரு பிரயோஜனமில்லை. முதலில் இதை விற்று விட்டு மறு காரியம் பார்க்க வேண்டும். எனது சிநேகிதி ஒருத்தி அடுத்த கிராமத் திலிருக்கிறாள். அவளிடம் சொல்லி, காளை ய தின மே வேறு யாருக்காவது இந்தக் கோழியை

விற்று விட ஏற்பாடு செய்கிறேன்” என்றாள்.

தீர்யாரும் தகப்பனாரும் கோழியை விற்றுவிட வேண்டுமென்று தீர்மானித்ததைக் கேட்ட நான்கு பையன்களும் மிகவும் வருத்தப்பட்டார்கள். தங்களாலானவரை அவர்கள் தங்கள் தாயாரையும் தகப்பனாரையும் கோழியை விற்ற வேண்டாமென்று எவ்வளவோ கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஒன்றும் பிரயோஜனப்படவில்லை. கடைசியில் வேறு வழியின்றி, அவர்கள் மறுநாள் தங்களை விட்டுப் பிரியப் போகும் கோழியைப் பார்த்துக் கண்ணீர் விட்டார்கள்.

“ஏண்டா, இப்படி அழவதைத் தவிர வேறு வழியே யில்லையா?” என்றான் ஒருவன்.

“எனக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை!” என்றான் இன்னொருவன்.

“எனக்குத்தான் ஒன்றும் தோன்றவில்லை!” என்றான் மற்றவன்.

மூன்று பையன்களும் சேர்ந்து, அது வரை ஒன்றும் சொல்லாமல் நின்று கொண்டிருந்த நாலாவது பையனைப் பார்த்தார்கள். அவன் ஏதோ ஆழ்ந்த யோசனையில் இருந்தான்.

எல்லோரும் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டு, “அப்பா! என்னடா, யோலிக்கிறாய்?” என்று

கேட்டார்கள். அந்தக் கோழியைத் தங்கள் பெற்றோர் விற்காமலிருப்பதற்கு அவன் ஏதாவது ஒரு வழி சொல்லிக் கொடுக்கமாட்டானா என்ற ஆவல், அவர்கள் ஒவ்வொருவருடைய முகத்திலும் பிரதிபலித்துக் கொண்டிருந்தது.

கல்ல வேலையாக அவர்களுடைய ஆசை நிராசையாய்ப் போய் விடவில்லை. நாலாவது பையனுக்கு ஒரு கல்ல யோசனை தோன்றியது. அதை அவன் மற்ற மூவருக்கும் சொன்னான். அதைக் கேட்டு அவர்களும் சந்தோஷமடைந்து அப்படியே செய்வதென்று தீர்மானித்தார்கள்.

மறுநாட் காலை அவர்களுடைய தாயார் தன் கணவரிடம், "நீங்கள் கோழியை விற்க வேண்டாம். எஜ் பாராமல் இன்றைய தினத்திலிருந்து அது முட்டையிட ஆரம்பித்திருக்கிறது!" என்று சந்தோஷத்துடன் சொன்னான்.

அதைக் கேட்ட பையன்களின் தகப்பனார் ஆச்சரியத்துடன், "முட்டையிட இருக்கிறதா? எங்கே? எங்கே?" என்று கோழி இருக்கும் இடத்தை நோக்கி ஓடினார். நான்கு பையன்களும், "இவரிமேல் கவலை இல்லை, கோழி முட்டையிட்டு விட்டதாம்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே, தாயார் தகப்பனாருடன் ஓடினார்கள்.

கோழி யிட்ட முட்டைகளைப் பார்த்த தகப்பனாருக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. "இது என்ன, இந்த முட்டை கோழி யிட்ட முட்டை அல்லவே! வாத்து முட்டை மாதிரி அல்லவா இருக்கிறது? இது யார்

செய்த வேலை?" என்று கோபத்துடன் இரைந்தார்.

உடனே தாயார், "நம்முடைய பையன்கள் செய்த வேலையாகத்தான் இருக்கும். எங்கே கோழியை விற்று விடப்போகிறோமோ என்று பயந்து, கடைசியில் இந்த முட்டையை விலை கொடுத்து வாங்கி நமக்குத் தெரியாமல் வைத்திருக்க வேண்டும். வாங்கத் தான் வாங்கினார்களே, வாத்து முட்டை வாங்கி வைக்காமல் கோழி முட்டையாக வாங்கி வைத்திருக்கக் கூடாதோ?" என்றான். அதைக் கேட்ட நான்கு பையன்களும் வெட்கத்தினால் தலை குனிந்தார்கள்.

அவர்களுடைய தாயாரும் தகப்பனாரும், "போனால் போகிறது, உங்களுக்காக அந்தக் கோழியை நாங்கள் விற்கவில்லை!" என்று சொன்னவுடன், நான்கு பையன்களும் சந்தோஷமாக உள்ளே ஓடினார்கள்.

என்னக் கண்டவன் திருடி வைத்திருந்த சாமான்களை பெய்லாம் பக்கத்திலிருந்து துளக்கிப் எறிந்து விட்டான்.

பெட்கம் மாஸ்டர் இவ்வாறும் என்னங்க? அது திருந்திருக்கிற காலுக்களா அந்தச் சாமான்களை பெய்லாம் எறிஞ்சிப் பிட்டுள்.

பத்திரிகை உலகில் புதிய ஜோதி !

சேலம், கோயமுத்தூர், நீலகிரி
வட ஆற்காடு, திருச்சி ஜில்லாக்களில்
வாசகர்களுக்குப் புதியதோர் தினப் பத்திரிகை

★

“தினத் தாள்”

(நிர்வாக ஆசிரியர் : சி. ப. ஆதித்தன்)

சேலத்தில் அச்சிட ஏற்பாடாகி யிருக்கிறது

★

“தினத் தாள்” க்காக, ராய்ட்டர், ஏ. பி. செய்தி ஸ்தாபனங்கள்
சேலத்தில் தனி ஆபீஸ்களைத் திறந்திருக்கிறார்கள். சென்னையில்
அச்சிட்டு ரெயில் மார்க்கமாக வரும் தினப் பத்திரிகைகளைவிட,
“தினத் தாள்”, சேலம், கோயமுத்தூர் வட்டாரங்களில் அகில
உலகச் செய்திகளையும் 24 மணி நேரம் முன்னதாகத் தரும்
என்பதில் சந்தேகமில்லை.

★

12-5-47ல் வெளிவருகிறது

ஏஜென்ஸி வேண்டுவோர் எழுதுக

★

மானேஜர் :

“தினத் தாள்” ஆபீஸ்

9, பிராட்வே
சென்னை

அல்லது

லைன் ரோடு
சேலம்

சந்திர ஹாரம்

ஆசிரியர்: மொழிபெயர்ப்பு:
பிரேம்சந்த் ரா.வீழ்நாதன்

— ஆளும் அத்தியாயம் —
கடனும் கவலையும்

தூயராதபாபு எவ்வளவுக் கெவ்வளவு உற்சாகத்தடன் பின்னரின் கல்யாணத் துக்குப் போனாரோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு உற்சாக மிழந்து வீடு திரும்பி வந்தார். தினதயானபாபு என்னவோ அவருக்குக் கை சிறையத்தான் பணம் கொடுத்தார். அவர் கொடுத்த அவ்வளவு ரூபாயும் ஆடல் பாடல்களிலும் கல்யாண விமரிசைகளிலு மாகக் கரைந்து விட்டது. கல்யாணம் முடிந்த வீட்டுக்கு வந்த ஆறாமா உட் கார்த்து கொண்டு யோசித்துப் பார்க்கும் பொழுதுதான், “தாம் தாம்” என்று கல் யாணத்தில் காசை எல்லாம் இப்படிச் சுரியாக்கினோமே, இப்பொழுது என்ன செய்வது?” என்ற வருத்தம் அவருக்கு ஏற் பட்டது. ‘ஒரு நாள் உத்திக்கு பீசையை எடுத்த விட்டானும்!’ என்று சொல்லு வாரர்களே, அது போல காணான் கல்யா ணத்திற்கு இப்படிப் பணத்தை வாரி இறைத்தோமே! என்ன பருஷார்த்தத் தைக் கண்டு விட்டோம்? நாம் இப்படி யெல்லாம் செலவுழிக்காமல் இருத்திருத் தால் ஊரார் கம்மை ‘சத்தக் கருமி’ என்ற எதிர் காட்டி யிருப்பார்கள். என்னால் எவ்வீட்டுப் போகட்டுமே! கம் உடம்பில் அது காய்த்தா தொங்கப் போகிறது? ‘கல்யாணத்தில் வாண வேடிக்கை வைக்கிறேன்’ என்று எத்தக் கடவுளுக்கு நான் வேண்டிக் கொள்ள

வில்லையே! இதெல்லாம் இந்த ரமாவிலுல் வந்த வினை. அவன்தான் ‘அது வேண்டும், இது வேண்டும்’ என்ற பிடிவாதம் பிடித் துச் செலவை ஏகமாக ஏற்றி விட்டான். மற்றவர்களையாவது இன்னும் காலைத்த காட்கள் பொறுத்திக் கொள்ளும்படிச் சொல்லிப் பார்க்கலாம். இந்த கைக் கடைக்காரன் இருக்கிறானே, இவன் என்ன சொன்னாலும் காதில் வாங்கிக் கொள்ள மாட்டானே! காலகண்டன் மாநிரி கிட்டி கட்டியல்லவா கொரிப்பான்! கல்யாணம் முடிந்த ஏழு காளைக்குள் பாக்கி ரூபாயைக் கொடுத்த விடுவதாக அல்லவா அவனிடம் பேச்சு! இதற்கு என்ன செய் வது?— என்ற சித்தனை அவரை அல்லும் பகலும் வாட்டலாயிற்று.

ஏழாவது நாள் பொழுது விடிந்ததும் விடியாததுமாக கைக் கடைக்காரன் வந்து விட்டான். ஆனால் அவர் பணத் துக்கு ஏங்கே போவார்? கூழைக் கும்பிடு போட்டு ஆளைச் சரிக் கட்டி அணுபும் வித்தையில் தயாராதபாபு கைதேர்த்தவர் அல்ல. அவர் இன்று தந்த வித்தையை யும் கையாண்டு பார்த்த விட்டார். கடைக் கில் தவணை தவணையாக ஆறு மாதத்தில் கணக்கைத் தீர்த்து விடுவதாகச் சொல்லிப் பார்த்தார். அப்புறம் மூன்று மாதத்துக்கு இறங்கி வந்தார். ஆனால் கைக் கடைக் காரன் விடுபவனா யில்லை. பணம்

கொடுக்கா விட்டால் மூன்று வாரில் பூக்கி ரூபாய்க் குள்ள கைகளைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவது என்று சொன்ன பிறகுதான் அவன் ஆளை விட்டான். 'எல்ல வேளை! இந்த மட்டோடாவது ஆளை விட்டானே! தலை தப்பினது தம்பிரான் புண்ணியம்' என்று தம் மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டார். அந்த மூன்றுவது நாள் கண் மூடிக் கண் திறக்கும் போத்தில் வந்து விட்டது. தயாராத பாபுவுக்குத் தம் மரியாதையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ஒரு வழியும் புரியவில்லை. எப்பொழுது பார்த்தாலும் தலைபில் கையை வைத்துக் கொண்டு இதைப்பற்றியே சித்திக்கலானார். உலகம் தெரிந்த பேர்வழியா பிறுத்தால் இதற்கெல்லாம் கவலைப்படவே மாட்டான். எவ்வளவோ சாக்குப் போக்குச் சொல்லி, கடைக்காரன் காலைத் தேய்த்துத் திருப்பான். காலைக்கு விளக்கெண்ணெய் போட்டுக் கொள்ளும்படி கட்சி செய்திருப்பான். ஆனால் தயாராத பாபு இந்த விஷயத்தில் தேர்ச்சியே பெருதவர். என்ன செய்வார், பாசும்! அவருக்கு யோசனையில் ஆழ்ந்திருப்பதைத் தவிர வேறு வழியே புரியவில்லை.

ஜாகேசுவரி அவருடைய அறைக்குள் துழைந்து, "சாதம் ஆறி அவலாகப் போகிறதே, சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு உங்கள் யோசனைக்கு உட்காருவதானே?" என்றாள்.

துக்க முடியாத கமையைத் தலைபில் துக்கமாட்டாமல் துக்கிக் கொண்டு சிற்கும் ஒருவன் வெகு சிரமப் பட்டுத் தலை சிமிர்ந்த பார்ப்பானே, அதேபோல் தயாராத பாபு வெகு சிரமத்துடன் தலையை சிமிர்த்தி, "கீட்கள் எல்லாரும் சாப்பிடுங்கள். எனக்காகக் காத்திருக்க வேண்டாம். எனக்குப் பசியே இல்லை!" என்றார்.

"என்ன, பசி வில்லையா? கேற்ற சாத்திரிக்கட கீட்கள் சாப்பிடவில்லை, பசி இல்லை என்பதீர்களே?..... ஆமாம், இப்படிப் பட்டினி இருப்பதனால் கடைக்காரனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன் அடைந்த விடும் என்ற எண்ணுதிர்களா, என்ன?" என்று கேட்டாள் ஜாகேசுவரி.

"அவனுக்கு என்ன பதில் சொல்லுவது என்று புரியவே வில்லை. யோசனை மூளையைக் கலக்குகிறது.

என்றாக மூளை கெட்டுப் போய்ப் பிண்ணிக்குக் கல்யாணம் செய்து வைத்தேன்! ஆமாம்... மாட்டுப் பெண் ஏதாவது சில கைகளைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவானோ?"

"உங்கள் மாட்டுப் பெண்ணினுடைய குணம் தெரித்திருத்தும் கீட்கள் இப்படிக்கேட்கிறீர்களே, கான் என்னவென்று சொல்வது? சந்திரஹாரம் பண்ணிப் போட்டால்தான் பாக்கி கைகளையும் போட்டுக் கொள்ளுவேன் என்று அவன் ஒரே முாட்டுப் பிடிவாதம் பிடித்திருன். எல்லா கைகளையும் பெட்டியில் வைத்துப் பூட்டி வைத்திருக்கிறேன் தவிர, அவன் போட்டுக் கொள்ளவே இல்லை, அப்படி யிருக்கும்போது அவனிடமிருந்து எதை யாவது வாங்கிவிட முடியும் என்று கீட்கள்

கிணக்கிறீர்களா? அவன் கழுத்திலே அந்தப் போலிச் சந்திரஹாரம் ஒன்றுதான் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது; வேறொன்றுமே இல்லை. என்ன பிடிவாதம்! எவ்வளவோ மாட்டுப் பெண்களை காணும் தான் பார்த்திருக்கிறேன், ஆனால் இந்த மாதிரிப் பெண்ணை கான் என் இன்மத்திலே பார்த்ததில்லை. எல்ல மாட்டுப் பெண் கைக்கு வந்து வாழ்த்திருக்கிறது! அது எக்கேடாவது கெட்டுப் போகட்டும், என்ன இருந்தாலும் கேற்றைக்கு வந்த மாட்டுப் பெண்ணினிடத்தி யிருந்து செய்து போட்ட கைகையைக் கெட்டுப் பிடுங்கிக் கொள்ளுகிறது என்றால் என்னு யிருக்குமா? கீட்களே சொல்லுங்கள்" என்றாள் ஜாகேசுவரி.

கடன் வாங்கிச் செலவழிக்கிறார்கள். நீங்கள் மட்டும் ஒன்றும் புதிதாகக் கடன் வாங்கிச் செலவழித்து விடவில்லை. உப்பைக் கொட்டி, புனியைக் கொட்டி என் உங்கள் குடும்பத்தை ஒன்றும் கடன்படச் செய்துவிடவில்லை. 'புத்தியுள்ள பின்னையாய் இருந்தால் தானாகப் பிழைத்துக் கொள்ளும்' என்பார்களே, அப்படிப் பிழைக்க உங்களுக்கு வழி தெரிந்திருக்க வேண்டும்! இப்பொழுது எவ்வளவு மூட்டிக் கொண்டாவதான் என்ன பிரயோசனம்? அடுத்த தெருவு சத்திய தேவர் உங்களைவிட ஒன்றும் அதிகமாகச் சம்பளம் வாங்கிவிடவில்லை. அப்படி யிருந்தும் அவர் என்னடா வென்றால் சொந்த வீடு கட்டிவிட்டார். சிலம் வேற வாங்கிவிட்டார். பாங்கில் வேற பணம் போட்டு வைத்திருக்கிறாராம். பெண் கல்யாணத்துக்குக் குறைந்தது ஐயாயிரம் ரூபாய் செலவழித்திருக்க மாட்

தயாகாத பாபு கோபத்தில் எரிந்து விழுந்து கொண்டு, "எதற்காக எரிநிற கொள்ளியில் எண்ணெயை விடுகிறாய்! 'என்று யிருக்குமா?' என்று கேட்பவன் ஆயிரம் ரூபாயை எங்கே யிருந்தாவது கொண்டு வரேன், பார்ப்போம். எனக்கும் நான் நகையைக் கேட்பது சரியாகப் படவில்லை. ஆனால் வேற வழி? 'உடம்பு வேண்டாம், கையை விட்டால் போதும்' என்றல்லடா இருக்கிறது!" என்றார்.

"ஆமாம், நீங்கள் பேசும் பேச்சைப் பார்த்தால், 'உங்கள் பின்னையாண்டான் கல்யாணமே செய்து கொள்ளாமல், காலாடிடர்க ளார் சுற்றட்டும்' என்ற சொல்வதுபோல் அல்லவா படுகிறது! கல்யாணம் என்றால் எல்லாரும் தான்

டாரா? இதற்கெல்லாம் அவருக்குப் பணம் எங்கிருந்த வந்தது? தருமம் சிவாயம் என்று பார்த்துக் கொண்டே யிருந்தால் இப்படித்தான் திண்டாட வேண்டி வரும். 'காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள்!' என்ற தெரியாமலா பெரியவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்?"

"அவன் கெட்ட வழியில் சம்பாதித்தான். அதனால் அவனுடைய இரண்டு பின்ன களும் போய்விட்டதாகத்!"

"சாவும் பிறப்பும் உலகத்துக்கு ஒன்றும் புதிதில்லை. வாக்குநிறவனும் சாகிறான்; வாக்காதவனும் சாகத்தான் சாகிறான். நீங்கள் மனம் வைத்தால் ஆற மாதத்திலே எல்லாக் கடனையும் தீர்த்துவிடலாம்."

தயாகாத பாபு பருவத்தை கெரித்துக் கொண்டு, "சிவ, சிவா! இன்று வரைக்கும் அந்த மாதிரிக் காரியம் நான் செய்யவே வில்லை. இன்னும் இருக்கிற கொஞ்ச நாட்களையும் அது மாதிரி எப்படியாவது தன்னி விட்டால் போதும். சாகப் போகிற காலத்திலே அந்தப் பாவத்தை வேறு சமக்க வேண்டுமா?.....நான் சொல்லுவதைக் கேள். மாட்டுப் பெண்ணிடம் ஒன்றையும் ஒளிக்காமல் மறைக்காமல் சொல்லி விடு. இதை யெல்லாம் எவ்வளவு கால்தான் மூடி மூடி வைத்துக் கொள்ள முடியும்? இன்றைக்கு இல்லாவிட்டால் என்றைக்காவது ஒரு நாள் தெரியத்தானே போகிறது? காது காளைக்குப் பின்னால் தெரியப் போவது, காது காளைக்கு முன்னால் தெரிந்தால் எல்லதே தவிரக் கெடுதல் இல்லை. இரண்டு மூன்று கைகளைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடும்படி அவனிடம் சொல்லிப் பாரேன்!" என்றார்.

ஜாகேசுவரிக்குக் கோபம் கோபமாக வந்தது. "அதெல்லாம் என்னால் முடியாது. நீக்கனே வேண்டுமானால் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள்" என்றான்.

இவ்வாறு அவர்கள் இருவரும் பேசிக் கொண்டிருந்த பொழுது, கையில் டென்னிஸ் ராக்கெட்டுடன் வெளியில் போயிருந்த சமாகாத் உன்னை தழைத்தான். வண்ணம் மடிப்புக் கலையாத தம்பைப் பூப் போன்ற தல்லியமான டென்னிஸ் காலச் ஷர்ட்டு, 'வேன்னை வெனேர்' என்ற கால் சட்டை, கான்வால் செருப்பு முதலியன அணித்திருந்தான் அவன். அவனுடைய சிவப்பு சிறமும் முகக் களையும் அவனை ஒரு பெரிய வீட்டு 'மைனர்' என்று ரூபகப்படுத்துவது போலிருந்தன. மற்றொரு கையில் கைக் குட்டையும், சாதி மூலம்பூப் பூச் செண்டும் இருந்தன. மூலம்பூப் பூவின் வாசனை 'கம்' மென்று வீசிக் கொண்டிருந்தது. அப்பா - அம்மாவுக்குத் தெரியாமல் மாடிக்குப் போய்விட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் வெகு வேகமாக அவன் மாடிப்படியில் காலை வைத்தான். ஜாகேசுவரி அவனைக் கவனித்து விட்டாள். "எல்லாம் இந்தப் பிள்ளையாண்டானால் வந்த விளைதான்! இவனை இதற்கும் ஒரு வழி சொல்லட்டும்.....சமா, இக்கேவா! ஆடல் பாடலில் கொண்டு போய் ஆயிரம் ரூபாயைக் கொட்டிக் கரியாக்கி னுயே! அப்படிக்கரியாக்காமல் இருந்தால் கைக் கடைக்காரனுக்காவது கொடுத்

திருக்கலாமோ, இல்லையோ? இப்பொழுது அனுனுக்கு எப்படிப் பணம் கொடுப்பது? அவன் 'பணம் கொடுத்தால்தான் ஆயிற்று' என்று கிட்டி கட்டி கொள்கிறான். கடைசியில் வெகு சிரமப்பட்டு 'பாக்கித் தொகைக்குள்ள கையைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுகிறேன்' என்று சரிசெட்டி வைத்திருக்கிறேன். ஆனால் மாட்டுப் பெண்ணினிடம் போய் கையைக் கொடு என்று எப்படிக்கேட்பது? எல்லாம் உன்னால் வந்த விளைதான்!" என்றான்.

சமாகாத் இந்தக் குற்றச் சாட்டைத் தன்மீது ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பவில்லை. "காது செலவு செய்தேன்? அன்று யிருக்கிறதே, நீ சொல்லுவது? என்னிடம் செய்யச் சொன்ன செலவைச் செய்தேனே தவிர வேறென்றும் அடா பிடியாகச் செய்துவிட வில்லை" என்றான்.

சமாகாத் சொன்னதிலும் உண்மையல்லாமல் போகவில்லை. தயாகாதபாபு 'அதெல்லாம் கூடாது' என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லி யிருந்தாரானால் அதுவும் செய்திருக்க முடியுமா? செய்ததெல்லாம் அவரைக் கேட்டுக் கொண்டு தானே அவன் செய்தான்? மேலும் சமாகாத் மீது குற்றஞ் சாட்டுவதனால் இப்பொழுது வந்துள்ள கஷ்டம் தீர்த்துவிடப் போகிறதா?

"நான் உன்மீது குற்றஞ் சாட்டவில்லையப்பா! செய்ததெல்லாம் நான் தான். இப்பொழுது வந்திருக்கும் கஷ்டத்திலிருந்து நாம் எப்படியாவது தப்பியாகவேண்டுமே, அதற்கு என்ன செய்யது? கடைக்காரனோ விடா முண்டன். காளைக் காலை அவனுடைய ஆள் எம் கிள்கான் மாதிரி வந்து சின்று விடுவான். அனுனுக்கு என்ன பதில் சொல்லுவது? பாக்கி பணத்துக்குள்ள கைகளைத் திருப்பிக் கொடுப்பதைத் தவிர எனக்கு வேறு வழியே புலப்படவில்லை. கைகளைத் திருப்பிக் கொடுப்பதும் சிரமந்தான். அவன் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டாமா? இருபது இருபத்தி ஐந்து ரூபாய் அதிகப் பெறமான முன்ன கைகளைக் கொடுத்து விட்டால் தொல்லை ஒழித்தாலும் என்று எண்ணுகிறேன். உன் அபிப்பிராயம் என்ன?" என்று வியையமாகக் கேட்டார் தயாகாதபாபு.

சமாகாத் வெட்கத்துடன், "என்னைக் கேட்டால் எகக்கென்ன தெரியும்? நீங்கள் சொல்லுவது சியாயமாகத்தான்

படுகிறது. கைகளைத் திருப்பிக் கொடுக்க அவன் சம்மதிக்க வேண்டாமா? பரிசுத்தின் பொழுது காம் சந்திரஹாரம் செய்து போடாமல் இருத்தது அ வ னு க் குப் பிடிக்கவே பில்லை. அம்மாவுக்குக் கூட இந்த விஷயம் தெரியும். சந்திரஹாரம் பண்ணிப் போட்டாத்தான் மற்ற கைகளை யும் போட்டுக் கொள்ளுவேன் என்ற அவன் பிடிவாதமா யிருக்கிறான்!" என்றான்.

ஜாகேசுவரிக்குத் தன் கட்டுமையப் பிள்ளை எடுத்துப் பேசுவதைக் கண்டதும் பக்கபலம் கிடைத்தது. "காணும் இவரிடம் இத்தனை காரிகையாக இதைத்தான் சொல் லிக் கொண்டிருக்கிறேன்!" என்றான்.

"காம் அவனைத் 'திடீதிப்'பென்று 'கைக ளைக் கொடு' என்று கேட்டால் கம் வீட்டு ரகசியங்கள் அம்பலத்துக்கு வந்துவிடும். எதற்கும் யோசிக்காமல் திடீரென்று ஒன் றும் செய்துவிடக் கூடாது!" என்றான் சமாதானம்.

தயாகாதபாபு தெற்றியை தெரித்துக் கொண்டு, "அவளிடம் என்ன ரகசியம் வேண்டிக் கிடக்கிறது? கம் வீட்டு உண்மை நிலைமையை அவன் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு சேக்கிரம் தெரிந்து கொள்ளு கிறானோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு கவ்வது!" என்றான்.

சமாதானம் தன் குடும்பத்தைப் பற்றி, வாலி பர்களுக்கு இயற்கையாகவே உண்டான

சபாஷப்படி, பத்மாவிடம், "சிலபுவன் சிறைய இருக்கிறது. அதன் மூலம் ஆபிரக் கணக்காக வரும்படி வருகிறது. பாக்கியில் சிறைய ரூபாய் வேறு இருக்கிறது. அதன் மூலம் கல்ல வட்டி வேறு கிடைக்கிறது!" என்றெல்லாம் பெருமையாகச் சொல்லி வைத்திருந்தான். இப்பொழுது பத்மா விடம் போய் கைகளில் சிலைத்தைத் திருப்பிக் கொடு என்று கேட்டால் அவன் அவனைப் பற்றி என்ன கிண்பான்!

"கீழ்க்கள் சொல்லுவது சியாய்தான். என்ன இருந்தாலும் இப்பொழுதே தெரிந்து விட்டால் கம்மை அவன் சொம்பத் தாழ்மையாக எண்ணி விடுவான். அதோடு சிற்காது. அவன் தன் அப்பா, அம்மாவுக்கு வேறு கடிதம் எழுதி விடுவான். கம்க்குத் தான் அவமானம். அதனால்தான் யோசிக் கிறேன்."

"கமக்கென்ன அவமானம்? 'கான் வக்ஷாதிப் பிரபு' என்று அவர்களிடம் பீற்றிக் கொள்ளவில்லை. அந்தக் கவலை உனக்கு வேண்டாம்."

"எனக்கு அந்தக் கவலை வேண்டாம் தான். உங்களுக்குக் கொஞ்சம் மூன் யோசனை இருத்திருக்க வேண்டும். 'இத்தக் கவ்யான காலத்தக்கு மட்டும் கான் வட்டிக்கு கை வாங்கி மாட்டுப் பெண் ணுக்குப் போட்டிருக்கிறேன். காது களைக் கெவ்வாம் அதைத் திருப்பிக் கொடுத்த விடுவேன்' என்ற கீழ்க்கள் அப்பொழுதே

கனயர் :—இரண்டு கப் டி கொண்டு வா! எனக்கும் ஒரு கப் வேண்டும்!
மகிழ்வி :—அவன்தான் பரிசைக்குப் படிக்கிறான், தூங்காமல் இருப்பதற்கு டி குடி கிறான்! உங்களுக்கு எதற்கு?
கனயர் :—அவன் தூங்காமல் இருக்கிறான் என்று பார்த்துண்டு இருக்க வேண்டாமா? அதற்காகத்தான் தானும் டி குடித்துவிட்டு உட்காந்திருக்கப் போகிறேன்!

அவர்களிடம் சொல்லி விருந்தால், இப்பொழுது இந்தக் கலாசாலைக்கு அவசியமே கோரிட்டிராதே! அன்றைக்கு மட்டும் உங்களுக்கு எந்தான் இப்படித் தற்பெருமை அடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தோன்றிற்றே?" என்றான் மாரகாத்.

தயாகாத பாபுவின் உள்ளத்தில் மாரகாத் தின் வார்த்தைகள் அம்புபோல் 'சரீர்' என்று தைத்தன. இருந்தாலும் அவனுடைய வார்த்தைகளைப் பொருட்படுத்தாமல், "அவனிடமிருந்து கைகளைக் கேட்டு வாங்காமல் கடனைத் தீர்க்க முடியாது போலிருக்கிறதே! என்ன செய்வது? காளைக்குள் ஒரு வழி செய்தாக வேண்டுமே!" என்றார் வருத்தத்துடன்.

மாரகாத் ஒன்றும் சொல்ல முடியாமல் வாய் அடைத்து சின்னான். ஜாகேசுவரி, "ஏதாவது சாக்குச் சொல்லி அவனிடமிருந்து கைகளை வாங்கித்தான் ஆக வேண்டும். வேறு வழியில்லை. யாராவது இரண்டு காளைக்கு இரவல் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கேட்டுப் பார்ப்போமா? கேட்டு 'இரவல் கொடுக்க முடியாது' என்று அவன் சொல்லி விட்டால்?.....அப்படியே கொடுத்த விடுகிறான் என்றே வைத்துக் கொள்ளுகோம். காளைத்தான் கழித்தது அவனிடம் திருப்பி ஒப்படைத்தாக வேண்டுமே? அதற்கு என்ன செய்வது?" என்றான்.

தயாகாத பாபு "ஆமாம், எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றுகிறது. அப்படிச் செய்தால் என்ன? எப்படியாவது அவனிடமிருந்து கைகளைக் கேட்டு இப்பொழுது வாங்கிக் கொண்டு, அப்புறம் அதற்குப் பதிலாகக் 'கிஸ்ட்' கைகளை வாங்கிக் கொடுத்து விட்டால் போகிறதா?" என்றார்.

ஆனால் அடுத்த கணமே 'அப்படிச் செய்வது தப்பு' என்று அவளுக்குப் பட்டது. "அப்படி யெல்லாம் செய்யக் கூடாது. 'கிஸ்ட்' அழித்த விட்டால் எம் 'குட்டி' வெளிப்பட்டு விடும். நனை கிமிர்ந்த பேச வழியிராது.....வேறு ஏதாவது யோசனை ஒடினால்தானே? 'எமது கல்டுத்தை அவளுக்குச் சொல்லி விடுவதுதான் உத்தமம்' என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. முதலில் கேட்கும்பொழுது அவளுக்குக் கொஞ்சம் மனவருத்தம் ஏற்படத்தான் செய்யும். ஆனால் பின்னால் போகப் போக அது சரியாய்ப் போய்விடும்" என்று தமக்குத் தாமே ஆட்சேபத்தையும் தெரிவித்துக் கொண்டார் அவர். (தொடரும்)

காலகேசுபம்

தல்லை கருணை!

பேரரசர் (வண்டியில் போய்க்கொண்டே):- ஏன் அப்பா, வண்டி வேகமாகப் போகவில்லையே! எனக்கு தோம் ஆகிறதே!

வண்டிக்காரன்:-அவசரமாய்ப் போய்ச் சேர வேண்டுமோ? நிறுமா? அதனால் கொஞ்சம் மெதுவாகத்தான் நடக்கிறதுங்க!

பேரரசர்:-நான் ஜீவகாருண்ய சங்கத் திற்குத் தலைமை வகிக்க வேண்டும். தோம் ஆகிவிட்டது. கொஞ்சம் தாச் போட்டு மாட்டை வேகமாக ஓட்டேன்!

—க. சங்கராஜன்.

ஒலேலா, அப்படியா!

பேரீயவர்:-பாறு! பரீகைக்குப் படிக்கிறாயா?

கபலன்:-தன்குடப் படிக்கிறேன். மாமா! வாயெல்லாப் கூட வகிக்கிறது!

பேரீயவர்:-ஏன்டா அப்படிப் படிக்கிறாய்? உடம்பை ரொம்ப அடைக்காதே!

கபலன்:-வாசிச்சதனுலே வாய் வகிக்கறே மாமா, கொட்டாவி விட்டுத்தான் வகிக்கிறது!

—ஆர். முத்துசாமி.

வலி நீங்கும்!

பாட்டி:-ஏன்டா! உடம்பு, முதுகெல்லாம் வலி எடுக்கிறதென்று தேற்ற ராத்திரி ழூனிக் கொண்டிருக்காய், இன்னிக்கு ஆரீனாக்குப் போகா விட்டால் என்ன?

பேரன்:-இங்க பாட்டி, இந்த ஆரீன் டயத்தினை, பன்னிரண்டு ஏற்பி போனா, எத்த வலியா விருத்தாறும் பஞ்சாயப் பறத்து போகும்.

—ஆர். எம்.

நியாயந்தான்!

ஹோட்டல் முதலாளி:-ஏதுக்கம், நீ வேறு கைமால் பண்ணுகிறாய்? தம்ம ஓட்டல்களே இருந்தே எடுத்துண்டா போதாதே?

மனை:-நீங்க வியாபாரத்துக்கென்று வைத்திருப்பதை நான் சார்பிட்டு விட்டு, நாளைக்கு உடம்புக்கு வந்தால் யாச் பாரக்கிறது!

—ஆர். சூரிவாசன்.

அவர் வேலை!

மாணேஜர்:-என்னய்யா இது, கிளையாட்டா யிருக்கு? 'ஹேட் கிளாசிக் வேலையை நான் பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன்' என்று அவரை விளியே அனுப்பி விட்டு, வேலை ஒன்றும் செய்யாமல் லுங்கி வழிவித்தே!

உதவி குமாஸ்தா:-இங்க சாச், இப்பொழுது நான் பார்ப்பது அவருடைய வேலையத்தான், சாச்!

—ஆர். எம்.

குசிகரமான “ஒவல்டின்”
‘நோய்க்குப் பின் சக்கிரத்தில்’
ஆரோக்கியத்தையும் வலுவையும்
திரும்ப அடையும்படி
செய்கிறது

“ஒவல்டின்” ரோக்குப் பின் சக்கிரத்தில்
ஆரோக்கியத்தையும் வலுவையும் திரும்பப் பெறச்
செய்யக்கூடிய சரிவான ஆரோக்கிய அளிப்பதால்,
அதன் மிகவும் உத்தமமான மதிப்பையும் அவசியத்
தையும், எவ்வாறு இடங்களிலும் உள்ள டாக்டர்களும்
எவர்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள்.

“ஒவல்டின்” என்ன விரும்பத்தக்க உறுமன
மானது ரோவானின் குசி உடலும் சக்தி
குறைந்த வாய்க்கு அதற்கு ஒத்துக்கொள்வதையும்
உத்தமமும் இருக்கிறது. ஒவல்டின் ஆரோக்கியம்
பூரணமாகவும் கொடுக்கும் ஸ்தலம். ஒவ்வு
உட்கு சத்தாக்க - பட்ட ஆகாரம், என்னும் நிலைக்
கப்பட்டு தேவதீதின் சேர்க்கைக்கூடியதால் இரவு
பதம் ரோவக்குப்பின் உடம்பின் தேவதீதின் மிக
வும் உத்தமமாக இருக்கிறது.

“ஒவல்டின்” மிகத் தர்ப்புணமான உணவு
கெண்டியுப ரோவாக்கை மறுபடி திரும்பக் கொடுக்க
வல்ல ஆரோக்கியமானது அதில் சேர்க்குதல் பருத்த
பார்கியல்ட்டுகிலுத்தம். புதிப ரெட்டன் கூடிய பசு
கின் பார்க்கிலுத்தம், மற்றம் தேவதீதற்கும் ஸ்தலக்
கும் ஓரம்பகலுக்கும் வகைச்சி கொடுத்த பாசு
மரிக் கூடிய விடயின்களிலுத்தம், இதர ஸ்தல
வருத்தங்களிலுத்தம் மெட்க்கிறது. ரோவின்
வின்குக்கம்

எனது மருத்து விடயம்
கிளவிடலும், கட்டுவனவி
லும் கிடைக்கும்

விசுவாசன்தரிகள் : — விச
நாமின் கிரககன் கோ
(இந்தியா) கிட்ட., த. கோ.
தெ. 1205. மத்தரன் :
பம்பாயினும், கராச்சி
கங்கத்தானிலும் :

தி இவ்வின்கு க் க் க் க் க் க் க்
ஜாயின்ட் கோவாபரேகன்
நோய்சேம் கோவாபரேகன்
கிட்ட., கன்னிக்குட்டை
(மலபார் கோவாக்கு)

‘ஒவல்டின்’

‘OVALTINE பலவிருத்தி ஆகார மாணம்’

மறக்காக்க ரெஞ்சம்

“பாப்பா!” என்ற கூப்பிட்டான் கந்தாமூர்த்தி.

பதிலில்லை.

மறுபடியும் “பாப்பா!” என்றான்.

ஐந்து மிஷனாகிற்று; பாப்பா வரவில்லை. ஆனால் ராஜேஸ்வரி அம்மான், பாப்பாவுக்குப் பதிலாக அங்கே தோன்றினாள்.

“உன்னைக் கூப்பிட்டேனே, காதில் விழவில்லையா?” என்ற சொல்லிக் கொண்டே அவளை ஏறிட்டுப் பார்த்தான் கந்தாமூர்த்தி.

“என்னையா கூப்பிட்டார்கள்?” “பாப்பா” என்ற யாரையோ வல்லவா கூப்பிட்டார்கள்?”

“பாப்பா என்று கூப்பிட்டேன்?” என்ற சொல்லி அவளை சோக்கினான். அப்பொழுது அவன் கண்களில் நீர் மல்கியது.

“பாப்பா என்பது யார்?” என்னை எதற்கு அவ்விதம் கூப்பிட வேண்டும்? என்ற பெயர் ராஜேஸ்வரி அல்லவோ?”

“ஆம், உன் பெயர் ராஜேஸ்வரிதான்! என்னமோ உன்னைப் பார்க்கும்போது அவள் ரூபகம் வந்தவிடுகிறது. இனிமேல் அப்படிக் கூப்பிடவில்லை.”

“என்னை எப்படி வேண்டுமானாலும் கூப்பிட்டுக் கொள்ளுங்கள். இஷ்டமிருந்தால் கேட்கிறேன்; இல்லாவிட்டால் பேசாமல் இருந்து விடுகிறேன். அதிருக்கட்டும், உங்களை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். சந்தர்ப்பம் வந்தபோது சொல்லிவிட வேண்டுமல்லவா?”

“என்ன, சொல்லேன்!”

“சில சமயங்களில் என்னிடம் நீங்கள் இரண்டு வார்த்தை பேசும்போது உங்கள் கண்களில் நீர் கிரம்பி விடுகிறது. அன்றொரு நாள் என் ஸ்வாமி படத்துக்குப் பூமாரை சாத்திவிட்டுச் சிறிது எடுத்து என் தலையில் செருகிக் கொண்டேன். மாடியினின்றும் இறங்கி வந்த நீங்கள் சற்று கோரம் என்னைப் பார்த்துவிட்டுப் பிறகு அழுதுவிட்டீர்கள். அழுவதற்காகவா என்னைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டீர்கள்? காப்பி கொடுக்க வந்தால் அழுகை, சாதம் போட்டால் அழுகை, தலை பின்னிக்கொண்டால் அழுகை, வீணையை எடுத்த இரண்டு பாட்டுப் பாடினால் அழுகை! இப்படிச் சதா அழுது கொண்டிருப்பது எனக்குப்

கி.ராங்கராஜன்

பிடிக்கவில்லை. ஏன்? என்னை உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லையா?”

“அசடே! உன்னைப் பிடிக்கவில்லை என்ற நான் சொன்னேனா? உன்னைப் பார்க்கும்போது, நீ பேசிச் சிரிக்கும்போது அவன் கிணைவு வந்தவிடுகிறது. அதனால் சிறிது மனவருத்தம் உண்டாகி மிகுக்கும். இனிமேல் ஜாக்கிரதையாக இருந்து கொள்கிறேன்!”

“ஒரு வார்த்தை கேட்கிறேன். அவளை கிணைத்து இப்படி உருகுதீர்களே, அவன் என்னைவிட அழகியா? அவ்வது குணத்தினால் உயர்ந்தவனா?”

“அவன் அழகிலேயும் குணத்திலேயும் உன்னைவிட உயர்ந்தவன் என்று நான் சொல்லமாட்டேன். ஆனால், மகா உத்தமி. அவனைப் பிரித்த நான் பட்ட பாடு அந்த ஆண்டவனுக்குத்தான் தெரியும். காலம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் என் துக்கத்தை மாற்றிற்று. அவளை மறத்தும் விட்டேன். உன்னைச் சந்தித்த நான் முதல், உன்னை விவாகம் செய்துகொண்ட நான் முதல், அவன் ரூபகம் இடை விடையே வந்த என்னை வருத்தமிறது. நான் என்ன செய்யட்டும்?”

“அவன் இறந்தபோய் எத்தனை வருஷமாகிறது?”

“சரியாக ஐந்து வருஷமாகிறது. ஒரு வருஷ வாயில் அவன் ரூப சௌந்தர்யமும் குண சௌந்தர்யமும் என்னைப் பரித்தியம் பிடிக்கச் செய்துவிட்டன!”

“அவன் இறந்தது எதனால்?”

“திராத வயிற்று வலியினால் கஷ்டப் பட்டான். செய்யாத வைத்தியம் இல்லை. ஒரு வருஷம் இரவு பகல் என்று பாராமல் அவருடன் கஷ்டப்பட்டேன். முடிவில் பிரயோஜனம் ஒன்று மில்லாமற் போய் விட்டது.”

“வயிற்று வலியினால்தான் இறந்தானா?”

“ஆம், அதையெல்லாம் எதற்காக இப்பொழுது கிளப்புகிறாய்?”

“வயிற்று கோயினால் துன்புற்றுள் என்பது சரி; ஆனால் அவன் அதனால் இறக்க வில்லையாமே?”

சுந்தரமூர்த்தி திடுக்கிட்டவனும், “பின் எதனால் இறந்தானாம்?” என்று கேட்டான்.

“அவன் சாவுக்குக் காரணம் கீழ்க் என்று சொல்கிறார்களே?”

“காது! யார் அப்படிச் சொன்னது? பாம விரோதிகட அவனுக்குத் துன்பம் செய்ய மாட்டானே! உயிருக்குயிராக உள்ள காது அப்படிச் செய்யவேன்?”

“வீண் மிரட்டல் எல்லாம் வேண்டாம். அவன் உயிர் துறந்தது உங்களுடையதான் என்பது எனக்கு கண்ணுக்குத் தெரியும்.”

சுந்தரமூர்த்தி விலகிவந்துப் போய் “உனக்கு யார் இதெல்லாம் சொன்னது?” என்று கேட்டான்.

“யாரா யிருந்தால் என்ன? உண்மையை மறைக்க முடியுமா?”

“உண்மையை நான் எதற்காக மறைக்க வேண்டும்? கீச்சுயமாக அவன் பிரிவுக்கு நான் சிறிதளவேனும் காரணமல்ல.”

“உங்கன் கொஞ்சத் தொட்டுச் சொல்லுங்கள். உங்கன் மூத்த மனைவியின் கோயைக் குறித்த கீழ்க் கண்பர் ஒருவருக்குக் கடிதம் எழுதின ஞாபகம் இருக்கிறதா?”

“மேலே சொன்னால், சொல்லுகிறேன்.”

“உங்கன் கண்பர்களில் பலர், உங்கன் மூத்த மனைவி உயிருடன் இருக்கும் போதே, மீண்டும் உங்களை விவாகம் செய்து கொள்ளச் சொல்லி உங்களை வற்புறுத்த வில்லையா?”

“இருக்கலாம்; இதெல்லாம் அனுமானத்தால் சொல்லக் கூடியதுதானே?”

“வந்து விட்டேன், அவசரப் படாதீர்கள். அந்த கண்பர்களில் யிகவும் அந்தாங்கமான ஒருவருக்கு, பாப்பா தவறிப்போன பின்பு கிணக்கவேண்டிய ஒன்றை இப்பொழுதே கிணக்க அஞ்சுகின்றேன் என்று கீழ்க் எழுத வில்லையா?”

சுந்தரமூர்த்திக்குத் தலை சுழன்றது. சற்று நேரம் கழித்து மெதுவாக, “ராஜேஸ்வரி! உனக்கு யார் இதெல்லாம் சொன்னது?” என்று கேட்டான்.

“அவரைப் பற்றி உங்களிடம் எதற்காகச் சொல்ல வேண்டும்?

தபாலில் போட வேண்டிய அந்தக் கடிதத்தை மறந்து போய் உங்கன் சட்டைப் பையில் வைத்து விட்டார்கள். உங்கன் மனைவி அதைப் பார்த்து விட்டாள். தான் இருப்பது உங்கன் இன்ப வாழ்வுக்கு இடைபூதாக இருப்பதை அறிந்த கொண்ட அவன், காவேரியில் மூழ்கி இறந்து விட்டான்! என்ன, நான் சொல்வது சரிதானே?”

சுந்தரமூர்த்தி அப்படியே அயர்ந்து போய் உட்கார்ந்து விட்டான்.

“ராஜேஸ்வரி, அவன் இறந்து போக வேண்டும், நான் மீண்டும் ஒரு இனம் பெண்ணை மணக்கவேண்டும் என்று கருதியவனல்ல. என்னமோ விதி அவ்விதம் செய்து விட்டது. மீண்டும் உங்களைக் கெட்கிறேன். இந்த விவாகம் எல்லாம் யார் உனக்குச் சொன்னது?”

“யாராயிருந்தால் என்ன? உங்கன் மூத்த மனைவியேதான் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்களேன்!”

“பாப்பாவா சொன்னால்? அவனை உனக்குத் தெரியுமா? அவனை எப்பொழுது கீச்சித்தாய்?”

“அவனைச் சந்திப்பதென்ன! அவன் இப்பொழுது உயிரோடுதான் இருக்கிறான்!”

"உயிரோடு இருக்கிறாள்? வினாயாடு கிறாயா?"

"உங்கனிடம் என் எதற்கு வினாயாட வேண்டும்? அவள் உயிரோடுதான் இருக்கிறாள்!"

"அப்படியானால் என் அவளைப் பார்க்க வேண்டும். என் உடல் பதறுகிறது!"

"சரி, அவளைப் பார்க்க்பதாகவே இருக்கட்டும். பார்த்த பின்பு என்ன செய்ய உத்தேசம்?"

"உத்தேசம் என்ன? அவளையும் அழைத்து வர வேண்டியதுதான்!"

"எங்கோ, கெட்டிலுத்த போனவளையா?"

"உன் எாக்கை அலம்பு! அவளைக் குறை கூறினால் எாக்கு அழுதிவிடும் — அது கிடக்கட்டும், அவள் எத்த லாரில் இருக்கிறாள்?"

"இதே லாரில்தானிருக்கிறாள். இதே தெருவில்தான் இருக்கிறாள் என்று கூடக் கேள்வி!"

கந்தாமூர்த்தி வெளி பிடித்தவன் போல் வாசலுக்கு ஓடினான். அவனைக் கட்டிப் பிடித்த உட்காரை கைத்துவிட்டு, ராஜேஸ்வரி மீண்டும் தொடர்ந்த பேசினாள்: "கீங்கன் கூப்பிட்டால் அவன் வர மாட்டான். என்னை கீங்கன் விவாகம் செய்து கொண்டதும் அவளுக்குத் தெரியும். உங்கன் முகத்தில் கூட அவன் இனிமேல் விழிக்க மாட்டான். கீங்கன் அவனைத் தேடிச் சென்றால் சிச்சயமாக மற்றொரு முறை அவன் தற்கொலை செய்து கொள் எத் துணிவான். ஆகையினால் அந்த எண்ணத்தை விட்டுவிடுங்கள். கீங்கனாகப் போகதை விட அவளே இங்கு வருவாறு செய்து விட்டால்.....?"

"அவன் இங்கே வருவானா?"

"வாவழைக்கிறேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டே அவன் பாதங்களில் வீழ்ந்து, "என்னைத் தெரியவில்லையா? எான்தான் பாப்பா என்கிற ராஜேஸ்வரி!" என்று கூப்பிய கைகளுடன் எழுந்த கிண்குள்.

அப்பொழுது கந்தாமூர்த்திக்கு ஏற்பட்ட பல்வேறு உணர்ச்சிகளையும் விவரிப்பது என்பது இயலாத காரியம்.

அரை மணி கோம் பேச்சு மூச்சற்ற மெய் மற்து போனாள். கடைசியாக, "கண்ணே! நீ எப்படிப் பிழைத்த என்னை மீண்டும் அடைந்தாய்?" என்று கேட்டான்.

"ஸ்ரீரங்கம் காவேரியில் விழுந்த உயிர் தறக்கத் துணிந்தான், ஆற்றில் மூழ்கி இரண்டு வாய் ஜலமும் குடித்த பிறகு,

எனக்கு கீத்தத் தெரியுமாதலால் எப்படியோ இரண்டு மைல்களுக்கு அப்பாளுள்ள ஓர் லாரில் கரை ஏறினேன். அது உறைபூர் என்ற பிறகு தெரிந்தது. என்னுடைய கைகளில் ஒன்றை விற்றத் திருச்சிராப்பள்ளி வீலே ஒரு வீட்டில் சிறிது காலம் வசித்தேன். பின்பு தங்களைக் காண என் உன்னம் விழைந்தது. ஆனால் அந்த ஆசையை அடக்கிக் கொண்டேன். இதற்கிடையில் ஸ்ரீரங்கம் பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு உபாத்தியாயினி வேலை காலியா யிருப்பதாகத் தெரிந்தது, அதற்கு மனுச் செய்து கொண்டேன். நாயுமானவர் அருளால் அப்பதவி எனக்குக் கிடைத்தது. காலைத்த வருஷம் உபாத்தியாயினியாக இருந்த விட்டேன். பத்திரிகை ஒன்றில் தங்கள் கையொப்ப மிட்ட 'மணமகள் தேவை' என்ற விண்ணப்பத்துக்கு எனது படத்தை அனுப்பினேன். விதி கம்மை ஒன்றாக்கியது. அன்று தங்கள் என்னைப் பார்க்க உத்தபொழுது, எங்கே என்னைக் கண்டு கொள்வீர்களோ என்று பயந்தேன். அக்ல வேளையாக உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த சித்தப்பிரமை யின் காரணமாக இன்றுவரை என்னை கீங்கன் தெரிந்த கொன்னலில்லை, என்னை மன்னிக்க வேண்டும்" என்று சொல்லி விட்டு, தடிபட்ட பருவைப்போல் அவனது மடியில் விழுந்த கிம்மினாள்.

"பாப்பா, எழுந்திரு!" என்று பாம வாத்தலையத்தடன் அவனது முகத்தைத் தாக்கித் தனது முகத்தடன் ஒற்றிக் கொண்டான் கந்தாமூர்த்தி.

அன்றிரவு சிலா வெளிச்சத்தில், மேன்மாடியில் பாப்பா என்கிற ராஜேஸ்வரி வினையை எடுத்து மீட்டி,

"அத்தனைக் காய் பற்றிய கைகளாய் இத்தடுப் பிறைக் கீரு மாதரை கீத்தையாறும் தொடேன் என்ற கேள்வியைத் தந்த வார்த்தை திருச்சிராத்தி எற்றவாய்"

என்ற கம்பராமாயணப் பாடலைத் தேவ கானம் போலப் பாடினாள்.

அதனைப் பருகி ஆனந்த வென்னத்தில் மூழ்கித் திளைத்துக் கொண்டிருந்த கந்தாமூர்த்தி, "இத்தப் பாட்டுத்தானே, அன்று என் உன்னைப் பார்க்க உத்தபொது நீ பாடித் கொண்டிருந்த பாட்டு?" என்று கேட்டான்.

"ஆம்" என்றான் ஸ்ரீமதி பாப்பா.

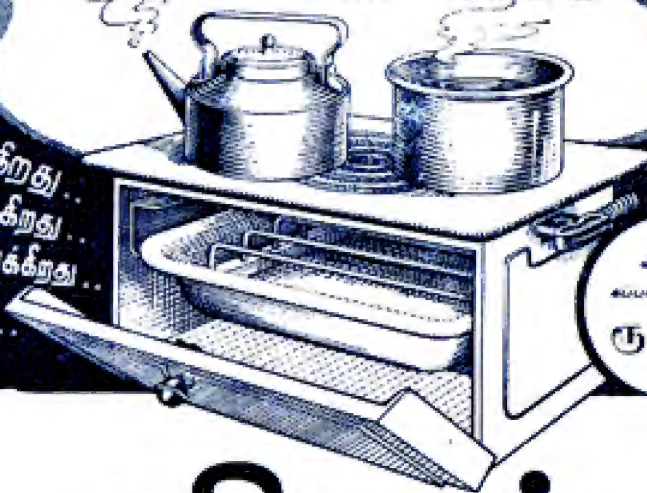

விறகு லாபம்

சமய லாபம்

பண லாபம்

வறுக்கிறது
வேகவைக்கிறது
கொதிக்கவைக்கிறது
வொளிக்கிறது

விநாயகம்
சுபகம் துறையன்

ரூ. 40

விடார்

எலெட்ரிக் குக்கர்

♦ செலவு குறைவு ♦ சிக்கனம்

♦ இனிமேல் அடுப்பு சூட்டம் கவலைமறக்கலை!

கனம் கம்ப்ளெக்ஸ் கெட்குடி தனது தருகையிலுள்ள கிளிமேயத்திற்கு எழுதல்.

தென்விநாயக கிளிமேயத்திலுள்ள

வெள்ளன் அண்டு கம்பெனி கிட்.,

36, சென்ட்ரல் நகர் வீதி, மதுரை.

இது போர்டிஸ் போர்டிஸ் கம்பென் எஜென்ஸி.

படிக்குப்பார்!

India's Charter of Freedom

[Director of Publicity, Constituent Assembly of India, Council House, New Delhi. Price: 8 as.]

எதிர்க்கால இந்திய அரசியல் வகுப்பத்திற்காகச் சென்ற வருஷக் கடைசியில் டிசம்பரில் அரசியல் நிர்ணய சபை கூடியது எவ்வோருக்கும் தெரியும். மேற்படி மகா சபைக் கூட்டத்தில், பண்டித நேரு தாம் கொண்டு வந்த புகழ் பெற்ற 'எட்சியத் தீர்மான'த்தை விளக்கி இரு அற்புதமான-மகா அற்புதமான பிரச்சிப்புகள் செய்தார்.

மேற்படி இடைக்காலத் தீர்மானமும் நேருஜி செய்த பிரச்சிப்புகளும் இத் துறவில் அடங்கியிருக்கின்றன. நான் தானில், அழகாக வெளியிட்டு ஆய்வினைத் தெரித்தவராகும் புகழ் துப் பயன் பெறும் வண்ணம் விடாது வாக வயத்திருக்கிறேன்.

கவிதைக் கதம்பம்

[ஆசிரியர்: "ஜிவன்," கிடைக்கும் இடம்: இந்திரா நிதியம், புதுவயல், இராமநாத புரம் ஜில்லா; விலை: ரூ. 1-6-0.]

வாத்தியாரின் 'கைப்பிரம்ப்' முதல் சாலை யோரத்தில் உள்ள 'ஆமைமாம்' வரை பன விறையங்களைப் பற்றி எழுதப்பட்ட கவிதைகள் இப் புத்தகத்தில் அடங்கியிருக்கின்றன.

சமைய ஆரம்பப் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களுடைய நினைவையை விளக்கும் "அண்ணவியின் அறுவல் அறுபவம்" என்ற கவிதை முதல் தாம். தேசியக் ராஜ்யங்கூடய கதைவின் ஒரு பகுதியை ஆசிரியர் புதிய முறையில் இயற்றி விருப்பது பாராட்டத்தக்க முயற்சியாகும். இதில் உள்ள தனிப் பாடல்கள் பல வற்றைக் குழந்தைகள் பேசினும் சளிப் பாட்கள். பொதுவாக, எல்லாப் பாடல்களுமே ரோம்பு எவிய நடைவிக் என்னாருக்கும் புரியத்தக்க முறையில் ஹாஸ்யமாகவும் கவாஸ்யமாகவும் அமைத்திருக்கின்றன.

"ஜிவன்" என்ற புதின பெயரில் மறைந்திருக்கும் இந்த இளம் கவிஞருக்குத் தமிழ் நாடு நல்ல ஆதரவளிக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

கற்பகக் கவிிகள்

[ஆசிரியர்: கவி: பிரகாசம்: ஸ்டாப் பிரகாசம், பாஸ்கொரா, திருச்சி; விலை: ரூ. 2-8-0.]

கதைவின் மூலம் வாசகர்களின் சித்தனையைக் கிளற முடியும் என்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லமுடியாது. ஏன் என்றால் கதை கவிள் ஆரம்பத்திலேயே முடியும் தெரிந்து விடுகிறது. அப்பொழுது சித்தனாக்கு வேலை யில்லை. ஆனால் சிறந்த கட்டுரையின் மூலம் வாசகர்களின் சித்தனையைக் கிளற முடியும் என்பது மட்டுமல்ல; கட்டுரை நன்றாக அமைவா விட்டால் அவர்களுடைய கோபத்தையும் கிளற முடியு மல்லவா?

கற்பகக் கவிிகள் நமது சித்தனையைக் கிளறுவதோடு ஹாஸ்ய உணர்ச்சியையும் கிளறி விடுகின்றன. ஆனால் கோபத்தைக் கிளறவில்லை என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

செல்லம் (இரண்டாம் பதிப்பு)

[ஆசிரியர்: க. சத்தானம்; பிரகாசம்: சக்தி காரியாலயம், சென்னை: விலை: ரூ. 1-8-0.]

".....சர்க்கார் ஜனங்குளிடம் வரிகள் எத்தனாக வருவிக்ஷிர்கள்? கடன் என்னத்துக்காக வாங்குகிறார்கள்? இவை யெல்லாம் வெள்ளி ரூபாயாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிதியாவது இருக்கிறதா? தோட்டக்கக்கொத்தாறும் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டியதுதானே? அந்த தோட்டை வேண்டும் என்ற வரையில் அவர்களே அச்சத்துக் கொள்வதற்கு என்ன 1.....இந்த மாதிரி எத்தனையோ கேள்விகளுக்கு, இந்தப் புத்தகத்தில் ஸ்ரீ க. சத்தானம் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்" என்று இத்தூதின் முன்னுரையில் "கவி" கூறுகிறார்.

சித்தனையைத் தூண்டி அதிவை வளர்க்கும் இத்தூல் இரண்டாம் பதிப்பு என்ன. இன்னும் எத்தனையோ பதிப்புகள் வெளிவர வேண்டும்.

சித்திரமடல்

[காளமேகப் புலவர் இயற்றியது; பதிப்பு: பாரிசர்: பெ. தூதர்: பிரகாசம்: புதுமணி நிதியம், கோயமுத்தூர்; விலை: ரூ. 1-8-0.]

கட்டழகு வாய்ந்த தலைவியை ஒரு சோலையில் சந்தித்த தலைவன் காதல் கொள்ளுகிறான். நானம் மிகுந்த தலைவியும் அவளின் காதலிக்கிறான். பரிசுக்காகத் தங்கள் காதல் நாடகத்தை அரங்கேற்ற முடியாததற்கு அவர்கள் வருந்துகிறார்கள். அப்பொழுது தலைவன் மட்டுமேயுதே சிறந்த வழியொன்றை நினைக்கிறான். அதாவது பரிசுமடலாற் செய்த குதிரையில் ஏறி நாற்சந்தியில் நின்று தன் உண்மைக் காதலின் வேகத்தைத் தலைவன் வலியுறுத்தித் தலைவியை மணப்பான்.

மட்டுமேயுதே என்னும் இத்துறை அகப் பொருள் இவ்வியைகளில் உள்ளதா என்றதன் பற்றினிடையது. காளமேகப் புலவர் இயற்றிய இத்தூல் சொல் ஆறாம் பொருள் ஆறாம் பெற்று விளங்குகிறது.

எட்டுப் பிரதியிலிருந்து பெயர்த்து எழுதி அரும்பத் துரையுடன் இத்தூல் வெளியிடுவதில் ஸ்ரீ பெ. தூதர் எவ்வளவு தூரம் சிரமம் எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதைப் புத்தகத்தைப் படிப்பவர்கள் தங்குணர்வார்கள்.

வரப்பெற்றோம்

1. சர்வஜித் வருஷத்திய குமார் பஞ்சாயகம். கவித்தவர்கள்: ஸ்ரீ சிவராமன், ஸ்ரீ சி. ஏ. சாமி; பிரகாசம்: குமாரகிடன் காரியாலயம், காஞ்சிபுரம். விலை: அனூ 5.

2. சர்வஜித் வருஷத்திய பாண்டா பஞ்சாயகம். கவித்தவர்: பண்டித K. V. S. வெங்கடேச ஐயர்; கிடைக்கும் இடம்: பாண்டா ஜோதிஷ நிதியம், வடக்கு வீதி, கருச்சி; விலை: அனூ 6.

தி இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

★

தலைமை ஆபீஸ் :

“ இந்தியன் பாங்க் பில்டிங்ஸ் ”
வடக்கு பீச் ரோடு, மதராஸ்

★

லோகல் ஆபீஸ்கள் :

எஸ்பிஎன்னேட், திருவல்லிக்கேணி,
மவுண்டு ரோடு, மயிலாப்பூர்,
தியாகராயநகர், புரசவாக்கம்,
எழும்பூர்

சென்னை மாகாணத்தில் எல்லா
முக்கியமான இடங்களிலும் பம்பா
யிலும் பிராஞ்சுகளும் சப் ஆபீஸ்
களும் உள்ளன.

★

வழங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட

மூலதனம் ரூ. 71,10,900

செலுத்தப்பட்ட

மூலதனம் ரூ. 51,67,608

ரிசர்வ் நிதி ரூ. 61,50,000

★

சகலவிதமான பாங்க் அலுவல்
களும் நடத்தப்படும். மற்ற
விவரங்களுக்குப் பாங்கியின்
எந்த ஆபீஸுக்காவது எழுதி
தேர்ந்து கொள்ளலாம்.

N. கோபால அய்யர்

செக்ரடரி

ஜேஸனில் திட்டி ஷுவரம் செய்து கொள்வது தனி இன்பம்

ஜேஸன் ஸேம்பி ரேஸர் பிளேட் ஸ்டிராப்

முதலாவதாக புதிய பிளேடை இன்னும்
கீறப்பாக்குகிறது : இன்டாவதாக இந்த
ஷ்டிராப்பை சரியான முறையில் கையாண்
டல், ஒரே பிளேடை காலவரையின்றி
உபயோகிக்கலாம்.

ஜேஸன் ஸ்டிராப்

கத்தமான அழுத்தமான

தோலால் ஆனது

சென்னை மாகாணம், கைரூர், திருவால்
கர், கோச்சி, புதுக்கோட்டை சமஸ்தானங்களுக்கு ஏஜன்டுகள் :

கார்டன் வுட்ராப் & கம்பெனி
(சென்னை) லிமிடெட்

தயார் பேட்டி நெ. 42, சென்னை

பங்களுர், கோச்சி, கோயமுத்தூர்
மதுரை, பெருவாட்ச, விசாகப்பட்டினம்

கீரைப் - டில் - வாட்டர் GRIPE-DIL-WATER

குழந்தைகளுள்
ஆரோக்கியத்திற்கு உகந்தது
மென்மையான இடங்களிலும் கிடைக்கும்

BEAUMON'S GRIPE-DIL-WATER

Children's necessary-Pee drink of
the Child-Mother's ready-at-hand
remedy-for all disorders of Stomach
and Children's General Tonic

முன்புறப்பிழைப்புகள்:- T.N.C. நாகலிங்கம் பிள்ளை & ஸன்ஸ், மருந்து ஷாப், மதுரை

பாட்டில் 1-க்கு ரூ. 1-4-0.

சோனல் SONAL

முகப்பரு, வேனல் கட்டி,
தீப்பட்ட ரணம் முதலிய
வகைகளுக்குச் சிறந்த
கலிம்பு

THE N. BEAUMON'S GRIPE-DIL-WATER, MADRAS

முன்புறப்பிழைப்புகள்:-
T.N.C. நாகலிங்கம் பிள்ளை & ஸன்ஸ், மருந்து ஷாப், மதுரை

டபிள் 1-க்கு அரை 0-6-0.

எங்கும் கிடைக்கும்

'ஆஸ்ப்ரோ'

இதோ வந்துவிட்டது!

போலிகளை வாங்காதீர்கள்.
சுவ்வொரு வில்லையின்மேலும்
'ஆஸ்ப்ரோ' என்ற வார்த்தை
இருப்பதைக் கவனிக்கவும்
'ஆஸ்ப்ரோ' வலியையும்
ஜரத்தையும் 10 நிமிஷங்க

'ஆஸ்ப்ரோ'
கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்ட
விலைகள் :

3 வில்லுகள் கொண்ட
பாக்கட் . . . 1 அணா
30 வில்லுகள் கொண்ட
பாக்கட் . . . 10 அணா

விநியோகஸ்தர்கள் :

மெக். மார்டின் & சன்ஸ், மதுரை
(மகேன்) கிடைக்க
9/10, சென்னை-1, மேன் 62, மதுரை
புளக் டிஸ்ட். நெ. 1270, கி. வி. சென்னை 62, 4000

ளில் போக்கும். இருத
யத்துக்காவது வயிற்
றுக்காவது கெடுதி
செய்யாது

'ஆஸ்ப்ரோ'
எங்கும் கிடைக்கும்.

மிருதுவும் பூரணமுமான சிசிச்சை!

ப்ரூக்லாக்ஸ் மலச்சிக்கல் ஏற்படும் குடலி னூடேயே சென்று தாச்சுவதினால் உங்கள் உடம்பிலிருந்து சகல அசுத்தத்தையும் அறவே அகற்றி விடுகின்றது. ப்ரூக்லாக்ஸ் பார்வைக்கும் ருசிக்கும் நித்திப்பான சாக்லெட்டைப்போ லிருக்கும். அது வயதானவர்களுக்கும் குழந்தை களுக்கும் அவசியம் தேவையான ஓர் சஞ்சீவி.

ப்ரூக்லாக்ஸ்

சாக்லெட்
லாக்ஸெடிவ்

பின் ஒன்றுக்கு அனா பத்து. எங்கும் கிடைக்கும்

சென்னை மாகாணத்துக்கு விநியோக ஏஜன்டுகள் :

ஓரியண்டல் மர்க்கன்டைஸ் ஏஜன்ஸி, 99-A, அரமனிக்காரத் தெரு, மதராஸ்

No. 1.

இந்தியாவில் கன்டரிப்ரூட்டர்கள் :

எச். ஜே. பாஸ்டர் & கோ., லிட., பம்பாய், கல்கத்தா, மதராஸ், லாகூர்

குழந்தைகள் பராமரிப்பைப் பற்றிய சிறிய புத்தகம் 4 அனுப்புக்கு கட்டாம்புகள் அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். உங்கள் பெயரையும் கிளாசத்தையும் எச். ஜே. பாஸ்டர் & கோ., லிட., த. பெ. 202, பம்பாய் என்ற கிளாசத்திற்கு அனுப்புகள்.

மமமயின்

திறன் முழுதும்..

நியோஸ்டீல் உள்ளது

10% ஐ. ஐ. டி பெளடர்
இது கெய்கி தயாரிப்பு

டி.டி.டி. மெட்.

- ★ நியோஸ்டீல் நீடித்த சக்தியுள்ளது
- ★ அண்டும் சகல பூச்சிகளும் நாசமடையும்
- ★ மானிடர்களுக்கு கெடுதலில்லாதது

இருள் இடம்பெறாத இடங்களில்:
கொலிம்
கொலிம் அண்ட் கோ. லி.
கொலிம் கோ. லி. மார்ஸ்

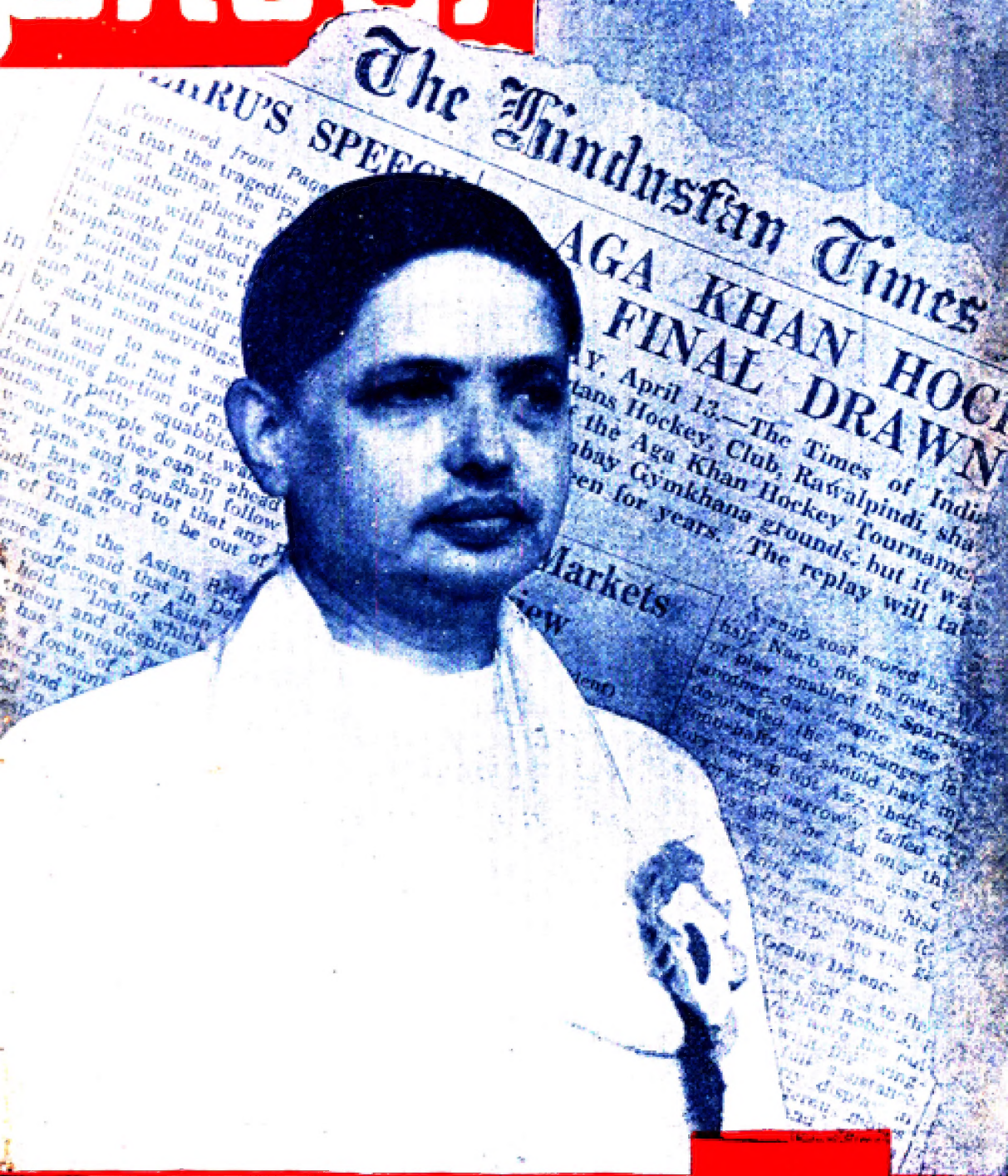
DDT **Veigy** DDT

கொலிம் மெட். லி. இடம்பெறாத இடங்களில்:
கொலிம் மெட். லி. இடம்பெறாத இடங்களில்:
88-B, கெய்கி தயாரிப்பு கோ. லி.
கெய்கி தயாரிப்பு கோ. லி.

கொலிம் இடம்பெறாத இடங்களில் லி., கொலிம் இடம்பெறாத இடங்களில் லி., கொலிம் இடம்பெறாத இடங்களில் லி., கொலிம் இடம்பெறாத இடங்களில் லி.

கஸ்கி

ALKI ஏப்ரல் 27, 1947

4 அணு

சமயத்தில் வேண்டுவது
பலசாலியான பனிதரே!

ஒரின்னா, ஹஜாம் சமஸ்தானங்கள்,
ஆந்திர ஜில்லாக்கள் தமிழ்
களுக்கு ஏஜண்டுகள் :

சீதாராமா ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ்
பெர்ஹம்பூர், செக்தாபாத்,
பெஜாவா, மதுரை

வெஜிடபில் கதம்ப னறுகாய்

வெள்ளரிக்காய், இஞ்சு, பாவங்காய்,
கிரைத்தண்டு, வாழைத் தண்டு, கத்த
ரிக்காய், பச்சை மிளகாய், பச்சை
மிளகு — சொல்லும்போதே வாயில்
ஜலம் ஊறுகிறது — முதலியவை
சேர்த்து கைபாடாமல் ஜிஞ்ஞாமிருந்
மாகத் தயாரிக்கப்பட்டது. வாய்க்கு
வெகு ஜோர் உடம்பிற்கு பரம ககம்.
இன்றே உங்கள் தேவைக்கு எழுதவும்.
இரு சைஸ்களில் கிடைக்கும்.

தயாரிப்பவர்கள் :

டி. எஸ். ஆர். & கோ.,
வாஸு நிவிய விபாபரிக்
கும்பகோணம்

மதராஸ் ஸ்டோர்ஸ் ஹாஸ்டல் :

மெஸர்ஸ், முன்பவான் ஸ்டோர்ஸ்
பெர்ஹம்பூர் போடூ, திருவள்ளூர்

கோயமுத்தூருக்கும் பாசகலாபேதர்
கோல் ஏஜண்டுகள் :

B. மானிட்டாமி,
கவசியான் கோடு, கோயமுத்தூர்

ஸ்திரீகளின்
ஆரோக்கியத்திற்கு

பண்டிட்டு கோபாலாச்சாரியின்

அருணா

கர்பாசயரோக நீவாரணி

ஸ்திரீகளின் தேக
ககத்திற்கு அனல்ப
மான சிறந்த டாக்
முறைப்படி தயாரி
உபயோகித்தால்,
ஆரோக்கியத் தை
விருத்தியெய்து, வாழ்
கையை நன்கு னிக்
கச் செய்யும்.

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம் லி
த்-நகர... மதராஸ்

ESTERNS LTD

குழந்தைகளுக்கு உண்
டாகும் அரவிய வலிந்து
பொருளும். வலிந்து
வலி. அதிசயம், மாத்
தம். மலி. முகத்திலும்
போது வலிபடும் வலித்
தும் போக்கு முகவிய
சகவ வலிபடிகளிலும்
போக்கு தன்ம ஆரோக்
கியத்தையும் தரும்
சிறந்த திரவமாகும்.

குழந்தைக்கு முகப்பொருள்
பேபிக்ரைப்
குழந்தைக்கு ஆரோக்கியவலிப்பது

மிகக் கெடுத்த
சத்த சுத்தி வருந்து
இது திரோகத்தில் உயிமம்
அதிகரித்து அதனும் வற்
படும் தோகவ்கள குணப்
படுத்தி, திரோகத்திற்கு
ஆரோக்யவத்தை கொடுத்
தும். சத்தத்தை சுத்தி
செய்து சத்த விருத்தியை
யும் உண்டாக்கும்

அயோடிசால்

குழப்பம், சோத்துப்
புள் சிறப்பு, வேலம்
கட்டி, தீயப்பட்டு, புண்,
கர்ப்பாள் முதலியவை
களுக்குக் கைகண்ட
— மருந்து —

சைபால்

மயலாக் கண்டகாரிதும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பவர்கள்:
திசேனத் இந்தியன் மானுபாக்ரீய் கம்ஷன்
மதுரை

ஜென்டுகம்:—சாஜன் டாக் ஸ்டேசன்,
தையன்பய நாட்க்கள் தெரு, மதராஸ்-1;
சிறாசமா ஜெனரல் ஸ்டேசன், பெஜ
வாடா; கிர்ஜா மெய்கம் ஸ்டேசன்,
பெங்களூர் ஸ்டே.

தமையன் ஜென்டுகம்:—M. O. A. கனி & கோ.,
96, சதாயன் ரோடு, கோட்டை,
கொழும்பு

“ஸப்-டிஸ்ட்”

அழகுச் சோடனைக்கு
அனுசரணைக் கீரீம்

பழுத்தது
மெல்லியது
கடுமையானது
கனமானது

அதன் கவாகிக் கவின அம்மம் என்ன?
முதன் முதலாக உங்கள் சரும எழிலின் அதிசயிக்கத்
தக்க மாறதம் உண்டென்னுதெது. — கயவலான
சரும எழிலை மறைக்கும் தோற்றமே இன்னதபடி.

இரண்டாவதாக உங்கள் சருமம் மாசுத்த, பண்பளிப்
புடன் மிருதுவாக கிளக்கத் தெய்தெது—எனப் பூராவும்
உங்கள் அழகுச்சோடனை அப்பழுக்கற்றதாபிடுக்கக்கொண்டும்
பவுடர் போட்டுக்கொள்ளுமுன் “ஸப்-டிஸ்ட்” பூசிக்
கொள்ளுங்கள். இவ்வளவு எவ்வாறு இடத்திலும் பதியப்படிப்
போட்டுக்கொள்ளலாம்; சருமத்தின் எதெதும் மாசு மறுக்கச்
இருந்தாலும் அதை மறைத்துள்ளும். அது ஆடை நனையோள்
தது; எண்ணெய் பிசுக்கெ கிடைசுது; சருமம் உலர்ந்துபோசுது,
சருக்கிசுது. ஒருதடவை உபயோகித்தும் பார்த்தால் போதும்
அப்பழம் அதை விடமாட்டார்கள். ஏனெனில் அப்பழமான “ஸப்-
டிஸ்ட்” உபயோகித்தால் நீக்கவே உங்கள் கடுமையான பார்த்து
அதிரைப்படுகிர்கள்.

City

ஈ ஜண்டுகள் :

டி. ஏ. டேய்லர் & கம்பெனி (மதான்) லிமிடெட்,
100, அரமங்கனகரத் தெரு, ஜி.டி., மதான்.